

ENCHIRIDION
Pad er
Handbookar
korn/ J huøriu ad fram
settar verda Rugganer pær sem
Meñ skulu setia j móte Daudanum/
og þeim Freistingum sem Mannenn
kunna ad astryda a Dauda Deig
enum/þegar Ond og Lykame
adskiliast.

Samañ skrifad af þeim
goda z Hæitvpplysta Doctor
D. Johañe Gerhardi.

Eñ a Norrænu wtlagt/
af þeim virduglega Herra.
H. Thorlake Skwla. S.
(Loflegrar Miñingar)

Formæle til þeirra sem hañ hefur Bokena dedicerat.

WIrduglegum og Nafnfrægum Moñum Gudhrædum miog Lærdum og Ypparlegum/ M. Johañ Schrodero/ Hæst vpplystum j H. Ritningu/ huor ed nu er sa ypparste Prestur j Borgeñe Noremberg. Item H. Martino Gnu... sem er Hoffpredikant til Co... Hertugans af Saxen. H. Johañ Aldenborg sem er Capelan j Coburg. Ollum þessum þrenursijnum Brædrum Herrum & Vinum/ einkañlega elskudum j Gude osk aft Nad og Blessun af Gude Fødur yfer Jesum Christum.

SAnnerdne Plato Vijsin da Madur plagade ad seigia/ad riettur Vijsdomr være ad hyxa riett vm Dauda sin̄/huør Grein ad riettelega ma Nefnast til vor christen̄a Man̄a/þui ad bæde Vpphaf og Ending christelegrar Gudrækne er ad stunda vppa goda vtfør og Endalykt/ Enn þar eg nefne Dauda edur Daudans vtfør/þa meina eg þar med bæde Daudan̄ Christi og so lijka vorn Dauda/ Christi Daude er full Vykt og Fullkomnan Christendomsins. Þui þottest Postulen̄ eckert an̄ad vita þa han̄ skrifade þeim j Corintho til.

Nelldur en̄ Jesum þan̄ hin̄ krossfesta og deydda. 1 Cor. 2.

I Christi Dauda giordest Fridþægd ꝼ Synder vorar/þar med var og nidur broted Valld Dioꝼulsins/þar med

 stad

stadfestist ꝛ eirnenn sa nyr Saattmaale millum Guds og Mañaña/ þar med j sama Maata giordest Nægd og Vægd a Kuñda þeim ollum sem plagar ad koma ad Monnum / a Dauda Stundunne/ þui ætte alldrei ad fyrnast nie gleymast fyrer oss su Blessada Miñing Christi Dauda. So skulum vær og eirnenn j sama Maata alldrei nockurn Tijma/so leinge vær lifum/lata oss vr Miñe falla/ad vær eigum eitt Siñe fyrer Hondum ad deya/og so sem Daudenn bydur epter oss Dags daglega/so skulum vær og so j sama Maata vænta epter honum sifelldlega og a huerium Deige. Hiñ H. Hieronymus seiger/ Huør sem pralega þeinker og minnest þar a/ ad hann eige eitt Siñn ad deyia/ sa hinn same aktar og virder einkis Glis og Fegurd þessarar Veralldar/helldur til

tilbyr han sig pyrer rietta og sanna
Idran til eins Sæls og gledelegs ap
gangs og stundar ad eins rietta og
sana Gudhrædslu/han vmlijdur polen
modlega allskins motlætingar/ ꝫ læt
ur sig ap Hiarta langa epter þui ei
lijpa Lijfe.
Kien þu oss (seiger sa gode Guds
Madur Moses j Bæn sinne) ad
hugxa pad vier hliotuin ad deya so
ad vier porstaler verdū. Psa. 90.
Þess vegna þa er pad hin mesti og
stærste Partur Vitsku þeirrar sem ei
num Christnum Mane ber og hæper
med riettu ad hapa/ad þeinkia opt ꝫ
sipelldlega vm sijna Burtpør og Ap
gang. Leinge ættum vær þ ad læra
og vel ad vanda/ sem vær villdum
sem best pære pyrer ess/og vorū Sa
lubialpar Epnum mest vid vpkur.
Ad deya er ad sonu ollum pyrerbued

enn Gudlega og Christelega: ad deya/ og eirn sælan Utgang ad þa og ødlast veikest ecke øllum. Þess vegna ætt um vær ad bua vorar Sæler vel til eins sæls og Christelegs Utgangs/ og ad brynia oss med Skillde Ordsins ꝛ Bænarenar. Þuiad ef ad sa Þuisund Viela Smidur ꝛ vor Sælar Ouinur Dioffullen stundar nockurn Tijma a øllum vorum Lijfdøgum epter vorre Sæluhialp/og ber sig ad epter fremsta Megne ad na heñar Sigri fra oss/þa giører hañ þad þo ecke sijst a vorum sijdasta Lijfs Tijma. Þeir gømlu plaga ad seigia ad sa Nelviske Nøg gormur sie hellst vanur ad vilia byta j Nælen/þui hann veit vel ad þa mune allt yfrer oss gott j/Endum vera/ ef vær giefum Nraustlega stadest og yfervinned hans sijdasta Athlaup. Enn þar huert a mote veit

hann

hā/ad þ mune verda vor eilijf Sim
an og Fordiorfun/ad þo vær hofū-
vel kunad þad standast a ollum vorū
vmlidnum Lijfdogum ef vær stondū
ecke stodugir og obifanleger a þeim
sijdasta Tijma vors Lijfs. Nier af
koma þær ymislegu Freistingar/ med
huerium hann plagar so sem med od
rum Skeytum ad offækia oss bæde
j Siukdomenum ꝛc. a Daudastūdinne.
Niedann koma þaug elldlegu Skeyte
sem hañ skytur til vor med allre siñe
Magt. Nier af kiennur ꝛc. so sa Ski
alfte og Kuijde til huors vier finnum
þa vier erum so langt leidder ad vier
erum komner allt ad Daudans Port
um. þess vegna eru þeir sæler sem yf
erunned gieta þetta Strijded.
Ja sæler eru þeir sem truader eru
allt til Dauda/ þui þeir munu Ni
uttakar verda alls þess Goda sem

 Christ

Christur sialpur heiter og lofar/ sijnum truggvum Stryds Monnum. Openb. Bok. 2. 3. Cap.

Huad er hin litla Kyna/Kyss j Heime hier? Daude og Swtonn syna / sem þu fortærer/ Hel og Kaf i huørium Stad/ samsyda (þad søñum vier) fyrir og þyl giast ad.

Eñ Herrogt Kypsins hyre/er Herrañ Jesus þo/og Dyra Jñgangurens Dyre/ Dauda vorn huør slo/med sijnũ Dauda/ z deydde hañ/ fra eilyfũ þa dyrstur dro/ Deyd/ sem vona a hañ.

Eñ su Vonen vysa/verdur skurlud mig þa Bana Bodar rysa/ Bølen ymisleg/at sigra þa er þyngsta Praut/so laatum ei ge Kypsins Veg/þa Kyped per a Braut.

Oz med þui eg hefe fyrer nockrum Tyma sijdann lated wtganga wtlegging yfer Historiuna Pijnunnar og Daudans DRottens vors Jesu Christi/ huar med eg villde oppvekia fyrer godum og Gudhræddum Hiortum / Minning og sijfelldlega Umþeinking Christi Dauda/þa þotte mier ecke O

naudsynlegt ꝛ ogagnlegt ad eg skyllde ... irnon j sama Mata/fyrer þa enn so mu pramsetia Vmþeinking vors Ag gangs og vorrar Burtfarar. Nuors vegna eg heffe samansett ꝛ skrifad ꝥ sialfann mig þessa litlu Nandbok/huor ad jnne hefur ad hallda Nugganer þær sem Menn skulu setia j mote Daudanum og þeim Freistingum sem Mannenn kunna ad astrijda a Dauda Stundunne/ þui eg by yfer einu Lijka ma sem er fullur af Sottum ꝛ Kranckdæme/huor ad er eitt breyskt ꝛ brotthætt Kier/þar ad auk hefur Dauden ecke alls ꝥ laungu geinged hier um j minu Huse/og þad Nidurlag giort/sem mier hefur miog þungt leiged/ ꝛ stora Sorg af feinged. Þar ad auk eru þar nogar adrar Ordsaker til/ huar fyrer eg vænte mier ecke langra Lijfdaga/og þess vegna villda eg bua

)+(v mig

mig sem pyrst t l þessa sydasta Dau-
da Strijds. Enn þar eg hefe so
omakt̃ngdur þiakadur og þiadur ve
red aꝼ ymislegū Nyos Krosse/þa heꝼ
eg mier þyrer Nendur lesed ad skriꝼa
þennann Bækling/og soleꝼ skie mæt
tte)ad þetta mitt Erviде kiñe odrum
wti fra ad þiena/ og til Gagns ad
koma/þa heꝼe eg ecke motstædelegur
vered/ad þ skylldе a Þryck wtganga.
enn þad ernasta vil eg strax j Upp
haꝼe þessa Bæklings auglysa/ad eg
hefe ecke samann sett og skriꝼad þet
ta vegna þeirra vgglausu/ Idrunar
lausu og hardhnockudu/helldur þyrer
sundur knosadar/ þiadar og veykar
Samvitskur. Eñ Aminningar til sa
rar og alvarlegrar Idranar eiga añ
stadar Heima/ helldur hondlar þesse
Bæklingur og talar alleinasta um
Hugganer þær sem a mote Daudan
um

um & Daudans Freistingum eiga ad setiast. Þat þ/huor sa sem vill nu mz taka þetta Huggunarenar Vidsmier hann þyrtur ad hafa eitt angrad og sundur knosad hiarta/ þt huad þur fa þeir Huggunar vid sem alldrei hafa neinu angre edur Sturlunu mætte? Ed þss vegna hefe eg viliad dedicera og tilskrifa ydur þier Virdugleger og Nafnfrægier Herrar/mijner elskuleger Vijner og Brædur j Christo einkanlega elskader þessa mijna Handbok/so ad ollum mætte kunnug vera su stadfasta Elskuseme sem vær hofum hingad til huer vid annan jnbyrdes haft/med þui og so eg hefe nu j næstu þiñ ar sijdan eg mz ydr umgeinest hefe/noglega reynt ydar Gudhrædslu/flecklaust gott Gied & truskap enz mørgum odrū Dygdū & Mankostū. Þier bued og so eirnen sem eg yper

 ein

einum Lÿkama sem er hladeñ med Sottum, og marghattudū Siukdom um/huors vegna ad Vmþeinking Daudans mun opt og oskialldañ yd ur ihug ꝛ Hiarta koma/nu þo ad ydar Tru þurfe ecke j neirri Mata þessara Huggana vid/ huoriar eg hefe i þessum Bækling bæde minna vegna og annara samannteked og skrifad þa vona eg þo samt sem adur/ad ydur mune ecke opeckt vera/hann ad lesa/sierdeiles fyrst eg hefe þetta giort af Vinsamlegum og Hreinum Huga og Hiarta. Vor DRottenn Jesus Christus virdest med Nad og Anda sijnum ad blessa bæde oss og so lijka Ervide vort AMEN.

Skrifad j Coburg j Majo
Añö 1611.
Johañes Gerh. D.

Godum og Gudhrædduni Lesora oska eg Nadar aþ Gude Fodr ꝛ DRottneꝛvorū Jesu Christo,

SA Konunglege Spamadur David gieþur einum ꝛ sierhuørium Christnum Manne gott Fo rm ꝛ Fyrermÿndan til ad bua ſig j Tyma vm ſin Dauda og Burtfør aþ þessum Heime/ j þeim 39. Psalm. þar hann bidur so ꝛ seiger/ Eñ þu DRotteñ lat mig skynia/ ad þad hliote Enda ad taka vm mig/ og huørn Skamt ad haþa mijner Lijþdagar/og þad eg vite huørsu stutt stūd ad er mijn Æfe. Söddann daglega Vmþeinking Gudlegrar Burtkallanar/haþa marger aðrer ꝛ Guds Menn haþt/so sem oss syner Dæme Forþødursins Jacobs. Þar hann sagde a sinē syduſtu Sottar Sǫng. Eg byd epter þijnu Nialpræde DRotteñ Gen. 49. Þetta jhugade og so Simeon þegar hann tok Barned Jesum sier a Arma og sagde/ Nu lat þu DRotteñ Þion þiñ j Fride þara epter Orde þijnu. Luc. 2. J sama Mata seiger og

og eirnen Postulen̄ Pall j Pistlenum til Phil. I. Eg hefe Girnd a fra ad skiliast/og hia Christo ad vera/huad eirnen̄ miklu betra være.

Þessara godu Guds Man̄a Exempel hafa fylgt marger goder z Gudhrædder Menn/lyka vel a þessum sydustu Tymū a medal huørra ad var sa gode og hálærde upplyste Doctor. Johannes Gerhardus huør a medal annara godra Boka sem han̄ hefur giørt og epter sig lated/ hefur samann sett og skrifad þen̄an̄ Bækling (sier sialfum og so ødrum wel fra til Gudlegrar Umþeinkingar) huør ed hliodar um adskilianlegar Freistingar j sialfum Daudanum/ og um Hugganer þær sem Men̄ skulu a mote þeim setia. Þui Huad er naudsynlegra en̄ þad ad vera ecke varbuen̄ vid sin̄e Burtkallan huønar sem hun kan̄ ad Høndū ad koma? So sem og so sa vijse Syrach seiger. Huad þu giorer hyra fyrer Endanū. C. 7 Og þeir Latinsku plaga ad seigia.

Omnia tunc bona sunt, clausula quando bona est.

Þad

Þad/er so miked/ Þegar Endalykten̄ er god/ þa er allt Gott. þetta hid sama yf ervegade mz sier opt og oskialldan̄ Min̄ Hiartans Elskulege Herra Fader.

N. Thorlakur Skula Son.

(Husrs Min̄ing Blessud er j eilifre Kyn-
fe) Huor ed sifelldlega giørde Raad fyrer sinne Christelegre Burtfør af þessum Heime. Og þess vegna tok hann sier nu f Hend ur a þessum sinum sijdustu Døgum ad wtleggia a Islendsku þetta Euchiridion. So ad ef þeir være nockrer sem margskonar Freistingum og Reynslum vnder ofader være j Hiartanu/ mætti þier Huggun og Hugsvølun af taka. Var þad hans fullkomenn Vilie og Asetningur ef DRottenn hefde hønum lengre Lijfstunda vn̄t/ ad lata þennan̄ litla Bækling a Prent wtganga/ so þeir sem þar Lyst til hefde mætti hann lesa/ og j hønum sier Huggunar leita. Þar med z so elskade hān miøg þess goda D. Gerhardi Bækur/ huad augliost er af þui ad hann hefur tuær af þeim ædur til Forna med mørgum ødrum Godum og Gag

nlégum Bokum i Islendsku útganga la
ted/sem er/Hugvekiurnar/og hans Bæna
Bok. Og med þui ad hann formerkte
ad mørgum Gudhræddum Hiørtum hier
i Lande/munde þetta sitt Erfide hafa
vel i Gied falled/ þa vonade hann og
so til Guds ad þetta sitt sydasta Erfide
munde og so i sama Mata Christnenne
til Nytseme og Gagns koma meiga. Og
þui hefe eg i Jesu Nafne epter godra
Manna Radleggingu/ lated þetta Kuer
nu útganga a Prent/epter hans sælu
Burtfør. Þeir værdu skrifa um Suan
enn/ad hann synge allvkti fegur og List
elegar enn þegar ad komed er ad hans
Endadægre / og so mun Gud og so gi
e fa/ad þesse hans sydasta Idia mune
verda ein Hiartnæm og Harla lyste
leg Saungvÿsa i Eyrum allra trulind
ra Guds Barna/ Minnande þaug a/ ad
hafna þui fallvallta og Hegomlega i
Heimenum sem Enda tekur/sem og eirn
eigen allskonar Sorgum og Motlæte
sem Sælena kan ad astryda/en hugsa id
uglega um þad Himneska og Eilijfa
sem epter kiemur. Huad og so Postulen
Þæk

Pall j Pistlenum til Rom 8. Agiæt lega þyrer Sioner setur.

Eg helld þad so/ad Motlæting þessara Tijma/sie ecke verd Þrrar Dyrdar sem vid oss mun opeñber verda.

Eg er af Hiarta oskande z bidiande/ ad Gud ville Iramveiges j Nafne sijns Sonar Jesu Christi/vid Makt hallda þessu oss/og vorum Eptterkomendum/ allt til Heimsins Enda/sijnu H. Guddomlega Orde/ so ad huørt og eitt Guds Barn mætte af þui Lærdom taka j Fræde nu/Aminning j Athugalcysenu/og Hugg un j hugrskins Hrelling og Reynslu/ Og þeim sama Einum og Þreña Goda Gude/ asamt Orde hans Naadar be þala eg alla þa sem hañ af Hiarta og hans Nafn elska/þiñ um sama/sie Lof og Dyrd ad Eilijfu.

Gysle Thor. S.

Errata.

B 1. stendur go/ les og.

D 1. stendur þui/ les þu.

L 6. stendur Mykunseme/ les Myskunseme.

N 4. Lin. 9. stendur þ Avksan Guds Orda/les pyrer ytast Avks an Guds Orda.

O 6. stendur reyna/les reikna.

P 7. hun mun sett falla/les hañ mun sett þalla.

Og þad fleyra sem yfer hefur mått slast j Pryckingunne/ bid eg godañ Lesara ad leidrietta og lesa j mæled.

Handbookar

korn/ Hafande inne ad hallda Hugganer þær sem settast eiga a mote Daudanum/ og þeim Freistingum sem plaga mest Meñ ad asækia mitt i þui sydasta Dauda Strydc.

Sa hiñ frerst ade seiger so.

Daudans Vndanfare.

Sott og Krankleike hef ur mig under lagt/ sem er Vndanfare Daudans og so a hans Sendebode. Og ma eg seigia so sem

 Post

Postulenn Pall sagde vm sig. 2. Cor. 1. v 8 9. Eg er ourlega þyngdur z yþer Megn pram/ so ad eg orvænte mier Lijþe ad halld a/ Vrskurdande pad med sialpu mier/ ad eg eige nu ad deya. So a eg nu ad skilia vid þetta Lijþ/ sem mier hepur verid hid allra sæt asta / vid þennann Heim sem er hinn allra glæselegaste/ og girnelegaste Hlutur/vid Herberge mijns Lijkama sem mier hepur verid hinn kiærasste Hlutur aþ ollum.

Andsvar þess sem huggar þā siuka.

Þu ert ecke skapadur aþ Gude til þess auma og skamvinna Lijfs/helldur til þess sæla og Eilijþa Lijþsins. Þui so stendur

ndur j Bok Spek. 2. Gud skapade Manninn til eilijfs Lijfs/ og giorde hann epter sinne eigen Lijkingu. Þu ert og endurleistur ecke til þessa eymda fulla og fallvallta Lyfs j Jesu Christo/ helldur til þess sæla z eilijfa Lijfs/ hvors vier hopum oss ad vænta aftur af Nemins. Þuiad þad er viss og obrigdanleg Ræda sem þar stendur 1. Timo. 1. Ad Jesus Christus sie þar til j Heimenkomen/ ad hann giöre þa syndugu Sæluholpna. Þu ert og ecke helldur af Heilögum Anda kalladur til Christi Rijkis vegna þess stundlega z skamvinna Lijfs/ helldur til þess ad þu skuler flitiast j burtu wr Rijke Nadarennar jnn j Rijke Dyrdarennar. J burtu fra Kristelegum Sofn

 u de

ude sem hier strijder/ z til þess Sa
þnadar/sem a Himnum Sigre hr
osar/ j burt wr þessum Sorgardal
og upp j þañ sæla Fagnadarsal.
Þuiad ep vier vonum alleinasta j
þessu Lijfe a Christum/ þa erum
vier vesælaster allra Manna. 1.
Cor. 15. Þar þyrer/med þui ad
þu sier/ad þu att ad gänga j gie
gnum Daudans Dyr/til þess añ
ars Lijfs/til huørs Faderenn heþ
ur þig skapad/ Vegna huørs ad
Sonurenn hefur þig Endurleist/
Til huørs z eirnen ad Heilagur
Ande heþur þig helgad/ Þa sia
þu til ad þu ovirder ecke þetta goo
da Guds Rad/j Strijd vid þig si
alfann. Luc. 7. Helldur filg þu
fæslega Gude þijnum sem þig ko
llar.

Sa

Sa Freistade.

Þrteest Þaudans Spiot.

MIg hræder þad ad hu̧ra til Daudans/mig kuelur su Og narlega og Grimlega æsynd þess Ovinar/Hañ syner mier siñ Br odd/sem ad er Syndeñ. 1. Cor. 15. Naim ognar mier med þui hrædelega þritenta Spiote/ Hañ olar ad Aug um mijns Hiarta ꝫ Hugskots/Guds ognarlegre Reide/ Lögmalsins Aklög un/og mijnum oheyrelegum Syndũ. Verdkaup Syndareñar er Daudeñ/ og þyrer Syndena er Daudeñ jñsmo geñ/so vel til mijn sem allra annara Manna j Heimenum. Rom. 5

Suar þess sem huggar.

EG aminñe þig/ad þar þu aluar lega lætur þig af Hiarta angra

þijnar giordar Synder / þa lijter
þu og so j þui sama þijnu Hugar
angre til Hans/ sem fyrer þig dov
a Krossens Alltare/ so þu yrder ec
ke plycktugur vnder eilijfan Da
uda. Lijttu Augum þijnum burt
fra Daudans æsynd/og til Chri
stum/huør ed fyrer sin Dauda/af
mæde þan sem Daudans valld ha
fde/ þad er Diøfulen / og frels
ade oss/ sem vt af Daudans Buñ
da vorum Prældomenum vndergi
efner/vm alla vora Lijfdaga/Heb
2. Cap. Han er Daude & Bana
madur vors Dauda/ Han er Hel
uijte ein Pestilentia. Hos.13. Hñ
er Vpprisan og Lijfet/huør a hñ
truer/skal lifa/þo hñ nu være Da
udur/ & huør han lifer og truer a
hñ/sa skal ei deya ad eilijfu/Joh.
11. Þar

Þar þyrer/so sem vier deyum aller
i Adam/þ er/so sem vier erum all
er Daudanum vndergiefner/ z vm
siþer hliotum vier aller ad deyia/
bæde fyrer þa Synd sem vær hoþ
um feinged aþ Adam/ z lika þyr
er þær gioranlegar Synder sem
vier hafum þar ofan á lagt/so en
durlifnum vier aptur fyrer Truna
a Christum/sm er sa Liþsins Her
toge/z Daudans Sigrare/ huad
ed hast same vor Liþsins Hertoge
stadþester/med obrygdulli z alvar
legri Eyd seygiande. Sanlega/sa
lega seige eg ydr/Huor hn heyrer
min ord/z truer a hn z mig sende
sa hefur eilijft Liþ/z sa kiemur eckj
fyrer Dom/helldur er hn þrami sa
ren þra Daudanum til Liþsins.
Joh. 5. Og enn aptur stendur sur

 hia

hia Joh. 8. Sañlega sañlega seige eg ydur/ Ep nockur vardveiter myn Ord/ hañ skal ecke Daudañ sia ad eilijfu. Trwdu nu þar fyrer Christo/ huor ad er Sannleikuren./ Trwdu hans Loforde/ og tru þu hans Eyde. Himinn og Jord munu þorganga/ enn Christi Ord munu alldrei þorganga (edur nockrum bregdast) Luc. 21.

3 Sa Frei stade.

Hrelling Syndareñar.

EG minnest j Hugskote mijnu Synda minna/ þuiad eg er ecke alleinasta gieteñ ꝛ fæddur j Syndunum/ helldur heþe eg vþan á þa Saurgun Vpprunа syndareñar auked mørgum Skulldum/ adskiliañlegra gioralegra Synda/ vm alla mij na

na Lijpsdaga/Nǽnen ma eg þa vænta mier þss/ad Gud sie mi r Nædugur edr' Unsamr hǽn eg heþe so opt syndgt? Eda hǽne ma eg vænta mier nockrar Nuggunar i Daudanum/med þui ad Daudeñ er mallegt Verdkaup þyrer mijnar Synder / huør Daude ad er Vpphaþ þess annars Daudans/þeim sem ecke verda til Sætta teknar vid Gud.

Suar þess sem huggar.

Lijttu vppa Christum sem þar hanger a Krossens Alltare/ z er Bitalingur þiñar Endurlausnar/sia þu huørsu hañ vtheller þar sijnu dyrmæta Blode þyrer þinar Synder. Blodid Jesu Christi Sonar Guds hreinsar þig af ellum Syndum.i.Joh.1.Hañ er Fullnægiu Bitalingur þyr' þijnar z alls Heims

 eims

imsins Synder.2.Joh.2. Hut ec-
ke kom hann til þess j Heimen ad
hann liete þiona sier/ helldur ad
hann þionade ødrum/ z ad hann giæ-
pe sijna Sæl til Foornar z Vtla-
lingo ÿrer Synder margra. Mat.
20. Og so ad þu skplider ei kuña
hier vm med noc̃kru mote ad efa/
þar fyrer þa liet hañ af Himnum
ofan/þad er af Naasæte Saaleik-
ans/bored verda af Einglenum/
sem ad er Eingell Saaleikans/þ
allra sætasta z Huggunarsamasta
Jesu Nafn/huert Nafn ad gief
ed var þessum vorum Medalgang-
ara/mædur eñ hañ var gieteñ j Mo-
ður Lijfe. Luc. 2. Eñ huad er Jes
us añad eñ Frelsares. Huiad þar
fyrer var þetta Nafn Christo gie-
fed / ad hañ munde hølpeñ giøra
siñ

siñ Lyd fra þeirra Syndum. Matth. 1. Þesse er þad Lambed Guds sem burt ber Heimsins Synder Joh. 1. Þesse er sa Jesus Christus/ sem þess vegna og þess Erendis kom j Heimeñ/ ad hañ þa Syndugu Saluhólpna giorde/ 1. Timot. 1. Þesse er sa ædste Kiekemadur hins nya Testamentisins/ sem gaf sig sialfan vt til eirntar Fornar Gude/ j Sætleiks ilm. Eph. 5 Christur er sa hiñ same/ er vthellte sialfs sijns eigenlegu Blode/ til Fyrergiefningar Syndaña. Matth. 26. Hann er sa sem bar vorar Synder/ a sijnum Lykama a Trienu. 1. Pet. 2. Hann er sa sem fyrer Illgiorder vorar er særdur/ & fyrer Synder vorar lemstradur Esai. 53. DRottenn lagde vppa

Avj hann

hann/ og liet yþer hann dintaso
sem j ødrum Hoop allt vort Rang
læte. Nañ sem ecke visse af neirnre
Synd/ giørde Gud þyrer oss ad
Synd. Pad er/ Gud tilreiknade
hønum vorar Synder/ ꝛ lagde vp
pa hñ vor Syndagiølld/ ꝛ giørde
hñ ad eirne Forn þyrer vorar Sy
nder/ huøriu syns Himneska Fød
urs Rꝏde Christur veitte øngua
Motstødu/ Helldur þrañkuæmde
hans Vilia sem þwslegast ꝛ seig
ensamlegast/ ꝛ vtgaþ sialfan sig þ
vorᵃ syndᵉ/ elskade oss ꝛ vtgaþ sial
þañ sig þ oss. Eg vil seigᵉ hñ sky
rast eirnre Skyrn/ O huad þreyn
gest eg þar til þad verdur frañku
æmt og þullkomnad. Þesse Skij
rn var hans Krossens Kuøl/ j hu
øria ad vor mæstdulegaste Endur
lausnare nidursøkte sialþum sier/

et vnder adra Grein/ eñ vegna siñ ar ovmrædanlegrar Elsku til vor. Þesse Elskañ þreyngde so ad høn um/ z knwde hñ so þram̃/ ad huor su mykel sem var su ytre Kuølenn hañs/ z Kualaña tilsiñing/ þa v^r þo ætijd eñ stærre z eñ heitare hans jñre Elska til vor/ Aþ huortum Astarbruna hañ var alltijaþnt reidubwen̄ steyra ad lijda vorra vegna/ heþde þad Endurlausnar kaup ecke þa allareidu mnægianleg vered/ Eñ þad var sañarlega j allañ mata mnægianlegt. So sem þar stendur/ Vær eigum miog mykla Endurlausn j hm̃/ Þui þar draup ecke ad eins aþ hans allra heilagasta Lijkama Bloded j Dropatale/ helldur so sem ataþlega ska Bloodregn/ af hanns heilaga

lykama/ seig° hiñ H. Bernhardus Endurlausnarens hropade sialþur z sagde/ ad allt være a Krossenum z j sinñe Krossens Kuol þullkomn ad/ z þui hefur hañ fullkomlega og mnægianlega Hreinsun giort vorra Synda/ fyrer sialþann sig. Ebr. 1. Fullkomnande med eirnre Offran alla þa sem helgader ûda ad Eilijfu. Ebr. 10. Og þuode oss af vorum Syndum j sijnu Blode. Þui skalltu trua so skijrum z skiliã legum Ordum H. Anda/ z stadþa stlega hallda/ ad þar er j Christi Pijnu þramkomenn mnægianlegur Bitalingur fyrer allar þijnar Synder.

4 Sa hiñ Freistade.

Minning og Umþeinking eigranlegrar Syndar.

fann

Kanskie ad Christur hafe alleina sta uppa sig teked Vppruna syndernar ad betala fyrer þær/ enn hafe mier epter lated þær gioran legu Syndernar/ annadhuert fyrer þær sialfum ad betala fullkomlega eda fyrer þær kualenn ad verda j Eilyfu Ellde. Þar fyrer þo eg stoduglega true/ ad Christur hafe af mier þueiged Saurgun og Raam Vpprunasynd arennar/ þa þreingia þo samt þær gioranlegu Syndernar so ad mier/ huorjar eg hefe a ollum mijnu Lijfsaldre drygt og framed/ og eru obelianlegar obærelegar og fordæmanlegar huor ein fyrer sig. Adams Brot og Christi Bot/ sest huert a mote odru. Rom. 5. Þar fyrer/ nær ecke kannskie Christi Betalningur vijdara eda leingra enn Adams Misgiorningur/ huorn vier hofum erft. Mann kannskie/ mætte suo þeinkia/ ad annarleg Sok meige

 bæta

bœkast med añarlegre Fullnœgiu/ enn sialfs sijns Sok ecke utann med sialfs sijns Fullnœgiu.

Suar Þess sem Huggar.

Hitt er þo sañara ad Blodid Jesú Christi Guds Sonar/ þad hreinsar þig alldungis af øllum Syndum. 1. Joh. 1. Ecke alleinasta af þeim sem þu hefur erft og þeinged epter Adam/ helldur og so eirnen af þeim sem þu hefer.. þar sialfur ofann a auked. Gud sette Christum til eins Nadarstols/ fyrer Truna j hañs Blode. Rom. 3. Til þess sama (Nadarstolsins) meigum vier fram ganga j sañre Tru/ og fa Satt og Forlykun vid Gud a giørd um Syndum. Suo opt sem vier

vier þuÿngunst og þiaunst vnder
Þunga Syndanna/ so ad vier ꝼa
um Mÿskun og finnum Nꝍd a
hentugum Tÿma Hialparennar.
Og huada Endurlausn eda hua-
dá Förlÿkun være þad/ eꝼ ad Chri
stur hefde alleinasta Fullnægiu gi
ört ꝼÿrer eina Tegund Syndaren
ar/ eñ vær værū sialfer skulldbundner
og pligtuger ad giöra Fullnustu
ꝼÿrer allar adrar vorar Synder/
huöriar bæde eru fleire og stærre?
Sannarlega mattu vita ad su En
durlausn sem Christur ꝼærde þier
med sier/ hun er ongvanneigen so
oꝼullkomen ẽ þar er önguanneigen
þuilÿkur Brestur edr þuilÿkt Half
verk a henne. Þuiad med eirnre
Offran heꝼur hañ ad eilÿꝼu full
komna giört þa sem helgader ver

da og hefur vtvegad þuilıka Fyr-
ergiefning Syndana ad þar giør
eſt ecke Þørf a ãſiare Forn fyrer
Syndernar. Nuar fyrer ef ad no-
ckur ſyndgar þa høfum vier Med
algaungu Mañeñ hia Fodurnum
Jeſum Chriſtum þañ riettlæta /
hañ er Forliſkunen fyrer vorar
Synder/ecke alleinaſta fyrer vor
ar heldur og eirneñ fyrer alls Ne
imſins Synder. 1 Joh.2. Þat ẏ
ef ad vier giørum ſaña Ydran ep
ter þad ad vier erum af Nolidſins
Beykleika j Syndernar fallner/
þa høfū vier Adhuarf vort ſtad
feſt j Christi Medalgaungu. Eñ
Grundvøllur þeirrar Medalgaun
gu er Christi Forþienuſta go
Fullnægia. Þuiad þeſſ Begna
er Christi Medalganga fyrer
oſſ

er oss krøpsug/þuiad þar er fullkō
enn og anægianlegur Betalingur
skiedur fyrer vor" Synder/þui kie
mur þ so til ad Strangleike Gud
domlegs Riettlætis/ og hans strij
da Doms sem Synder vorar høf
du forskulldad kiemut ecke yfer
oss. Þuiad Christur hilur og skyl
er vnder Kapu sinnar Myskunar
z vnder Fullnægiu Betaling sijnū
verf forskulldad Synda Straff.
So stande þad þa stødugt og O
hræranlegt seiger Augustinus/ad
Christur hefur med Dauda sijnū
afmad z wtsløkt/so s̄ mz ødru satt
arlegasta Helgeoffre vorra vegna
framlogdu/alla þa Skulld/Sok
og Sekt/sem Hofdingiadomurenn
z Maktar Vølldenn kunna oss þ

Bij ad

ad aſaka/ og ad draga oſſ fyrer
vnder Straff z Reſſing. Þar fyrer
er ſaum vier j honū og fyrer hſ
Fyrergiefning Synda vorra ecke
alleinaſta Vppruna Syndarenn
ar helldur og ſo allra añara Syn
da ſem vier ſialfer þar ofan a la
gt og auked hofum/ þuiad hann
(Huad þu maatt alldrei falla læta
vr Minne nie Sinne) vtgaf ſialf
ann ſig fyrer oſſ/ ſo hann endur
leiſte oſſ fra allre Bondſku. Til
2. Perſona ſu er oendanleg ſem
fyrer oſſ Fullnægiu giørde/ huor
nen kann þa annars/ enn ad Full
nægian Pīnunnar Chriſti ſie z
ſo oendanleg? Nuor Synd er ſo
banvænleg/ ad Bane Guds Son
ar kunne hana ecke ad bæta þar
Sonurenn er ſialfr Lífed? Nuad
er ſo

er ſo blodugt og jllt aſigndar ad þ dyrmæta Blooded Sonar Guds kunne pad ecke ad hreinſa edur þuoꝛ.

Sa Freiſtade.

Spaſeme þar vm huørnenn vier paum pærtt oſs j Nyt Christi Velgiørninga.

Nu huornenn kann eg ad ver da hluttakande ſo dyrmæts Fieſiodar / Christur er vyſt daenn fyrer alla / enn þo ſamt hafa ecke all er Not af hanns Dauda+Nuad kann ba ad giora mig viſſan þar vpp aad Christi Velgiørningar heyre mier til helldur enn þm ſem fara a mis vid þaꝛ Nuad ſkal eg taka til Markſ þar vm / ad eg ſie nu alla reidu j Raun og Sannleika eigande ordenn ad øllu þui ſem Christur oſſ forþie=nade med ſinne Pijnu og Dauda?

Suar þess sem huggar.

HVad framm bydur þier Ord Evangelij/ og j þui alla Vel giørninga sijns Sonar.
Hann vtbreider sijnar Hendur all ann Dagenn til allra/ hañ kallar til sijn alla / og bydur øllum til sijn. Esa. 65. Vissulega ertu þa eirn sem bodenn ert/sem kalladur lockadur og ladadur ert/þadmadu þui ad þier med Truar hende þin ne þad sama sem Gud riettet so ad þier med Myskunar Hende si- nne. Allt þad sem þu fester Fot þijns Trunadar Trausts a/skall tu eignast af Gotse þijns goda Guds/seiger Bernhardus.
Gud geimer ecke Oleum Myskun seimdar siñar vtan j Kiere Truna dar

ar Traustsins/ seiger aptur same Lærefader. So miked kiemstu til ad eignast/af Gotse DRottens/ sem þu fær jnelukt j Kier Trunadartraustsins. Þuiad Truenn vrþadmar Christum og sialþann Gud j Christo Syndanna Fyrergiefning og eilijþt Lijþ. Meyrdu huad sa eilijþe z obiþanlege Gaskleikur talar hier vm. So elska de Gud Heimen ad hann vlgaþ sinn eingeienn Son vppa þad/ad aller þeir sem a hann trua þyrerþarest ei/helldur haþe eilijþt Lijþ Joh. 3. Huor hann truer a hañ verdur ecke dæmdur/helldur heþur hann eilijþt Lijf. Þuiad so marg er sem hann medtoku/ þa gaþ hñ ollū þeim Makt ad verda Guds Børn/þeim sem trua a hans Na

 þn

þn. Joh. 1. Þesse Erfdar Riettr hefur j sier j sie ad hallda / alla þa Hlute sem oss eru naudsynleg er til eilijfrar Saaluhialpar. Þui ad ef vier erum Guds børn / þa er um vier vissulega fædd af Gude / huiad ecke giorer holldleg Fæding / helldur andleg Endurfæding oss ad Guds Bornum. Psal 103. Ef vier erum Guds Barn / þa munum vier vissulega hafa Nille Guds. Þui mun nockud Faderen kunna añars enn ad myskuna sig yfer Børnunum? Neum vier Guds Born / þa hefur Gud vissulega giefed oss Anda sinn / þui so seiger Postulenn. Rom. 8. Þeir sem stiornader verda af Anda Guds / þeir eru og Guds Born / þui ad ecke hafe þier medtekeð Anda

Þræl

Prælldoms sins vppa nytt / til Sktel
fingar helldur hafe þier medtek-
ed Anda Arfleidslunar / j huori
um vier kollum Abba elskulege
Fader. Gal 4. Og enn framar/
af þui þier erud Børn/ þa sende
Gud Anda sijns Sonar j ydar Hi
ørtu sem hropar: Abba elskulege
Fader. Enn nu framveigis ef
vier erum Guds Børn/þa erum
vier vissulega Erfingiar/ja Erf
ingiar Guds og Samarfar Jesu
Christi. Rom. 8. Huiad/hûr kañ
sa riettelega ad seigast Barn/ ã e
ẽ er arfgeingur? Allt er þetta so
dyrmætur/ so margskonar Velgi
ørningur sem oss skiedur hier j
Christo og fyrer Christum/ hvor
ed byr j vorum Hiørtum/og þædest
med andlegum Nætte j oss fyrer

Truna/ ad Ritningenn hrosar þᵛ
ꝍt af storlega þyrer oss/ vn̄dar eñ
j einum Stad. Sannlega sann
lega seige eg ydur seiger Christr/
huor hann heyrer mitt Ord/ og
truer honū sem mig sende/ sa hefr
eilijft Lyf/ og hann kiemur ecke ꝩ
Dom helldur þram̄ þer hann þra
Daudanum til Lijfsins. Joh. 5.
Huor hann truer a mig skal lifa
þo hann deye/ og sier huer eirn
sem lifer og truer a mig/ skal ecke
deya ad eilijfu. Joh. 11. Huor hañ
truer a mig/ af hans Kuid skulu
þram̄fliota Straumar lifande
Vatns. Þta seiger Frelsarenn vm
Anda þañ er þeir þa/ er a hañ tr
ua. Joh. 7. Huor hann truer a
mig sa blijfur ecke j Myrkrunum
Ja hañ er ecke j Myrkre Fauijst
unnar

unnar/z ecke j Myrkre syndarennar
nte eilijfs Dauda/helldr framlet
deff hann fyrer Truarennar Li-
os/til Liofs heilsusamlegrar Þeck
ingar/til Liofs sannarlegs Riett
lætis/til Liofs eilijfs Lijfs. Ja
huad vilium vier margt hier vm
tala? Postulenn vottar med skyr
um Ordum/ad allt pad sim j Ev-
angelio er vppteiknad vm Christū
vm hans Ord og Giorder/ Pijsl
og Pijnu/ pad sie allt par til vpp
teiknad ad vier hefdū Truna/ z þ
Truna Lijfed j hans Nafne. Jo
hañ. 20. Gud gaf oss eilijft Lijf/
z petta Lijf er j hans Syne/huer
hann hefur Sonen sa hefur Lijf
ed. Padann vitum vier ad vier
hofum eilijft Lijf/pui vier truum
a Nafn Guds Sonar. Ja ecke

alleinasta Postularner og Guds spi alla Mennerner/ helldur og so all er Spamennerner bera Christo pa nn Vitnisburd ad pyrer hans Na fn fae þeir aller Fyrergiefning Syndanna sem a hann trua. Act 10. Og vil eg þui seigia þier nu hid sama sem Paull og Silas sog du Vacktara Myrkua Stofunn ar j Philippi Borg. Trwdu a Jesum Christum og muntu verda Saluhølpenn. Act. 16.

Sa hinn Freistade.

Raung Meining ad sa hafe Trwna sem ecke hefur

Nu hefe eg fyrer laungu reint og fornumed/ ad marger dra ga sig a Taalar j þui/ ad þe ir meina sig hafa Trwna a Christum og hafa hana þo ecke. Ef eg nu ka nnskie

nn skie/være einn j þrra Tølu/huar
wt af mætte eg þa verda viss og o
efadiir þar vm ad mijn Tru sie sønn
og saluhialpleg/enn eige daudt edur
kraptarlaust Bilæte edur Vppkast Tr
uarennar?

Suar þess sem Huggar

Rannsaka og ransaka sialfan
þig/huort þu ert j Trwnne
edur ecke/ransaka sialfann
þig/eda kantu ecke ad þeckia sialf
ann þig/huort ad Christur byr j
þier edur ecke? Mørg eru þaug
obrigdanleg og nogu sterk Teikn
og Merke/ wt af huorium ad þe
ckiast adgreinast ma/riett Salu
hialpar Tru pra fanytre Truar
ennar Nosan edur Meiningu. Fy
rst er þad Nattwra sannrar Tru
ar ad hun hreinsar Hiartad. Act.

D vij 15. r

15. Og girnest ad gioraþ klart og hreint j þra Saur Syndaña. Þulad þad þyrst ad Truenn leitar med mesta Aþuga epter Syndan na Fyrergiefningu/ Þa finnur sannlega sa Riettruade Madureñ til sastarlegs angurs þ sijnar dry gdar Synder. Fatæků verda Gud spiollen bodud. Matt. 11. Ja þm Fatækum sem andlega eru fatæk er/ z hüngrar z þyrster epter Riett lætenu. Matt. 5. Þeim sem þram bera og bioda Gude sundur knosad Hiarta og lijtelatann Anda. Psalm. 51. Skodadu þig þar þyr er j Speigle Lagmalsins/ og mū tu sia þar Lyte Synda og Lasta þinna. Skodadu skijnande And lit Moysis/ z muntu sia z merkta ad vegna þeirra Myrkranna Be rka

tka sem þu hefur drygt/ þa kantu ecke ad standast þañ Lioma. Sko dadu z alȳttu eirneñ sialfañ þig/ hvsu miøg þu þiaest ; þessare. þi ſie Gott/ huor ad er riettferdugt Syndaña Straff og Myrkingar Nrys Guds sem Syndaña vegna Negner/ og riettelegt Verdkaup þyns Lyfernis sem þu hefur ; Syndunum hingad til framkeitt/ Nuor hañ syndgar a mote Skap-ara sȳnum/ hañ fellur ; Nendur Læknarans. Syr. 38. Þui seiger hiñ heilage Augustinus so/ Vær hofum þui Neilbrygdena mist ad vier hofum stigt Skapara vorn/. Og hiñ Neilage Bernhardus. Þeir sem hlyda Nolldenu og epter fylgia þui/ þeir óda refster a Noll denu/ ; þui sama Nollde sem þeir

B viñ   hafa

hafa syngdad hliota þr ad anduar
pa og kieña til Kualaña/ j þui sa
ma Nollde ẽ vat Ordsøk til Syn
dareñar liggur Hegning Vandlæt
ingareñar. med huad morgū Nug
reñingū edur Nugskots þaunkum/
med huad morgum Ordum og
Verkum meinar þu/ þu hafer sli
gt þiñ Gud? Huad dofeñ og fram
kuæmdarlaus hefur þu vered j þui
ad elska þiñ Gud fram yfer alla
Hlute? huad komlætur hefur þu
vered ad bidia Gud/ ẽ j añare þui
likre Jdkun Gudrækneñar/ Huad
avarkarlaus hefur þu vered j god
um Verkum? Huad opt hefur þu
adhyllst Rad Diofulsins/ Tælt
ng Holldsins og Suikræde Heimsi
ns? þeir somu hyner Timer sem þu
hefur lied Ranglætenu til Herklæ
da/

da lijda nu Kualer og Neyd epter Guds riettlætum Dome. Kan astit nu hier vid/og lát þier þetta miked þikia/þui ſie þar ein Riett Þeckinġ Syndarenar j þijnu Hiarta/ þa hlytur þar mz ad fylgia Hrelling Samviſkunar z Andſtygd Syndarenar. Gud reidest alvarlega Syndene/þar fyrer berdu alvarlegt ängur fyrer Syndernar/ ä þ tilſiſingu Guds Reidẽ. Alvarlega ſtraffar Gud Syndena/ þui ſtraffadu þad med alvarlegre Hrigd j þier/ſem þu ſinur þig ad hafa broted j mote Gude. Kannaſtu þar vid ad Domur Guds er riettur. Pſal. 119. Og ſiþtelæckadu þig vnd' Volldugre Guds Hende/ og giættu ecke einungis ad þijnum ytre og utuortis Syndum/ helldur

E da

og eirnen ad þeim jſkuortis Vpp-
ſprettu Bruñe allrar Illſku. Su
Vpſpretta er ad ſøњu eirn huleñ
Nlutur/ enn Gud ſetur hañ ſamt
þram þyrer Lios ſijns Auglitis.
Af þeirre Vppruna Saurgū eru
ſo veikter og veyklader aller Krap-
tar bæde Sælar z Lijkama/ ad aꝥ
þier til eda j ſialþñ þier kantu eck-
ert gott ad vppbyria/ aukhelldur
þramkuæma og þullenda/ vegna
þeirrar Vppruna Saurgunar ert
þu ordeñ Daudanum vndergieþeñ
og øllum þeim Nop og Ner Eym-
dañа/ ſem eru ſo ſem Vndanþar-
ar og Fyrerreñarar Daudans.

Sa hiñ Freiſtade.

Eg kañaſt vel vid og ſkyñia/ ad
eg er ecke alleinaſta j Syndumū
þæddur og gieteñ/ helldur og
lijka

lijka þad/eg hafe stigt og modgad mi
nn Gud med adskilianlegum morgum
og storum Misgiorningum. Til þessa
finn eg/ og þad fær mier storrar Sor
gar. / en kannskie su Sorg mijn edur
angur sie ecke anægianlegt/med þui
ad Auirding mijn er meire en ang
ursemen/og kan j onguan Mata full
nystu ad giora ꝥ Auirdingar mijnar.

Sa sem Huggar.

Þ Ysst er þad og vel satt/ ad
Hrigd og angr/þad er/ Sä
visku Hrelling sem kiemur
af Þeeking Syndanna/giefur alld
rei vered so stor nie mikel/ad hun
fullkomlega suare Syndanna Þu
nga edur Andstiggelegleika/ med
þui ad Gud er eilijfur Gode. Þo
þui verdur su Stigd sem a mote
honum er giord Eilijf og omæl

anleg j llſka. Og þegar a mote ſlijk
re Giæſku er broted/ þa forſkull
ar þad Afbrot/oendanlegar Kua
ler. Huorneñ ſkalltu þa megna
med Hrellingu þiñe Fullnægiu ad
giora Guds oendanlegu Riettlæte/
z ad blijdka hans oendanlega Rei
de? Þetta þromkuæmde Christur
ꝼ þig/huad þu kañer allðrei a ꝼ
þijnum Kroptum ad þramkuæma
eda til Leidar ad koma. Hañ liet j
Te og betalade oendanlegañ Be
talijng sem meir eñ þullgillte fyrer
þijnar Synder. Heþder þu ſialþ
gietad giort Fullnægiu fyrer þig/
heþder þu ſialþur gietad med Hr
ellingar mngre þijnu aþmad Syr
dernar/ Huor Þorþ heþde þa þa
til vered ad Christur ſkyllde haþa
af Himnum nidur ſtyged/og ſo lei
nge

nge vnder Krossens Pwnga þin
ofs? honum hefur þu Erfidesmu
ne giort med þijnum Syndum/og
honum hefur þu giort Armædu
nz þijnu Misgiordu. Es. 43. Nu
hefur Vijnprwguna troded einsa
mall/og þar er eingenn af Folkenu
med honum. Esai. 63. Varastu
þu þyrer ad læta þad koma j Nug
edur Þanka þinn/ad þu eiger eda
gieter bored so mikenn Ydrunarenn
ar Harm/sem þullnægia kufie Py
ngd og Audstiggelegleik Synda
þinna. Helldur wtheimter Gud san
na Pecking Syndanna/ og Hiart
ans Nugarængyr/vnder þa Gre
in/z þess vegna/ad nædarsamleg
Fyrergiefning Syndanna/huoria
þu þær fyrer Christum/ sem þu
medtekur med Trwnne a Christum/
E iij þær

sæ Stad hia þier. Christur her
þrædi Evangelium edur Nadar
Bodskapenn/enn þo þeim Fatæku/
þad er/þeim sem andlega eru Vo
lader. Esai. 61. Nann læknar enn
þo þa sem eru sundurknosader j
sijnu Hiorta. Luc. 4. Huiad ecke
hafa þeir Læknarans Þorf/ sem
osiuker eru. Luc. 5. Þad er þeir
sem ecke þikiast kenna neins Mei
ns. Nann predikar Lausnena edur
Frelsed/enn þo þeim sem eru herte
kner/þad er/þeim sem kannast vid
þa andlegu Nerteknning Syndarenn
ar/ huiad ecke girnast þeir wr Þr
ælldomenum lauser ad verda/ sem
meina sig j alla Stade frya og fr
alsa ad vera. Nann predikar(edur
fyrerheiter)Sion/þo þeim blindu
þad er/þeim sem ængrast ÿþer sijn
um

um Andlegum Blindleika. Þui ad Þr sem seigiast sia/ þeirra Synd blyfur. Joh. 9. Þeir sem seigia sig ad vera ryka/ z einkis vid þurfa/ þeir vita ecke þad ad þeir eru aum'/aumkūarleger/ Fatæker blinder og nakter. Christur predikar æfinlega/ en þo þm /sem ad eru sundurknosader j Hiarta. Gud Deyder og lyfgar / hañ leider til Helvytis og j burtu þadañ aptur/ 1 Sam. 2. Hañ deyder med Ydranar ængre og Trega/ so hañ lyfge med Huggun Fyrerheitaña/ Hañ leider til Helvytis med Logmalenu/ so hañ leide j burtu þadañ med Huggun Evangelij.

Sa hiñ Freistade.

Harmaña Punge.

Syndir hafa ad mier þrengt/ mitt Hiarta er hrellt og sundur smæꝛed/ mier eru sijþellega þyrer Sionum mijnar Synder/ sem þüngle ga kuelia Samvisku mijna og vilia bryXia mier allt vidur j Helvyte. Þad er eingen Dugr j Mijnum Bein um/ vegna þess Kuijda sem eg hef þ mijnum Drottne. Psalm. 32. Sala mijn vill ei huggast lata. Psalm. 77 Eg er skielþdur og min̄ Ande þiaer mig eg sie hvorge hvar eg meige mi er Hælis leita/ og þiña Lækning a mote Syndum mijnum.

Sa sem Huggar.

Ilier þu nockurstadar flya/ þa flydu til Christum/ hn̄ bydur almblega til sijn oll um þm sem erþida vnder Þunga Syndareñar/ og þeim sem þiakast vnder

vnder Oke Rænglætesins. Matth. 11. Cap. Fel þig j hans Sarum og þa mun þad Stormuidred Gud legrar Reide framm hia þier fara/ Christur er sa Nædarstolleñ til huers þu kant ad flya med riettre Tru/og ad huglast vnder Skugga hans Vængia. So sem Hiorteñ lengar epter Vatns brunnenum/so lattu þijna Sæl/huor ed sprænd er vnder Hita Syndañá/ og Guds Reide þysta og lysta til Christū. Ps. 42. Sm̄ ad er Bruñ ur þess lijfanda Vatnsins/huort ed framm sprettr og flytur til eilijfs Lijfs/ Komer þu til hn̄s/ þa hreker hañ þig ecke fra sier/þui so hliod ar hans Fyrerheit. Huor hñ þyrster sa kome/ Og huor ed vill sa medtake Vatned Lijfsins giefens

 Apoca

Apocal. 22. Eg vil gieþa þeim þyrstu af Brunne Lijfsins Vatns geþens. Komed til myn aller þier sem erþided og Þunga erud hl adner eg vil endurnæra ydur. Ma tth. 11. J mier og þyrer mig/ mu nu þier fiña Nuyld Sælum ydru. Huorn þañ sem til myn kiemur/ hañ mun eg ecke vtreka. Joh. 6 Vmþadmadu nu med truudu Nia rta þesse Christi Ord/ huer ad eru Ord obrigdanlegs og eiliþs Saft leika/ lættu þitt hiarta setia fram þ skalþañ Gud/ þesse hañs Fyrer heit. Psalm. 27. Settu Christum mitt a millum þyn sem ert syndug ur og millum Guds sem er reidur/ appellera so mæl þitt þra Doms ole Guds stranga Riettlætes/ og til Myskūarstolsins sem er j Chri sto og fyr' Christum. Eþ sa hel

pijke Grypfugl eller eður opsæker
Sal þýna/ þa læt hana so sem
aðra hræðða Dwfu flya z borða
sier/ já j Steinholunū z Biargsko
runū. Loskez. þ er j Undū z Sár
um Christi. áklage þig Moses
þa andvarpaðu til Christum að
hā forþyde fyrer þig. Hrelle þig
þýn Samviska/ þa læt hana sa
mt ecke koma þier til að orvinlast
helldur minstu Sarana Christi.
Lættu Vissu allrar þinar Vonar
og Trunaðartrausts vera j Sár-
um Christi/ wt af huoriū að ren
na Straumar og ær Myskunsemd
ana. Þesser Straumar hafa sin
Veg huar sem þeir fa Framgān
ngu. Þyna þyns Endurlausnara
Jesu Christi sie þitt seinasta At
huarf og þitt einkanlegaste Lækn
ingsdomur fyrer þýnū Syndum.

Vante þig Speke/ sie þier apætt
vm Riettlæte/ nuge þier ecke For
skulldan þyns Heilagleika/ þa gie
fur Pynan Christi hiælpad þier
vm allt þetta. Þetta er su oskur
Eigenlegleikans Tegund riettrar
Truar sem er/ad horfa med Au-
ga Hiartans vppa Christum a
Krossenum hangande/og ad vænta
sier y vppausa þadan Lækning
y Heilsubot a mote synni Snaru/
og leggia sig vppa hann med sønu
Hiartans Trunadar Trauste/ y
so sem ad vefia sig jnnan j hans all
ra Heilogustu Forþienustu. Þui-
ad þetta eru eigenleg Ord Truar
innar. Allt mig þu sem hiekkst a
Krossens Trie og þel þu Synder
mínar j þisse Skdu/ Til þin py
ster mína aumu Sal/ fyrergief
mier

mier alls þad Jllt sem eg hefe forskulldad/ Lijkgatu mig a Bloode þijnu/ sem Daudvona er orden af Jllsku minne. Þar fyrer ey þig sæta Synder þijnar/ og þig j þeim soma Samleika hungrar z þyster epter Riettlætenu/ þa tru þu a þann sem riettlæter þann ogudlega/ og mundu so riettlætz j Trwnne hafa Frid hia Gude. Jatadu z vidurkiendu ad þu siert ecke verdugur Himnarijkes/ og all dreí kunner þu þui ad na/ med þijnum eigen Verkum/ enn þad skal vera þitt Trwnadar Traust/ ad Christur þinn Herra hefur a Himnarijke med tuofølldum Riette/ bæde ad Erfd sins Himneska Fødurs/ og so lijka epter wtvegun sijns Kuala. Ødrum Riettenum behelldur hann

Cvij skal

sialfur/eñ añañ heṗur hañ þier giefed. Epter þessare Giof þa eignadu þier Himnarÿke/ og mun su Eign þier ecke bregdast.

Sa hiñ Freistade.

Freisting Orvæntingarennar.

DJoffullen stundar til ad koma mier til Orvæntingar.

Sa sem Huggar þañ

Freistada/ Suarar so.

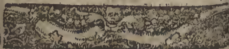
ÞV mått vïst orvænta uppa þÿna Nädu/ þui þu ert ein syndug Mañeskia/ eñ so mik ed sem Gude vidbykur/ mattu ecke oruænta/ þuiad hans Nad yfer gnæfer Syndena. Rom. 5. Þui ad so lyted sem eirn Vatns Drope er ad reikna a mote heilu Hafenu

so

so lijtel er Maññaña Illſka ad rei
kna a mote Guds Myſkunſeme/
þui þo Siäfarhaפed ſie ſtort/ þa
verdur þo Mæling a þad komed/
eñ Myſkun Drottens er omælan
leg. Varaſtu ad oruænta þier goo
ds af Christo/huor þſſ vegna kom
i Heimeñ vppa þad hañ giørde þa
ſyndugu Sæluholpna. 1. Timo. 1
Huørs Blod ad meir kraptar/ til
ad førlyka þig vid Gud/ helldur eñ
alls Heimſins ſynd' til ad ſtyggia
Gud. Og þo þiñar Synder ſieu
marghattadar/miklar og mørgū
ſkium drygdar/þa eru þær þo ſät
alldrei ſo þungar nie ſo ſtorar ad
þu kuñer ecke ad ꝼa þær kuittar
aꝼ Gude. Þuiad læ̈ngtum ſtærre
er Guds Giæſka helldur eñ allra
Maña Vondſka. Syndernar eru

 ſo

so ad reikna so sin̄ j Solar Vnder gange / eñ Myskun DROTT ENS sue sem j Sóolar Vppru na. Syndernar eru Verk Diöful sins og Manñsins/ eñ Nád og My skun er þess eilijfa Drottens. Nu so sem ad Drotteñ er ollum Diöfl um og ollum Mōñum ædre/ so er og so hans Myskun meire og yfer gnæfanlegre helldur eñ vor Vōn dska kañ nockurn Tijma ad vera/ Líknarfullur og Myskunsamur er Drotten / Þoleñmodur og hatla godgiarn/ hañ er ecke alla Tijma byssur/ z hñ breiter ei vid oss epter vorum Syndum/ z endurgielldur oss ei epter vorum Misgiörduñ/ þui ad so hatt sem þad Himmineñ er yf er Iördunne/so lætur hñ sijna My skunseme vera yfer þeim/ sem hañ óttast

ctkast/ so pkærre sem Austred er Vestrenu / so lætur hañ oss vorar Misgiorder piarlægar vera. Psal 103. So sñ þad ad Himeneñ er o⸗samjafnanlega stærre eñ Jordeñ/ huør ad er so sem sa minste Punc tur j þm̃ stæsta Hrpng ad reikna/ so er Mpskunseme þess Himneska Fødursins osamjafnanlega stærre eñ alls Heimsins Synder/ varastu þar þ/ þyr Guds Skulld/ varastu ad seigia/ ad meire sie Jllska þijn/ eñ Gæska þess mpkunsamasta Gu⸗ds/ ætid skalltu þiña Gud giæskusa mare helldur eñ. þu kant nockurn Tijma suiuirdelegur edur Vesta verdur ad vera. Þuiad so mikel er Vægd og Mpskunseme Guds/ ad þoit þu hefder þier a Herdum all ar Heimsins Synder/ og þig æng

 tæ de

rade ad þui heþder ſtigt þiſt goda
Gud/ og aſetter þier ſtadþaſtlega
af ad læta og vid ad ſia Syndun
um þrañveiges/ þa munde Gud
þig alldrei þordæma. Skillder
þu kuña ſo ad gleima Fullnadar
Bo.t þeirre ſem Chriſtur heþur ꝥ
þig giort/ ad þu taker Synder þij
nar framyþer Chriſti forſkulldan/
þad er ſo ſem þu villder taka þig
þrañ yfer ſialþañ Gud. Sottiſe
gietur þu nærre/ eñ Konſt Læknar
ans getur þu ecke nærre/ ſeig' hiñ
H. Auguſtinus. Miklar eru vijſt
Synder þijnar/ eñ miklu meire er
Herrañ Chriſtus ſem ꝥ þær bætte
og betalade. Margs ſlags eru
Synder þijnar/ eñ Chriſtur leid ⁊
ſo margs ſlags Kualer þyrer þær.
Gud er omælanlega godur/ huorn
þu

þu hefur stigt med Syndum þijn um / en Christur er þig sætte vid Gud aptur er þuilijk Persona/sem eingen Mæling a kiemst. Andvarpadu þui til þijns Himneska Faudurs og bid þu hann j Nafne Sonar sijns. Þo ad þu eilijfe Gud meiger maklega fyrerlyta mig vegna minna Vondskufullra Afbrota/þa lijttu þo til mijn vegna Maklegleika þijns Sonar Jesu Christi. Lijttu a þad hia Synenum sem giefur þier Ordsøk til ad vægia Þrælnum. Alijttu þan mikla Leindardom Christi þijns Sonar Hollðgunar/og fyrergief þu mier mijns Hollds Sektz saurugleika. Hygadu vm þad sem þinn gode Son leid/og fyrer giefdu þad sem þinn jlle Þræll hefur broted.

Sa hiñ Freistade.

Gudløstunar æstryda.

EG hlyt ad sæta og vidurkeña/ ad eg verd ecke alleins onaadad ur aꝼ ørvæntingar Þaunkum helldur og so af Gudløstunar æstrijdu þar þeir Þænkar koma mier j Hiar=ta/sem giora mijnum Gude berleg Rænginde/ eg kiore mier helldur Þu sundsiñum ad deya/so eg mætte vera ꝼrij ꝼra þeim Þaunkum.

Sa sem Huggar su arar

SLijker Þænkar eru ecke Ve=rk þijns Hiarta/helldur ein sær Kualning/med þui þu hefur ongua Unun a þm̄ Þaun=kum/helldur kuelia þeir þig med Dauda Sarum. Þetta eru Von

dur

dyr og Suipa Dioþulsins med hṽ
orium hafi pintat þig z plaagat/
þui munu þaug hafis Þijslarfare
alldrei reiknaſt þier til Syndar.
Og Hundradſinnum þo ad þar
kome ſtundum j Bland Hiartans
Opoleñmæde aþ Holldſins Oſtirk
leika/þa kaſtaſt þo ſamt Drottenn
vid Andvarpaner þijnar. Bæde
Iob og Ieremie hrutu hord Ord
aþ Muñe þyrer ſaker þſſ Þianing
ar Þunga er þeir vnder lau/huor
Ord ſa Myſkunſame Drottē þm
miſſdelega þyrergaþ. Og mattu
hier af þeſſum Hugar Þaunkum
reina og ſkilia/ ad þu aþ ſialþum
þier til hefur ongua Krapta til
hins goda/ ſo þu lærer þat aþ ad
hallda þier med hiartans Trunad
ar Trauſte vid Gud þinn alleina.

E iij Og

Og er þetta þad mesta Norkutal
j þui Strijde sem þu hefur ad hall
da a mote Dioflenum/ sla þu þui
til þu biler ecke nie orkuisest/ sa
stendur hia þier ꜱ þier giefur um
sijder Sigurvijkingar Lauñeñ/ huo
rs Aestod þig mun ecke bresta.
Nuxadu aþþram̃ med Þoleñmæde
og Lijtelæte/ þangad til þu verdur
um sijder þrij og þrials þra þeim
eilldlegu Þylum Andskotans/ enn
þess a millū mun þier nægia Nad
Drottens. Þad er Nolldsins Art
ad strijda a mote Andanum/ og ad
lata audvelldega a sig viña Skey
te Dioþulsins/ su Synd sem j Noll
denu byr mun þier ecke tilreiknast/
ef þu fyrer Andann deyder Verk
Nolldsins. 2 Cor. 12. Og
verdur eige sampickur þeim Gud
losttunar Þaunkum. Vijsløckfu

þær elldlegu Pijlur Diøfulsins j Christi Blode/ ber þu a mote þm Skiølld Truarennar/ og so snøgt sem þu þormerker ad þar kiemur nockr Gudløstunar Þanke j þitt Hiarta/ þa tak þu til ad bidia/ og stijgdu so a hañ/ so hañ fae ecke ad þroskast nie þullvaxa.

Sa hiñ Freistade.

Ad Guds Fyrerheit þeyre ecke øllum til.

EG þikest þiña til nockrar Hryggdar j mijnu Hiarta/ eg þornem j mijnu Hugskote nockurt Trunadar Traust/ sem bañar mier ad ørvænta/ þegar eg alijt ad Myskun Drottens hun yþergnæþ er yþer Syndunum/ og þad ad Forþienustañ Christi yþergeingur alla Mæling med sijnum Verdugleika. Eñ hitt vgger mig / huort ad Fyrer

heit

heit Evangelij vt af Christo heyrer og eirnen mier til/edur ecke. Huiad Gud er ecke ad eins Myskunsamur/ helldur og so strangur Hegnare Syn dañа/og þui er midur og verr/ sem Gud nade/ad dagleg Reinsla keñer ad eige verda aller Meñ Nadareñar Nuttakendur.

Suar þess sem Huggar

SJa þu þig vel vm/ ad þu hlyder eige Vmtalingar þa unkum/sem þier vilia syna ad þætt kome vid Evangelij Fyr erheit/ þui þess hattar Þank:r kun na þig hættelega afvega ad leida Gud kallar alla Meñ til sijn/ og girnest ad aller kome/ hañ fram bydur øllum Ord Evangelij/og i þui sama Orde alla Christi Vel giørninga/ og þad giører hañ af

øng

onguum Yfferdrepſkap / helldur aþ alvoru/med ongre Nræsne/hell dur aþ Alwdar Giede. So sañ lega sem eg liþe (ſeiger Drottenn) vil eg ecke Dauda hins ſynduga/ helldur ad hñ vmvendeſt og liþe. Ezechi. 33. Hier heyrer þu nu alvarlegaſt Eyd Gudlegs Sann leika/hier heyrer þu nu ad Gud girneſt og bydr epter Yfferbot/ Fr ra sem aþ ſialþs ſijns Volldum fortyñaſt. Hier heyrer þu nu þad alvarlega Tilbod/ þar Gud ſeig er/komed til mijn aller. Matth. 11 Hier heyrer þu nu/ad ollum þeim er Þegur tilreiddur til Christum sem þiader eru vnder Oke z Byr de Syndañá/z ad þeim er heyfed og loþad Endurnæringu og Nug proa. Gud vill ad aller Meñ ſku-

 le

le Sæluholpner verda ſeiger Pos
tuleñ. 1 Timo. 2. Nuad ſama hañ
hafde vel lært og numed ꝭ þm þrid
ia Nunnie) og komaſt til Saluhi-
alparenar Kiñingar. Gud ſie
lukte alla vnder Vantruna ſo hñ
myſkunade ſig yþer þeim ollum.
Rom. 11. Nier heyrer þu ad Gud
girneſt allra Maña Sæluhialp/
og ad Myſkunſemd Guds pram
bydur ſig ollum/ og ſo ſem kiemur
a Veg og mæter ollum. Nier er
eingen wtelucktur utañ ſa ſem ſia
lpañ ſig wtelikur. Þar er eirn
Gud allra Maña / Og þar þyrer
vill hañ aller ſkule holpner verda/
huoria hñ þeþur ſkapad og giort
hñ eirn wtgaþ ſig til Endurlauſn
ar z Andvirdis þyrer alla/ þui vill
hann ad aller hafe Not aþ þui
And

Ardvirde og verde þess Nluttaken dur. S. Petur seiger ad Gud vilie ecke ad neirn skule pyrerfarast/ hu ad hñ lærde af sialfs síns Dæme/ z þui sem vid hañ sialfañ hafde framkomed. Nier af kantu ad heyra og skynia/ huørsu Længlundar Gied Drottens so sem ladar lockar og bydur øllum Moñum til Ydranar/ z ad Gud girnest alls øngra Mañа Fortapun. Varstu þui ad motmæla þessum so skyrum og skilianlegum Sañleikans Ordum/ og þessum N. Anda Ordum huør ad skrifud eru so z med Solarenar Geisla. Lattu meira Stad og meira Ast hia þier hafa þuilikar N. Ritningar Nugganer/ hell dur eñ þyna eigeñ Nugar Þanka þulad Ritningeñ er Ord þess lif-

D vj anda

anda Guds/ sem alldrei bregst nie bilar/ eñ Niarta Bort er lygegiarnt/ og bregur oß a Tǽla.

Sa hiñ Freistade.

Forordslaus mlyckan Fordæmingarēn[v]

HAd er vel satt ad Fyrerheited verdur øllū ꝥramboded/ vtuortis ad seigia/ enn samt heꝥur Gud giort fra Eilijꝥd Aliktunar wtskurd/ vm wtskwꝥun nøckra Maña/ ꝥra ei lijꝥre Saluhialpar Velferd / hvøria hañ epter sijnu Forordslausu Natre vid þa heꝥur ǽtlad til eilijfra Kuala/ þui þeß hǽttar Moñum ꝥrambydur hañ hid ytra Ord sitt og Fyrerheit/ eñ ecke j þeirre Meiningu ad hañ vil ie vña þeim neiña Nota þar aꝥ.

Nuør veit nema eg meige vera j þeirra Maña Tolu/ sem so eru wtskwꝥa der ꝥra Gude?

Suar

Suar Þess sem huggar.

HAd forordslausa Guds asett Ræd/vm Mañaña wtskwfan fra eilijfre Sælu z Sæl uhialp/er ecke vtañ Diktur og Lyge þeirra Mañaña sem bæde fara sialfer villt og adra villa fra Guds Sañleika. Þuiad þar sem Heilog Ritning vottar med Ordunum/ Endurlausnareñ Herrann Christur. med Tarum sijnum/ sialfur Gud med suornum Eyde/ ad hañ vilie ad eige skule nockur Madur fyrerfarast/ og hañ vilie ecke ad sa Synduge skule tapast/ helldur þar þuert a mote/ad hann alvarlega vilie ad aller snuest aptr til Idranar /kastest vid Sañleikast og verde Sæluholpner. Med

huortu Sakleikans Alite ma þa
aliktast/ad Gud hape nockra meñ
aþ forordslausu Natre wiskw þad
pra Saluhialpeflic/edur ecke unt
þeim þeirra Medala sem þtena
til eilijfrar Velferdar? Epter
þui sem Gud hefur vottad vm sig
j sijnu Orde hid ytra/epter þui er
hañ hid jñra j sijnu Niarta(eþ so
ma ad Orde kueda)a sama Neatt/
sem hñ gaf oss sig j sijnum Syne/
a sama Neatt er eñ nu vared hñs
Giedsmunum vid oss/þuiad End
urlausnareñ Christi er Fodursins
Imind. Neb. 1. Ecke alleinasta
so miked sem hñs Veru vidvijkur/
helldur og eirneñ so miked ä begg
ia þeirra sameigenlegañ Vilia a
hrærer. Og þad er oleiþelegt ad
lata sier j Nug koma/ad sa Gud/
sem

sem audsyner oss sig blydast wtvert is/ han hafe hid jstra Naturlegt Striid edur Fiandskap vid oss. Langt sie þad fiarlægt Gude sem er sialfur Saklleikurenn/ hvert ed eckert so hatar so sem Præfne og Ofurdrepskap/og omogulegt er ad til leggia honum ad hann sialfur giore þann Hlut/sem hann fyrerbyd ur j Bodorde sijnu/ og med hordu Straffe a odrum hegner. Þad er vijst alleina Gude ad þacka ad nockrer verda sæluholpner/ enn þ ad marger fortynast /er þrra sialf ra eigenn Skulld sem tapad verda Þui so seiger j Orde DROttens/ þijn Glotun stendur af sialfum þier Jsrael/ enn af minne Hende kiemur ecke vtann Sæluhialp. Osea 13.
Ritningenn tilleggur allstadar

Mañenum Ordsok sittar pyrerdæ mingar/ eñ huorge vijsar hun oss til soddañ Guds Asetnings/ ȝ hu orke kañ{ad bepgast nie hneygjast og portaksłaus sie. Eñ vegna þss ad Gud sa j ssñe Alvitru ȝ Synd er Mañaña/og einkañlega Van truna edur Truarlepsed/ Huor Vantruar Synd medañ hun skil ur eige vid/þa verda Menn eige vidskila vid adrar sijnar Synder/ þar þyrer aliktade hañ z wijskurd ade huorier pordæmast skilldu/og med huorium Lykindum ma þad seigiast/ad Gud frambiode j Fyrer heitis Orde sijnu Velgiorninga Sonar sijns/ eñ meine þo ecke la ta alla þar Not aþ hafa/med þui Christur er daeñ ecke af Meinin gu Mañna/edur so sem þad ecke

være helldur saffarlega fyrer alla/ og hefur þulla Forlykun giort þ allra Manna Synder? Ad hann se fyrer allra Manna Synder daeff/ Og hafe Forlykun fyrer alla Menn giort/ þad bevijsa Greiner þær Ritningarennar sem tala vm alla og ønguann wtelikia. Gud lag de yfer Christum Rangletæ allra vor. Esa. 53. Þad a so ad skiliast / allra þeirra sem so sem Villter Sauder hefdu Villter geinged fra riettum Veige/ Lijka so sem allar Synder Israelis voru lagdar vppa Hafurenn / sem wt var rekenn sijdann a Eydemørku. Lev. 16. Ad hann eirn hafe fyrer alla daed/ þad vottar Postulenn tuisvar i eirnre Klausu/ Þad var Þægd og vilie Guds/

E · þull

pullkomeñ vpp ad byggia og vnd
er eitt Høpud ad koma j Christo/
bæde þad sem er a Himne z jørdu
Ephe. 1 Þad pocknadest Fødr-
num ad þridþægia allt þyrer Chr
istum/ og ad stilla til Frids fyrer
hañs Krossens Blod huort helldr
þad er a Jordu edur a Himnum.
Col. 1 Herrañ Christur gaf sig
sialþann til Endurlausnar þyrer
alla/bæde a Himne og Jordu.
1 Timo. 2. Þesse heilsusamlega
Guds Nad/af huorre hñ gaf oss
siñ Son / til ad þuo oss af voru
Rænglæte/hun er auglias ordeñ
ollum Møñum. Tit. 2. Christ-
hefur af Guds Nad vegna allra
Maña smackad Daudañ. Ebr. 2.
Þetta Ordkorn(Heimur) sem mer
ker alla Meñ j Heimenum/bevdi
ar

ar þad/ ad Christi Forþienusta
sie almenn ollum giefest og pram-
bodenn. So elskade Gud Heimenn
ad hn̄ wtgaf sinn eingetenn Son/
Ecke sende hann Son sinn til ad dœ-
ma Heimenn/helldur so ad Heimur
enn yrde fyrer hann Saaluholpenn.
Joh.3. Nuar fyrer hann kallast
og eirnenn riettelega Heimsins Fr-
elsare og þad Lambed Guds sem
burt tekur Heimsins Synder. Joh
1. Nuor ad sitt Holld gaf fyrer
Lijf Heimsins. Joh. 6. Fyrer
huorn Heimurenn er komenn j Saatt
vid Gud aptur. 2 Cor. 5. Nuor
ad og so er Forlijkun fyrer vorar
Synder/enn ecke ad eins fyrer vor-
ar helldur og eirnenn fyrer alls Heim-
sins Synder. 1 Joh. 2. Ad Chr-
isti Fullnægia heyre ollum til ap

Nende Drottens/ verdur bevijsad/
þegar sa firre Adam verdur sam
asi bored vid þañ seirna. Ef
marger hafa þyrer eins Manns
Yþertrodslu og Avirding daed/ þa
gnæþer þo miklu meyr Guds Nad
og Gafa yfer fleyrum/ þyrer eins
Mans Nad Jesu Christi/ þuiad
lijka sem þyrer eins Mans Ohlyd
ne eru marger Synduger ordner/
so verda og þyrer eins Mans Hl
ydne marger riettlater/ þar þyrer
huar sem Syndeñ gnæþer/ þar yþ
ergnæfer Nadeñ miklu meir.
Rom. 5. Fiærre sie þad þui/ og
langt fiærre / ad vier hølldum edr
seigium/ad Spilling su fake leing
ra wt/ sem vier feingum j Adam/
helldur eñ sa Velgiørningur sem
Christur þærde med sier/ a mote
þui

þui Falle. Pad sie langt þiærre ad vier vogum ad seigia/ad kropt ugre sie Ohlydne Adams/enn Hl ydne Endurlausnarons. Þar næst bevijsa vtþrickiáleg Ord Rit ningarennar/ad sa Nrryngur Christi Forþienustu nae yþer alla/ og lijka vel j sie like haft þa sem For dæmast. þm̃ ē Christur er þ̄ daeñ/ skalltu ei j Mat forfyna. Rom. 14. Þuiadeþ þu vanbrwkar þitt Christelegt Frijheit/þa kantu þar m̃z ad forfyna þijnum Truar Beikũ Brodur/þyrer huorn Christur er þo daeñ/þar þyrer huor sem bryt ur a mote nockrũ þessonar/sa Er ytur a mote sialþum Christo. Þeir Falskeñendur edur þeir Folsku La refedur leida yfer sig hraparlega Fordæming/j þui þeir apneita þm̃

E iij Drot

Drottne sem pa hefur keipt z end urleist. 2 Pet. 2 Þetta eru Evangelij Ord/ þta eru Postulanña Ord/ þetta eru Guddomleg Ord/ huorium ef vær motmælũ/ þa motmælũ vær þar med sialfum Christo/ og firrum oss Auerte Christi Forþienustu. Tru þu þar fyrer fast z efalaust/ ad eingetẽn Son Guds af Himnum ofañ stijgande / a sijd asta Heimsins Alldre hafe jklædst skurme Holldlegs Lijkama af Jon fru Maria/ og hafej burt skafed Bog og Bessa alls Manlegs Kyns/og ad hñ hafe hreinsad all ra Mañа Synder j þui/ hañ tok þær vppa sig/og bar þær a sier sia lfum / fyrer huors Beniar og Prota vier erum aller heilbrigder ordner.

Sa

Sa sem Freistast seiger.

Ephesem: vm Tileignan Christi. Riettlætis.

NAt þu nu so sem Christi For þienusta sie almeñeleg Eign allra Maña og heyre øllum til/samt þiñ eg fyrer mig ecke þaug Not/sem eg þikest hafa þar af/margt verdur þad almeñelega framboded/ sem̃ eige heyrer til sierhuorium sierdeilis.

Suar þess sem Huggar

HIt er sañara/þar sem aller eru j ñeluckter vnder einu þ heyte/þar er eingeñ wæluckur/ huar fyrer med þui Gud vill aller Meñ verde Sæluhiolpner/ þa kanntu þar af riettelega at alikta/ad hñ vill og so þiña Sælu

hialp þu sem ert eitt aþ ollum.
Og med þui Christi er þyrer alla
daeñ/þa fylger þad epter ad hann
sie þyrer þig a Krossenum daenn/
og ad hañ vilie þig/sem alla adra
hreinsa med sijnu Blode/aþ þijn
um Syndum. Þuiad þad sem oll
um er almennelega þram̃ boded j
Orde Euangelij/þad verdur þier/
sier j Lœge so sm̃ aþhendt og j Ne
ndur þeinged. Þuiad þegar Chr
isti Þienare bodar og tilseiger þier
j aþlausneñe Syndañа Fyrergieþ
ning/þa mattu vera viss þar vppa
ad þad er stakt og stodugt a Himn
um/og bregdst þier alldrei. Þui so
hliodar Christi sialþs Skyckan/
Huad þier leised a Jorduñe/ skal
a Himnum laust vera/ og huoriū
sem þier þyrergiefed Syndernar/
þeim

þeim skulu þær vera fyrergiefnar.
Matth. 28. Þetta er su heilsu
samlega Þionustu Gierd vorrar
Sættar z Fridþægingᵛ vid Gud/
hvia Gud hefur j Hendur feinged
Þienurum Safnadarins. Þetta
er þad heilsusamlega Likla Vallð
sem hañ hefur þeim tiltruad/ þad
er þad heilsusamlega Sendefarar
Embætte sem þeir framfylgia j
Christi Stad/ j huoriu Gud am
iner oss og so sem grætbæner ad
vier latū oss satta vid Gud. 2. Cor
5. Þar fyrer þad sem þier so ster
detlislegaz sier j læge framboþist/
þad skalltu sier j Lage og fyrer
sialfañ þig ad þier taka. Þegar
þu j þinu hiartans Jdrunar an
gre heyrer Ord Keñemañsins/ sem
þier bodar Fyrergiefning þinna
 Synd

Synda j Jesu Christi Nafne/ pa lattu þier so þikia/ ꝫ þu heyrer sialfann Christum/ þuiad hvad hest ꝫ hier verdur j Christi Nafne giort og adhafst/ þad giører og verkar sialfur Christur. Herrann Christur er sa same sem þier bodar Syndanna Fyrergiefning /enn Kennemadurenn hann lænar ad eins Christo sijna Raust þar til.

Vilie nu sier jnnstynga nockur Spasemc hier vm/ huort þetta sie so a sig komed edur ei/ þa giefþu Gaum ad þeim Ordum sem Christur talar til sinna Lærefueina og þeirra Epterkomenda seigiande/ Huor þann heyrer ydur sa heyrer mier. Luc. 10. Þier erud eige þeir sem tala helldur Ande mijns Fodurs. Matth. 10.

Giet

Giættu ad huad Johañes Bapt
ista seiger/ ad hañ sie Rodd þess ꝫ
hropar j Eydemørku. Joh. 1.
Añar er sa sem hropar og predik
ar þyrer miñ Muñ/ miñn er ad so:
ñu Þionustugiørdeñ/ eñ Kraptur
heñar allr^v til heyrer Gude sialþū
og er aþ honum.
Giætt̃u ad Ordum Postulans er
so seiger/ Vier erum Sendebodar
Christi/ edur j hans Stad/ med
huorium Bodskap/ Christur vpp
vekur ydr ꝫ amiñer/ aþ vortre alþu
edr þ oss/ ad þier sættest vid Gud.
Þar fyrer huor sem oss þorakt
ar/ hañ same foraktar eige Mañ
helldur Gud sialþañ/ huor ad jnn
gaþ siñ Goda N. Anda j oss. 1 Te
ss. 4. Tru þu þar þyrer ad Chr
istur seige eñ nu til þyn j Dag/ þ
 sama

sama/sem hn̄ sagde til þess Tima
kalksstuka/ Og þad sem hañ sagde
adur fordum til þeirrar Bersynd
ugu Kuiñuñar. Þier eru þijnar
Synder fyrergiefnar. Þui þar er
eingeñ Greinarmunur a mille þeir
rar Aflausnar sem sialfur Christ
ur gaf þeim j þañ Tijma/og þrr
ar sem Kieñemadureñ tilseiger af
Christi alfu.

Þar fyrer / þegar þu heyrer
Mal Keñemañsins / sem bodar
þier Aflausn/ og Fyrergiefning
Syndaña/þa lat þu þier þikia s̄
þu heyrer þar vid þig mæla sialf
añ Christum eñ ecke Keñemañeñ

Sa hiñ Freistade seiger.

Ataseme vm Guds Fyrerheit.

Eg

Sem meckeñe ad soñu/ adj Ordum Aflausnareñar verdur mier mikel Huggun framboden/ sät veiklast eñ nu Trua mijn/ og vmfad mar ecke nie ad sier tekur so sterklega Fyrerheit Evangelij/ so hun sie frij fra allre Freistne / þt mitt eiged Hold þad jagar og slagar /so seigande/ þad eru tom Ord sem þu heyrer med Eyrunum/ eñ eige hefur þu enn nu sied þaug Glæde sem þier eru þar jñe fyrerheiten.

Suar þess sem Huggar

Þad er vist og vel satt ad þesse eru Ord/ eñ þo Ord þess sañorda Guds/ þad eru vist Ord/ eñ þo Ord Heilags Anda/ Joh. 5. Þad eru ad soñu Ord/ eñ stodugre ꝛ stadfastare eñ Himenen/ huorn þu sier vpp yfer þier

og Jorden. Himen og Jord mu nu forganga/ en myn Ord munu alldrei forganga/seiger Sannleikurenn sialfur. Luc. 21. Og j ødrum Stad stendur so/ Ord Drottens bl ifur stodugt ad eilyfu. Esa. 40. Huor han jskelykur sig nu j þessu Ordenu og ompadmar þad/sa mū holpenn verda ad eilyfu.

Gud sette ecke ad eins fram fyrer þig Orded/ helldur lagde hann þar til og so jafnframt Sacramentenn/ huor ad eru so sem nockur sijnelegt Ord / og sijnelegt Teikn osynelegrar Guds Nadar/og Insigle vppa Guds Fyrerheit/jnnsett þar til/ad næra og stadfesta Truna. Þuiad sa sem jnnteken er j Satmaala Guddomlegrar Nadar / og giordur ad Barne og Erfingio

gia sialfs Guds/par m̃d pueigeñ og hreinsadur j Blodenu Christi/ og endurgietest og endurnyadur þ H. Anda j einu Orde ad seigia/ sa er saññarlega Nuttakãde ordeñ allra himnesk̃ra Giæda z Audæfa. Þui so seiger Christur vm Sk̃irn ena og þañ Krapt leggur hañ he- ñe til ad hun sie Midell endurfæd ingarennar. Nema nockur Endurfædest af Vatne og H. Anda/ þa kañ hañ eige jñ ad ganaj Hiñnarijke. Joh. 3. Huar fyrer ad huor sem hellst endur fædest af Skyrnar Vatnenu og H. Anda/ hañ same giorest Erfinge eilijfs Lijfs.

Þui audsynest hier af/ad Skyrnen sie Midell Sæluhialpareñar j þessum Ordum/ huor hañ truer

E viij og

z verdur skyrdur skal holpeñ verda Marc. 16.

Þañ Krapt til eigna Postular- ner Skyrneñe / ad hun sie Vatns laug Endurfædingareñar og En durniungareñar j H. Anda / Tit. 3. Med þui vier verdum skijrder vppa Syndaña Fyrergiefning.

Late huør ydar sem eirn skijra sig j Nafne Jesu Christi / og mu- nu þier fa Syndaña Fyrergiefni ng / seiger S. Petur / og so munu þier fa Giøf H. Anda. Act. 2 Og j ødrum Stad seiger S. Petr So / Skijrneñ giører oss sæluholp na. 1. Pet. 3.

Eige ad Hollzsins Saurleike þar med aflegggest / helldur trulof an godrar Samuisku hia Gude fyrer Vpprisu Jesu Christi.

j Giør

Gtorninga Bok Postulana. 22. Seiger Ananias / Lat þig skira / og aþ þuo þu þar mid þijnar Synder. So marger aþ ydur sem erud skirder / haþed iklæðst Christo. Gala. 3. Christur helgar sijna christelega Kirkiu / og hreinsar hana med Vatnslaugeñe fyrer Orded. Ephe 5.

Aþ huoriu ollu þu kant obriged anlega ad alikta / ad Skijrneñ þijner þikar Prældoms wtleidslulausn edur Andvirde / Fyrergiefning Syndana / Daude Syndareñar / Endurgetning / skijnande Klæde Sælareñar / oraskanlegt Jnsigle / Vagn edur Feria til Himens / Gi eþ Arþleidslustar. Og eñ seig er añar af Lærefedrunum so vm Skijrnena / Skijrnenn er leiptran

 de

de Lios Sælnaña/ Vmbreiting Lifferniſins/ hrauſtleg Adſpurning Samuiſkukar vid Gud/ Styrk ur z Hialp vors Veykleika / vor Vpplyſing/ Apturhalld Hollds ins/ Adhlydſla Andans/ Samtein ging vid þad eilijfa Ord/ Leidriett ing Skiepnunnar/ Flood Syndar ek"/ Lioſſins wthelling/ Lauſn my rkraña/ Samband vid Chriſtum/ Vagn Vppſtigningareñar/ þyrer Gude Stirking Truareñar/ Full-komlegleike Hugſkotſins/ Hroſun Himnarijkis/ Vmbreiting Lifferniſins/ Lauſn þrældomſins/ Vpplei ſing Fietraña.

Skijrneñ er Vpphaf þeſſ rietta Lijfſins og Riettlæteſins/ Sacramentū eilijfrar Sæluhialpar.

Yfer þeſſa Vatnslaugena nid-ur

urstijgur H. Ande aß Himnum
ofan/ og samastbindur Vatned
vid Orded med Himneskum Krap
te/so þad ma seigiast ad Vatned
fae so sem Getnad aß H. Anda/
til eirnrar nyrrar Mañsins End
urþædingar. Þuiad allt þad sem
Skijrnen mz oss verkar osynelega/
þad matte j Christi Skijrn sia sy
nelega.

Skijrnarvatned helgadest aß
Vidkomu z Snertingu þess allra
Heilagasta Herrans Christi Lijk
ama/þuiad allt þad gott sem Chr
istur wtvegade oss og forskulldade
j sijnu allra H. Lijkama/þad heß
ur hañ jnlagt j Skijrn vora.

Hañ tok vppa sig Skijrnena a
samt med oss Syndugum Mõñum
til ad votta þar med/ad vier verd

um hn̄s eigeñ Limer j Skijrneñe.

Hurad so sem Faderens liet þesse Ord aþ sier heyra j Christi Skijrn/ þesse er min̄ elskulegur Son:/ so arþleider hn̄ eñ nu alla þa sem skijrder verda/ til eilijfra Sona og Erfdarriettar.

Og so sem ad j Christi Skijrn vpplukust Himnarner/ so opnast ꝛ eirnen̄ eñ nu j Dag Nurd Paradysar j þessu H. Sacramente/ oll um þeim sem skijrder verda.

Og so sem H. Ande nidur stie j Dwfu Mynd/ yþer Herran̄ Christum/ so er eirnen̄ H. Ande nalæg ur j vorre Skijrn/ og verkar j henne kroptuglega vora Endurgetningu ꝛ Endurfædingu/ so allt þta þreñt kiemur samañ j Skijrn vorre/ Nad Fodursins sem oss arþleider/ For þten

þienusta Sonarens sem oss hreins-
ar/ og Kraptur H. Anda sem oss
endurfæder. Þar fyrer þarftu
sem skýrdur ert ongvanneigenn efa ec-
ur orvænta þier Guds Nædar/
Syndanna Fyrergiefningar og ei-
lýfrar Sæluhialpar.

Skýrnenn er Endurgefningarla-
ug/ enn þar sem Endurgetningenn
er/ þar er z so Syndanna Fyrergef-
ning/ Naad Guds/ fullkomlegt
Riettlæte/ Endurnyung/ Giøf H.
Anda/ þar er Oskabarna Rettur/
og Erfd þess eilýfa Lýfsins.

Sa hinn Freistade

Um Fall fra Skýrnarennar Sattmala.

Hui true eg vel/ ad eg sie fyrer
Skýrnenna inntekenn i Sattma-
la Guds Nadar/ og ad eg

haþe þat þeinged Syndana Fyrergie
fning/og ad eg sie skriþadur j Lijþs
Bokena. En þra þessum Saattmaa
la heþe eg aptur þalled med mijnum
Syndum/þar eg heþe aptr vppa nij
tt Syndernar drygt/ᴛ þa þirre Fyrer
geþning Syndana mier onijta giort/
optsinnis heþe eg þad og forskulldad/
ad eg skillde wtskaþenn vera wr Bok
Lijfsins.

Suar Þess sem Huggar.

Hitt skalltu helldur þeinkia/
ad Saattmale Guds er eitt
eilijþur ᴛ oraskanlegur Saa
ttmaale/til huors Saattmala þu
kannt Atijd aptur ad huerþa/ fyr
er aluarlega Jdran. Þuiad so
sem Gud vottar sialþur vm Vmsk
urnena/ad hn sie eitt eilijþt Saatt
maale. Gen.17.

So skulum vier ecke efa vm Sk-
yrnar Sacramented/ þad sem kom
ed er j Stad Vmskurnareñar/ ad
þad mune vyst vera eirn eilyfur
Sattmæle.

Eg skal truloba þig mier ad ei-
lyfu seiger DrottEñ/ fyrer Munn
Spamañsins/ eg skal truloba þig
mier j Riettlæte og Dome/ j Mysk-
unseme og Lyknsemdum. Ose. 2.

Fiølleñ munu hrærast og Hals-
arner skialfa/ eñ mijn Myskunse-
me skal ecke fra þier vykia/ & miñ
Fridar Sattmæle skal ecke nidur
falla seiger sa Myskunsame Drot-
tenn. Esai. 54.

Langt sie þad þui fiærre og
margt langt fiærre/ ad vier dirfu-
stum ad seigia/ad Trigd og Tru-
linde Guds/ meige fyrer Vantru

Mañaña ad ønguo verda/ huorsu
sem vier epum Ord hans edur snu
ustum pra hønum/ þa er hañ jã
stadpastur z samur vid sig/ og brig
dar alldret sijn Ord/ þui hñ getur
ecke sialpum sier afneitad/ sem er
sialfur Sañleikurenn/ þui skalltu
vita ad þu fellur ecke burt wr Ná
darpulku Sattmala þess Guds
pyrer þær Synder sem þier eru jñ
fæddar/ pyrer þær Synder sem sir
ijda a mote Samviskuñe kantu
ad søñu ad falla pra Gude/ eñ pyr
er alvarlega Jdran þa hefur þu
lidugañ Gang og aptur Komu til
Guds/ j þañ Sattmala aptur/ ð
þu pra fiellst.

Skipkorn Skijrnareñar vorrar/
sockur ecke nie glidnar/ þott vier
ap Vondsku vorre/ stockvum þadã

wt

ytbirdes/þa kunnum vier aptur ad komast med Jdranenne a þad Skipkorned Jdranar vorrar/huer ad ma heita so sem annar Fleke a huorium vier kunnum ad hialpa oss a/ so opt sem vier lijdum þad andlega Skipbrot/ so ad vier komustum a þessu Flakenu jnn j Hofn eilijfrar Sæluhialpar.

Sia þu þar þyrer vel til ad þu ompadmer fast Jdranena/og slepper henne ecke/ hun mun fleyta þier jnn j þa hættulausu Sæluhialpareñar Hofn.

Þott S. Petur være buenn ad afneita sijnum Meistara/ samt snerest hann/og leitade sier Heilla og Sæluhialpar j Skijrnarennar Fyrerheite.

Þunglega hofdu þeir j Gala

tia ſyndgad z ei ſidur ꝥr i Corin
to/ſamt leider Poſtulen̄ Pall þa
aptur til Jeranar/ viſſande þeim
til þeſſ Fyrerheitis ſem þeir hoꝑ
du i Skrifnerinne af Gude þeiged/
ſeigiande/ ad ſo marger aꝑ þm ſim
ſkirder væru þa hefde þeir aller ikl
ædſt Herranum Christo/ Gal. 3.

Seigande med klærum Ordum
ad þeir være af þuegner af Synd
unum/ og ꝥyrer eirn Anda ordner
ad einum andlegum Lijkama Chr
iſti... Huar vt aꝑ noglega ma
lioſt ſia/ huad langt ad vt fekur
Skrifnarennar Samtmæle/ z huꝛ
ſu han̄ ſlitnar huorke nie ſlakaſt
aꝑ Guds Hende/ þott Men̄erner
ſyndge.

Þar ꝥyrer a þad ſem Pall Poſt
ule ſeiger/ſo ad ſkilaſt og vnderſt
and

andost/þar hñ so ad Orde kuedr/ ad Gud hreinse christne sk̄na/ m̄d Vatnslaugekie j Ordenu/ ad j þeir re somu Skijrnarlaug/ og Orde Helgunareckar/ þa læknest og af þuoest allt jllt z þeim Endurfæd du fylger/ ecke alleinasta aþ þeim umlidnu Syndunum/ helldur z so epterkomande/ sem þrammveiges ku lla ad dryast af Mañlegū Breisk leika/ þui erum vier ecke so opt ad nyu skijrder so sem vier syndgum til/ helldur gefst þar sell j eitnre Skijrn/ þeim truudu allra Synda Fyrergefning/ so vel þeirra seirne sem firre.

Kañastu þui vid Synder þijnar z læt þig þær aþ Hiarta angra/ eñ mun þu þ. ad þu neiter eige þm Nadar sattmala sem aþ Gude er

vid þig bundeñ j Skyrnenne/ edur gleimer honum/ helldur snu þu apfur/ huorsu opt sem þu hefur adzalled/ lijka vel þott þad sie þusundsinnum edur optar.

Snu þu apfur til mijn þu fraſhorfna Sal seiger Drottenn/ og mun eg ecke snua Asionu minne fra þdur. Jerem. 3. Þuiad eg er myskunsamur/ og eg vil ecke eilijflega reidast. Psalm. 103.

Þetta Ord skyllde þitt Hiarta setia fraꝺ fyrer Gud/ og þa mun hann myskuna sig yfer þier/ mińnug' sinna Fyrerheita/ þui hann er sa sem ecke kann ad neita sialfum sier.

Sa hinn Freistade

Tepaſame vm Jñrekning j Sattmæla Skyrnarcñar.

Huar

Huat aþ skal eg þa vera vissþar vppa og eþalaus/ ad eg þyrer rietta Jdran jñtakestaptur aþ Gude j Sacktmala Skijrnarenar: Gud giæþe ad mitt Hiarta kiñe ad stadþestast hier vm/ so sem med nockurskonar Jñsigle/ Gud giæþe þar være eitthuort þad Sacramentum til/ j huers Meddeilingu ad mier jñsigladest þad Nadareñar Fyrerheit.

Suar þess sem Huggar

EF þu fyrer vilt/ ad þad Sacramentum er til/ og er þad Sacramentid Hollds z Blods Herrans Christi/ j huortu þu medtekur þad sama Holld s̃ Christur framselldi og gaf j Dauda fyrer þig. Þar j þui Sacramente dreckur þu þad sama Bl

od

Blod sem ad Christur wthellte a Krossens Alltare ÿrer þig.

Nuar ÿrer /pad first þu medtek ur þad sama Nluti Alltaresins Sacramente sem var Andvirde þillar Endurlausnar/Christi No llo og Blod/ þa mattu oepadur vera/ad þu muner hluttakande ve rda alls þess sem Christur porþie nade og ærnade oss med wthellin gu sijns Blods og Offran sijns Lij kama a Krossenum/ sem ad er Gu ds Nad/Syndanna Fyrergefning tilsÿt Lijfs z Sæluhialp.

Med þui þu dreckur(i Kuolld mæltijdenne)þad sama Blod/i hu ors wthellingu ad Sattmæle Nadarennar er giordur / samenn og stadfestur. Nuornen mattu þa efa þar vm/ huort þu muner

i Raun

j Raun og Sañleika j ſiteken vera
j þañ Sacramenta? Huad er Gu
de nakomnara eñ hans eingetenn
Sonur/ ſem ad er j hans eigeñ Sk
aute? þar hañ er j Fodurnum og
Fadereñ j honum/ og er eitt med
Fodurnum. Joh. 14.
Item j añañ ſtad/ Huad er Guds
Syne teingdara nanara edur ſkyll
dara/ helldur eñ vort Hold og Bl
od/ edur ſu Manndomlega Natt
ura ſem hañ hefur vppa ſig teked
huoria hañ ſamteingde ſer/ j ein
um Perſonulegum og ovppleiſan
legum Sacramenta. Þar þyrer þar
þu etur Chriſti Holld/ og dreckur
hans Blod/ þa ſamteingeſt þu
hid allra nakuæmlegaſt og ſterk
legaſt vid Gud. Berg
ing Holldſins og Blodſins Chriſti
F viij koma

koma þui aþ stad/ad Christur sie
j þier /bliþande/og þu j Christo.
Quad er oss teingdara helldr eñ þ
sem vier eta z dreckū? Þar sumt
aþ þui hylldgast med oss/ so sem
ossur natturleg Fæda/eñ sumt vm
breiter oss til sijn/so sem ad gtorer
su andlega Fæda Herrans Jesu
Christi Holds og Blods/ Huort
at vier neytū ad soñu/eñ vmbreitū
heñe ecke til vor/ helldur vmbreitustum
vier til hennar.

Huors vegna þar þu nu neiter
þess lijþkroptuga Lijkama Jesu
Christi/ þar odlast þu aþ honum
andlegt Lijþ/og þar þu dreckur þ
dyrmæta Blod Christi/ þar geing
ur þu til Brūns Lijþsins.

Christur tok vppa sig Manlega

ga Náttwru/ j heñe fordæmde hn
Syndena/ foreidde Daudann/ og
wfvegade Lijfed/ og vppfyllte þad
med Fylling Nádarennar og ölld
Himneskum Audæfum.

Þessa somu Mandomlega Ná-
ttwru/ huøria hann af oss vppa
sig tok/og endurbætte j sialfum si-
er/helgade og vppfyllte Himnesk-
um Fiesiodum/ hana somu veiter
hann þier og giefur aptur j sinne
H. Kuølldmaltyd / suo þu mætt
vera viss og oefadur þar vppa /ad
þad heyrer þier allt til/sem j hana
er jnnlagt/ so sem j eitt rijkuglegt
Nagla Nws.

Nast jnnplantar sijnum allra hei-
lagasta Lijkama þijna aumu og
forspilltu Náttwru/so su þijn ná-
ttwra meige ad sier draga þa lijf-

kroptugu Bokvun og Lækningsd-
om a mote þui andlega Eytre ſiñ
ſelſt og dilſt j þiſſe Nattwru.
Naſt er Vijnuried/ eñ vier Kuiſt
erner. Joh. 15. Huer haſt blijfur
j honum/ þarer mikla Avexte.
Saurugleike þinnar Natt
twru verdur ſuo ſem hulenn og
Aſkygdz mz þiñ allra Heilagaſta
Chriſti Lijkama/ huers þu neyt
er/ z þui allra Heilagaſta Chriſti
Bloode huert þu dreckur/ ſo ad
Kæm Saurugleikans ſiaeſt ecke
nte kome j Augſyn fyrer Guds do
mſtole. Þar fyrer medtekur þu
Hold og Blod Chriſti til þægrar
og velþocknanlegrar Affſokunar/
z til eins Panis vppa eilijft Lijf/
til Styrkingar/til oruggrar Vern
dar og Vardveitſlu/ bæde Sælar
og

og Lÿkama/ja til Syndaña Fyr
ergeþningar og eilÿfs Lÿfs.

Nier ad auk giefst oss og eirn
eñ j þeirre heilogu Herrans Kuoll
dmaltijd heilsusamlegt Vegane
ste/þui þar þær þu medteked Tei
kn og Merke vorrar epterkoman
de Vpprisu/med huoriu þier stad
festest Neimelis z Signar riettur
j epterkomande Fodurleijd vorre.

Nuor hann etur mitt Hollð og
dreckur mitt Blod seiger Christur
sa heþur eilÿft Lÿf/z eg mun vpp
vekia hañ a eþsta Deige. Joh. 6

Þui kañ þad alldrei skie nie til
bera/ja þad er omogulegt/ad þad
kuñe ad skie/ad Lÿkame þiñ blÿfe
kÿrr j Grøfeñe/þar hañ heþur ve
red fæddur og fostradur a Hollde
og Blode Herrans Christi/þui þ

er su Fæda/ a hustre ad flytkest og hressest Veikleike þinar Vanmegnunar/so þu getet med Spamanenum Elia/komest med Krapte þessarar Fædunar til Fiallsins Oreffens.

Bein Eliset Spamans framlidens/giordu Lyk framlidens mans lifande. Quad miklu framar mun þa Hollded Christi lifande z lyfganda/endurlifga þig/til eilifs Lifs/ þa þ er med Trwske med teked.

Sa hin Freistade.

Om overduga Tyokan Sacramentesins.

Kad skinia eg vel og kannast vid/ad þegar Gudhrædder men kræka þetta Sacramentum ret felega

ttelega þa verda þeir hluttakande þeir velgiørninga sem þu nu vpptalder. Eñ þara steypte eg mig ecke alitsted/ þar Postulen̄ seiger ad þeir sem overd ug ega ete & drecke Holld & Blod Drottens/þeir verde seker vid Holld og Blod Drottens. I Cor. II. Þui ottast eg þad ad eg sie (kannskie) eirn med þeim sem eru overduger Giester Drottens.

Suar Þess sem Huggar

Ar þu kastast vid/ og þig angrar Overdugleike þinn/ þad giører þig verdugann Giest & tekur af Raim þijns Overdugleika. Þui Postulen̄ kallar eige þa overduga Gieste sem Trvarveyker eru/þar ed þetta Sacramentum er stiptad og insett þeim

til Styrkingar sem mdr eru j Tru
ñe veyker/helldur eru hiner overd
uger/sem ecke profa sialfa sig/og
ecke giora Greinarmun a Christi
Lykama/pad er/peir sem til þessa
Sacramentis ganga Jdranarlau
st og an lifande Truar/hafande
ongva Andstigd til Syndaña/ z
onguañ godañ Asetning til ad en
durbæta sitt Lyferne Framveiges/
z ganga so til þessa Bordhallds/
so sem til annarar almennelegrar
Maaltijdar/adgreinande eige þet-
ta Himneska Gestabod fra odrum
almeñelegum Maaltijdum/J þañ
Mata þeir athuge Tign og Te-
gund þessa Gestabodsins/ z bue sitt
Hiarta þui verduglegar vnder þessa
Medtekning og Brwkun.

Þuilijker overduger Gester synd
ga

ga onguo ſijdur j þui ad eta og
drecka Herrans Jeſu Holld og Bl
od overduglega/helldur eñ Gydin
gar þegar þr Kroſſpeſtu Chriſtũ.
Eñ pad ſie langt fra þiñe Gudræ
kne/ad þu ſtert j þuilikra Maña
Tolu/ þui þu kaſtaſt vid Saur
ugleika Synda þiña/og þig ang
rar Ohreinleike og Saurgan þiñ
ar Nattwru / þu andvarpar til
Christum/ ſem er Lækner Sælar
þiñar/ad hañ virdeſt ad giøra ſier
ſialpuin verdugt Herberge j þyñu
Hiarta.

Þu athugar Stærd og Verdug
leika þeirra Hluta/ ſem pramreid
aſt og beraſt j þeirre Heilogu Ku
olldmaltijd/ og yperuegr huad ly
mær Gløp og Skeinkur þier þar
veiteſt/ Þu hepur Hungur og Þo

Þorsta ept' Riettlætenu/ þar fyrer
muntu eirnen saddur verda. Þratt
f. Synder þijnar ꝫ þier mislijka
munu þig ongvafleigenn skada.

Þu annar þier grætande til þess
Himneska Fødursins/ þu syter og
grætur Synder þijnar/ og gyrnest
ad næra Hungur Sælar þinnar/
a þessare Himnesku Fædu.

Vill þu þui fyrer vijst/og efa þu
ei þar vppa/ad sa Himneske Fader
enn mill koma a Veg ꝥ þig/ ꝫ mæta
þier. Hann mun minnast vid þig/og
taka fegenn Hende a mote þier/ hann
mun giefa þier þad ædsta Klæde
Saklejsesins/ ꝫ Hring þier a Ho
nd/ hann mun jnnsigla þig/med H.
Anda/og hann mun gefa Skoklæ
de a þijnar Fætur/hann mun leida
þig a Veg Fridarens/og Rettlæt
esins. Luc. 15.   Hann

Nu mũ ſedia þig a Nollde þr. Fo
rn. / s a Kroſſens Alltare var ſlat
rud z offrud Gude til eins ſætleiks
ilms. Legdu þui aþ allañ Kuñda
þ. vin / ad þu hafer kuñad overdug
lega ad haþa neytt Nollds z blods
Chriſti / ſa ſem þyrerlitlegur er þ
ſialfs ſijns Augũ / ſa er hiñ allra
verdugaſte þyrer Guds Auglite /
Huor ſem miſþocknaſt ſialþũ ſier /
ſa þocknaſt Drottne / ſa ſem ſialþ
um ſier nidurvarpar þyrer Gude i
riettu Idraner ængre og Trega /
hañ verdur af Guds vpp aptur rei
kur.

Sa hiñ Freiſtade

Vm Truarceñar Veikleyka.

HEir ſem vilia haþa Gagn og
Nytſeme aþ Chriſti Kuolldmal
tijdar Medtekningu / og Avöxt

 aþ

af Evangelij Fyrerheitum/ þeir bliv ta þ Kost og Mun ad hafa Truna/ þui þm̄ sem Almusuna skulu þiggia nægir ecke ad eins Hond þess sem ad honum riettir Giøfena/ hn̄ hlytur og so ad hafa þa Hond med huerre hn̄ þigge hana og meddtake. Enn nu er mijn Tru veik/ þad litla Skipkorn mijns Hiarta skiekist og hrekst af mørgum Bylgium Freistingan̄a/ og skiøg rar miøg/ og rekur mig fra Truaren̄ar Stirkleika.

Suar þess sem Huggar

Ecki Tru er og so Tru/ og ecke nær edur høndlar Tru ein vor Christum/ edur Guds Nad j Christo/ Syndan̄a Fyrergefning og eilijft Lijf/ ad hun sie so sterk/ hun gete þessu framkomed/ helldur af þui ad þ er Tru. þ er

er vel satt ad ein sterk Tru vmþad
mar Christum med meira Styrk/
eñ samt hrinder þo eige sv Veyka
Truen Christo fra sier/ helldur
vmþadmar hun hañ/sier til Sal
uhialpar.

Sa truande Þion Guds/þad er
Christur þin Saluhialpare og
Endurlausnare/ hañ slær ecke j
sundur brakadañ Reyr/og wtsløc-
kur eige eirn riwkande Hør. Esa
42. Nelldur añast hañmillde
lega þañ sem er veikur j Truar eþ
num sinum/ Rom. 14.

Sa minste Truareñar Neiste/
er Verk H. Anda.

Þuiad vier kunum eige af oss
til/ so sem af sialþum oss/ad þeink
ia edur Hugleida neckud Gott/ þui
helldur meir/ eñ þad vier getum

nœckud gott viliad edur framkuæmt er af Gude. Phil. 2

Þar fyrer mun Gud ecke sialfs sijns Verk yfyrerláta/sem hann hefur vpp byrtad yfyrer sinn H. Anda/helldur mun hann þad fullkomna og fullenda.

So sem Modurenn lætur ad Barne sijnu/so huggar Drottenn oss. Esa. 66

Nu lætur hun langtum meir epter Barnenu þa ei kann enn nu ad tala/og lætur sier vera meir vm þad hugad enn vm annad fullorded Barn sitt. So yfyrerlytur og ecke Gud nie forsmaer þann sem er truarveykur/helldur leitast hann vid ad hiwkra honum/so sem Menn giora vid siukar og veykar Manneskiur.

Enn þier hafed so mikla Tru/sem

sem Mustardskorn/z segdud þessu Fialle/hafdu þig burt hiedan/z mun þad fara wr Stad/og eckert mun ydur omogulegt vera seiger sialfur Sanleikuren. Matt. 17.
Orke nu so mikels su Furduverka Truen/ ad hun getur Fiollun um wr Stad komed/ Huad miklu framar mun þa vor Saluhialplegar Tru þa þess orkad/ ad wr Stad færest Fioll Efasemdana og Freistinganna/ huorsu veyk og vanmættug sem hun kann nockurn Tijma ad vera? Krapturinn Drottins verkar styrklega j vorum Vanmætte/ Sia þu þui til/ þu verder ecke op jstodulaus/vegna Veikleyka Truar þinnar/ helldur alltt þu Guds Krapt miklu helldur/og hu sriu hann getur til Leidar komed.

Gude er alhægt ad vokva þad sem visnad er/ ad lækna þad sem Leim stut ber/ ad hræra þad sem stirdn ad er/og verma þad kallt er/og koma þui a rietta Leid/sem Afvega er pared.

Kastastu þui vid Truarveyke þijna/ og styd þu þig vid Stef Guds Orda. Þui so sem Guds Ord er Sæde Truarenar/so er þ og so heñar Friopgan Fostur og Næring.

Bid þu med Postulum Christi seigande/Drotteñ auk þu oss Truna. Luc. 6. Og med Fodur þess Tunglsiuka. Eg true Drotteñ eñ kom þu til Hialpar Vantru miñe. Marc. 9.

Sa hiñ Freistade.

Epa

Epaſeme ad Truen ſie lytil
eda eingen.

Mijn Tru er ecke ad eins Van
maͤttug/heldur þa fiñ eg ſuͦ
dum eckert til Truar j mijnu
Hiarta/og eg get ecke med ſo heitum
Anda akallad minn Gud/ad mijn Bæn
þreinge ſier j giegnum Skyeñ/þui
er eg vggande vm ad Tru mijn ſie
añad huort ko̜pud edur vtſlockt ølld-
unges/ eñ þa Truen er vtſlokeñ/
huorneñ kañ eg þa ad behallda nock-
urn Hlut epter af Voneñe edur
Saluhialpeñe?

Þa eg profa mig ſialfañ/þa fiñ
eg ecke neina Tru j mijnu Hiarta.
Mun eg þa ecke vera eirn af Tolu
þeirra Fordæmdu?

Suar þeſs ſem
Huggar.
S vñ Nei

Gilegur Ande þer so miukle
ga ad j siñe adstod vid vorri
Veikleika/ ad hñ so sem leg
gur Nondur yfer vorn Veikleika/
huad so sem þad vier vitum ecke
huers vier bidium/ edur huørneñ
vier eigum ad bidia/ og samt geing
ur sa goode N. Ande a millum
Guds og vor vorra vegna.

So fiñum vier stundum eige til
þess/ huad z huørneñ vier truum/
eñ N. Ande nærer og vid Maki
helldur samt og ædur Truñe j vor
um Hiortum.

Þar lædest samt Nepske j Vñ
uñe/ þo hañ sialft ecke wtvortis/
so byr Truen stundum j þui jnsta
Hiartans Afvike/ þo vier sialfer
verdum ecke varer vid hana/ þar
byrer mattu eige ap Truarenar
Vei-

Veykleika alikta ad þar ſie eing eñ Tru epter/ þar þu girneſt z andvarpar til ad vilia ſtadfaſtlega trua/ ad gyrnaſt ad andvarpa þr til/ og ad vilia trua/ huadañ kiem ur þad añarſtadar af/ eñ af Truñe og hellar Reyſka ſem epter er i Hiarta þÿnu med Heilags Anda Verkū? Eph. 3.

Þad er langtum ødruvyſs ad ſita ecke til Truareñar/ helldur eñ hitt ad vilia ecke trua. Ad ſiña ei til truareñar/ tilfellur þeim ſem ſtryda mote Vantruñe/ eñ hitt ad vilia ecke trua/ tilfellur þeim ſem þuerwdlega Truñe a mote ſtanda.

Þad er vyſt og efunarlauſt/ ad Chriſtur byr i Hiarta þÿnu/ þott þu giefer eige ſkinbarlega gaum ged til hans Nadar Ibwdar ſem

þu villdet/so sm̃ ad fa H. Ande sa
skvortis Huggaren̄ heþr Heilagã
Bustad jn̄ra j Hiarta þ͞ynu/ þo
han̄ late þig Stundum olldungis
eige fin̄a til þeirrar Huggunar.

Þui seiger so vm Abraham
Fodur allra riettruadra/han̄ hafe
vr Vonarleise til Vonar truad.
Róm. 4.

So attu og so mete Tilfin̄ingu
þ͞yns Hiarta/ ad stydia þig samt
vid Orded. So eigum vier a mo
te Veikleyka vorra Skilnings vi
ta/ ad taka til Fanga vor Skil
nings Vit vnder Truna. 2 Cor.
10. Og Skilningsleyse Truaren̄
ar ad temia og hertaka med Tru
nne/þad er/ þu att ad medtaka
Ord Guds med Hiartanu/og hall
da þig stoduglega þar vid.

Korn

Kornsæded liggur huled vnder Jordune/ þar þad er nidur sæd/ þo þad þa ecke eñ nu synt Brodd sijns Grodurs. So hylst og oplst sem̃ Sæde Truarenar j Hiarta nu/ þo Avoxtur þess siaest ecke so snøgt nie fullkomlega vppkomen.

Þa þu sefur kent þu eige ad finna til Truarennar Krapta/ enn langt sie fra þui/ ad þu meiger hallda/ad Trueñ sie þa strax vnd er eins daud eda wtslokeñ.

So er ad teikna j þessare Freistingu/ ad so sem nockurskonar Suefn hafe yfersalled Sælu þijna so þu getur eige fundED til Hræringar Truar þiñar edur Kraptar/ Eñ varastu ad þu meiner ad þess vegna sie Tru þijn alldunges wtslokeñ.

Sa hiñ Freistade.

Freisting ad Madur giete ecke truad.

NEG andvarpa ad sønnu til mijns Saluhialpara/ eñ þar til fiñ eg/og þad ængrar mig/ad eg kañ eige ad trua. Eg gyrnest vijst af Hiarta ad meiga verda hluttakãde Christi mijns Endurlausnara Velgiorninga/eñ mier finst so sem eg kunne þa Blessada Velgiørninga eige ad giefa medteked med miñe Tru.

Sa sem Huggar.

HEssa þær þu ecke af sialfum þier til orkad / helldr af Honum sem allt kañ og ma/ z þig þar til styrker/þær þu þess vel orkad/ og þad vel þrañkuæmt. Phil. 4

Gud vill endelega og oslidun gis ad þu skuler trua/ huors veg na hañ og eirneñ pramkydur þier Orded sitt/ad hañ pyrer þad same Ord j Krapte Heilax Anda vpp kueike Truna j þynu Hiarta. Sia þu ad eins til / ad þu ofist eige vid þui Orde/ og strydder eige a mote þui sem H. Ande vill fyr er Orded hia þier verka/þa mūtu jnnann skams siña noglegann A-voxt Ordsins.

Þuiad ep Gude er Alvara ad þu skuler trua (sem Epunarlaust er)þa mun hñ vissulēga þa somu Tru verka j þynu Hiarta/so pra-mt sem þu med þuerwdlegum Ill-vilia stendur eige a-mote þm hñs Vilia.

Þu seiger ad þu kuñer eige ad

 trua

trúa/og samt jafar þu þo/ ad þu andvarper til Christum og gyrnest giarnsamlega ad verda niotande hans Velgiorninga/ þad ad gyrnast/ og þad ad andvarpa vppa þa Gyrnd/ er Vpphap Truarennar.

Þad Truarennar Vpphap sem H. Ande hefur j þier Vppbyriad/ mun hann efunarlaust og obrigdanlega frammkuæma/ enn lat þu þier ad eins vmhugad vera/ ad þu hindrer huorke nie hamler hans heilsusamlegre Verkan.

Langt sie þiærre þui ad þu meiger so meina/ ad þu eiger fyrre ad sinna til Hræringar og Verkunar Truarennar/ sem j Hiarta þijnu er kueikt/ helldur enn þu heyrer Orded Evangelij og medtaker þad.

Þetta er hin skadlegasta og vesta

vesta Meining huorre þu mætt
ecke neitt Rwm gieþa hia þier.

Þetta er ecke Guds adþerd/
þui tak þier Vara þat þ/aþ Ord
sins Heyrn og Gaumgiæþelegre
Vmþeinkingu attu ad byria þinn
christenndom j Skola H. Anda/
þyrer þad Midel verdur þu til
Truarestar leiddur/enn fra Tru-
ste til Truarestar Tilfikingar.

Þu seigest ecke gieta truad/he
yrdu þar þyrer Guds Ord/og med
tak þu þ/so þu gieter truad. Gud
gieþur H. Anda þeim sem hann
þar vm bidia. Luc. 11.

Samt gietum vær þo eige bet
ed æn Heilar Anda Radar / so
giefur hann og eirnest þeim Tru
na sem hast þar vm. alwdlega og
mz Andvarpan bidia/enn vier gie

um eige beded firre enn Truen i
oss byrtast. Þui er' so vared ad
Truen byriast j Hiarta voru so s
med nockre Glǫmu edr Hordu Leik
ßange z sterkum Apriþum/ j somu
Glǫmu eikst Truen/ j somu Glǫ-
mu þullkomnast og so Truenn j
Hiartanu.

Og huad vier giet um ecke hier
vtt þrafſtuært aþ sialfum oss til/
pad framkuæmer sa j oss sem sag
de/ Einge Klemur til myn vtann
Faderen drage hann. Joh. 6
Huor sem hellst heyrer pad aþ my
num Fodur og lærer pad/ sa mun
koma til myn/ pan s til myn kiem
ur honum mun eg ecke vthrinda
vt aþ Dirunum.

Eþ þier þiker þu stert eige enn
nu dreigen til þyns Endurlausna
ra

ra/þa bid þu Gud vm ad þu mætt
er dragest til Hans. heyr þu Ord
ed Nalprædefins/og lær þu þad/
so þu faer komest til Christum.

Sa hiñ þreistade
Freisting ad Godverkenn
sieu þa.

Ein riett liþande Tru er Kro
ptug og verkande j Kiærleik
anum edur lætur sig sia j Ki-
ærleikans Verkum/enn þar a mote/
er su Tru huorre Kiærleikans verk ei
fylgia/daud og kraptarlaus. Jac.2.
So sem Lijkamen̄ er daudur þa
hann misser Andans/so er ꝫ so Tru
eñ daud æn Verkaña. Nu sie eg
eige morg miñ God Verk þaug sem
ad Vitnisburd bere vm mijna Tru/
þui þo eg villde nockud gott giora/
þa hanger samt vid mig þad hid illa

 þad

þad ad vilia nockud gott giøra þinn eg hia mier/enn ad þramkuæma edur þullkomna þad goda giet eg ecke.

Sa sem Huggar.

Hvar wtt giører þu riett/ad þu dæmer vm Lios Truarenar epter Geistlig godra Verka/ huiad so sem þaug Verk sem eige skie af Trune/eru eige þau riett god Verk/ so er og su Tru sem er an godra Verka/ ei su rietta tru/ helldur onyt Meining og fanytur Skugge. Lated so lysa ydart Lios j hia Monnunum ad þeir siae ydar Verk/seiger Endurlausnarenn. Matth. 5.

Kosted kapps a/seiger Posttulen Petur ad þier stadfested ydar Kallan og wtvalningu. 2 Pet. 1.

þar

Þar fyrer ma vijst wt af Verk
unum dæma vm Truna. Og þet
ta er sa þridie Truarens Eigen
legleike/vndann huorre so sem ad
geingur mangur og Treige fyrer
giordar Synder/so er hun j sialf-
re sier sannarlegt Trunadar traust
a Christum / og hefur sier epter-
fylgiande nya Hlydne.

Þar fyrer giorer þu rieft/ad
þu dæmer vm Lios Truarennar wt
af Geislum Godverkanna/ en mun
þu þig þo samt/ad þu hallder ecke
þaug ad eins ad vera Godverk/ s
epter sinne wtvortis Asynd sinnast
ad vera mikel og stor fyrer Mann
anna Augum/og j alla Stade eru
flecklaus af Syndarennar Grome

Þar þu nefner Godverken þa
attu þar einkannlega vnder ad skil

ia

ia þa jfire Niarkans Endurnyu-
ng og Vppkueiking þeirra jfire
Niarkans Nræringa j Niortum
endurþæddra/ huør ad ſkiedur ſyr-
er Krapt H. Anda.

Þar fyrer eru heilager Þank-
ar gott Aform til hins goda/ ſañ
arlegur Guds Otte/ſkyr Elſka/ z
brennande Bæna Akall/þau rietſ
elegu Godverkeñ/þott ad Meñ ſi-
ke ecke til þeſſara Nluta nie ſiae
þa med lyſkamlegum Augum.

Fegurd Kongſins Dottur er jñ
vortis/edur hid jñra. Pſalm. 45.
Þaug jtre Verkenn bera Vitne
om þa Dyrdarlegu jñvortis End-
urnyunguna.

Þar fyrer þo þu hafer ecke ann
ad Gude ad offra edr frambioda/
þa offradu honum og færdu god
ann

an Vilia/og þwsan Asetning til
ad lyþa vel.

Offradu Gude Hiarta þinu/og
heþur þu j sen ollu offrad. Giefdu
þig allan j Guds Vilia z Valld/
hallt þu þier til hans/gieþ þu þi
nn Vilia j hans Vilia/og so mu
nt þu verda eirn Ande med honū.
2 Corinth.6.

Eþ þu giorer so/ þa munu þau jt
re Godverken audvelldlega z sialf
kraþa a epter þylgia/ þui sa An
de Guds sem j þier byr/mū þram
knya og appsa til allskonar aũara
godra Verka/ En þar ē þu þær
ecke godum Verkum þramkomed
hid jtra/ þar dyger godur Vilie
hid jñra. En þess þarþtu ecke ad
vænta þier j þessu Lyfe ad þu ver
der þrij z prials þra ollum Breist

Nu leiþa

leika/Gude þocknast vor Verk/ ei
þess vegna/ ad þau sie olldungis
full komen/ helldur þess vegna ad
þau frakomma vt af rettre Tru
a Christum/ og verda Gude offrud
so sem af elskulegum Bornum j
eina Packlætis Forn.

Kanastu þui vid Vitnisburd
godra Verka er þaug bera Trun
ne / so ad þu verder ecke vgiande
edur jstadulaus.

Kanastu og so vid j aftan stad/
þeirra Ofullkomlegleika/ og þad
Kram sem vid þaug loder/ so þu ve
rder ecke of hofmodugur edur stoli
fur j Hiarta þinu af fullkomleg
leika Godverkana.

Sa hin Freistade

Huad Menn sieu þacaker af

god

Riettlatur er Gud ꝫ riettlater eru hans Domar/ þar fyrer mun han̄ øngvum þeim giefa eiliift Lijf til Launa/ sem ecke hafa lated vndann þara Godverkan̄a Forskulldan. Huar er þa miin Von edur huar er þa mitt Trausst/ þar miin Verk eru bæde ofullkomen̄ ꝫ ohrein/ saurnud og flecktud j margann Mata/ og þorþiena j øngvan̄ Mata nøckra goda Forskull dan hia Gude?

Suar þess sem Huggar

SAn̄arlega þa er ecke eiliift Lijf Verdlaun vorrar Forskulldunar/ helldur oforskulldud Giof af Gude j Christo og fyrer Christum. Rom. 6.

Þui ecke er so vared nie hattad Man̄anna Forskulldan/ ad fyrer

hana ſie Gud oſs epter Riette no
ckrum ſkylldugur vm eilijft Lijf/ z
ad Gud giorde nockrum Manna
oriett til eþ hañ giæfe honū ecke
eilijft Lijf. Allar Mannſins For
ſkulldaner eru gæfa Guds/ z þuí
er Madur meira Gude ſkylldugur
fyrer þær/ helldur eñ Gud Mañe
num.

Nuad er ad reikna alla vora For
þienuſtu a mote þeirre Dyrd ſem
Gud veiter oſſ?

Þad medkeña aller Nellager ad
j Guds Auglite þa er eingeñ ſak
laus/ og ad allar Mañſins Riett
lætingar eru j Guds Auglite ſo ſē
ohreiñ Dwkur eirnrar Blodfalls
ſiwkrar Kuiñu. Eþ Gud
otil Mønnunum tilreikna Sy
ndernar. Pſalm. 130. Og þo ad
vier

vier hepdum allt þad giort's Gud hepdr skipad oss og bepalad ad gi ora/ þa erum vier þo saint onyter Prælar. Luc. 17.

Nuar er þa vor eigen Forskulld un j þessu Efne? eda huor vill vo ga ad tileigna sier eda sijnum Wijs dome/ sialps sijns Riettlæte/ edur Heilagleika Sæluhialpena? So silega meigum vær ecke hrosa þyr er Gude meir edur þramar aþ vo tu Riettlæte/ helldur enn þad er til heyrelegt/ ad ein Kuiña hrose sier þyrer sijnum Maste aþ saurugu Klæde/ sitar Bligdsiar/ huorke vor eigen Verk/ og ecke sa Kross sem vær hoþum ad bera/ eru þss verd/ ad þeim sie iaþnande vid þa Dyr rd sem a oss mun opinber verda j odrum Heime. Rom. 8. Vier

kuñum ecke so miked ad þorþiena
mz vorre hlydne/ ad vier wtvegiñ þ'
mz minsta Braudbita ꝫ vær legg
ium oss til Muñs. helldur hliotū
vier so sem adrer Þurpameñ ad bi
dia vm vort daglegt Braud/ Nu
ad þusundsinum sidur kuñum vier
ad þa og wtvega Laun eilijfs Lif
þs z eilijfrar Sælu med vorre for
þienustu edur Forskulldan ꝫ Þar þ
hö hñ vill palla pra Rædenne/ hñ
hrose sijnū Verkū z Forþienustu.
Gud giepur eñ allrar vorrar
Forskulldunar/ eñ allrar vorrar
Forskulldunar giepz hañ oss Sal
uhialpena/ þui eckert finnur hann
þess hia oss/ huar þyrer hañ giøre
oss sæluholpna/ enn margt finnur
hañ þess hwattar hia oss/ huar for
er hñ ma med riettu pordæma oss.
Aþ

Af Naadenne verdur veitt og gief
enn/ecke alleinasta þeim sem riett
lætter eru/gott Lijferne og Fram-
ferde/helldur og eirnenn þeim sem
Syndena eru jättekner/eilijft Lijf.
Þar fyrer kallast Daudenn Verd
laun/ enn eilijft Lijf Naadargiof/
Daudenn verdur endurgolldenn fyr
er Syndena/enn eilijft Lijf giefed
fyrer eckert/af vorre Nende.

Latum þa grenslast epter sijnum
Verdlaununum sem þeir vilia/ enn
leita þu þier ad eins Naadar hia
Gude/læt þu alla þijna forskulldan
vera Myskun Drottens/þu verdr
ecke reiknadur Forþienustulaus so
leinge sem þu behelldur hans Mysk-
unseme/ Naadenn hefur þar ecke
Rwm sem eingenn Forskulldun sitt
fyrer/ so miked vantar þig uppa

Nádena/ ſem þu tilleggur ſialfs þyns Forþienuſtu. Þier er þad nog til Forſkulldunar ad vita og hallda/ ad þu hefur eckert gott hia Gude forſkulldad.

Legg þu ølldungis allt þitt Traust a Gud/ og fadmadu ad þier hans Myſkunſeme/ leitadu ad þiſſe Forþienuſtu j Sárum og Benjum Herrans Christi/ og þa mun þig ecke breſta Forþienuſtu.

Sa hinn Freiſtade.

Akløgun Løgmaalſins.

Fyrſt kannaſt eg vid ad vor Verk forþiena ecke Guds Naad nie eilyft Lijf / og ei megna þau þui ad gieta ſtillt Gud til Frids vid oſs/ helldur þocknaſt þau Gude fyrer Truna. Enn hitt er eg vg-

gande

gande vm/ ad Verkenn mijn mune
misþocknast Gude/þar þaug eru ecke
þullkomen̄ epter Guds Lögmæle. Lög
mal Guds er eilijf og obrigdanleg
Regla edur Mæte Riettlætesins/hu
ort ad þordæmer allt þ sem vid þann
Mata edur Reglu eige er samhlioda.
Þar þyrer setur þad Guds Riettlæte
a mig ꝯ Fordæmingarefiar/ ytan̄ þu
syner mier þann Skiolld/sem eg mei
ge þar a mote bera.

Suar þess sem Huggar

CHristur hefur endurleyst þig fra Lögmalsins Bølvan/ þar han̄ vard Bølvan þin̄a vegna/þuiad skrifad er/bølvadur sie sa sem a Trienu hanger. Gal. 3. C. Item / þegar Uppfylling Tijmans var komen̄/ytsende Gud

ſñ Son þaddan aþ Kuinnunne/
Logmalenu vnderorpen /ſo hann
endurleiſte þa ſem vnder Logmale
nu voru/ſo ad vær medtækiñ Son
arleifdena. Gal 4.
Item/ Christur er Endar og Upp
þylling Logmælſins/ til Riettlæt
ngar/ollum þeim ſem trua. Rom.
10. Þar þyrer er eckert þordæm
anlegt a þier/ nie neinū þeim ſem
eru þyrer Truna j Christo/og ecke
ganga epter Holldenu. Rom. 8.
Þu ſeiger þier ſtande Ogn aþ Gu
ds Logmale/eñ þar ſuara eg þier
til/ad þad Logmal ſem er Logm
al Lıfſins Anda j Christo/hefur
frelſad þig þra Logmale Syndar
ennar og Daudans/ þui þad ſem
Logmælenu var omogulegt/huert
ed veikteſt fyrer Hollded/ edr hind
rad

radest af Holldsins Veikleyka/ þ frafkuæmde Gud j þui/ ad hañ sende sinn Son j Lyking syndugs Hollds/ og fordæmde Syndena j Holldenu fyrer Syndena/ so ad Riettlætingeñ sem af Logmalenu wtheimtest vppfylltest j oss/ sem ei gaungum epter Holldenu/ helldur epter Andanū. Nuar fyrer/ so framt sem þu fæter þier j Nyt Christi Velgiorninga f. Truna/ Þa þarftu ecke ad kuñda vid Boluan Logmalsins.

Syndeñ er Broddur Daudans eñ Kraptur Syndarennar er Logmaled/ eñ Þacker sieu Gude sem oss gaf Sigurenn fyrer Jesum Christum. 1 Cor. 15.

Hañ yfervañ vorn Dauda med sijnum Dauda/ hann giorde Full

nægiu fyrer vorar Synder med sin
ne Pijnu/ hn̄ Vppfyllte vorra ve
gna Guds Lögmaal/med sinne all
ra heiloguſtu Hlydne. Samt og
eddur vard eige þar med Lögmaal
ed afmaad/ helldur vard Besvan
þess af oss tekenn/ enn lögd vppa
Christum/ og hüorugt eyder ødru
Lögmaaled edur Evangelium j sky
rdes/ med þui ad Lögmaaled er et
a mote Guds Fyrerheytum/ helld
ur verdur Lögmaaled stadfest fyr
er Truna/þuiad þad sem Lögmaa
led wtheimter af oss þad er golldid
og greitt af Christo/ epter þui E
Evangelium þar vm kunngiører.

Þad sem Lögmaaled af oss hei
mter hefur Christur fyrer oss wt
vegad/Lögmaaled fordæmer Syn
dena/og oss Syndareñar vegna/
enn

eñ Christur giører Fullnægiu fyr er Syndernar og giefur oss sitt Riettlæte. Gal. 3 Rom. 3

Þar fyrer verdur Løgmælenu Fullnægia giørd j Christi Hlyd-ne/ þuiad hun er fullkomeñ / z kie mur oss til Gagns z Goda su Log mælsins Vppfylling sem Christz giørde/ þuiad hana matte ecke af hm̃ sialfum wtheimta/og hun var ein Skylldu af honum giørd og praestlateñ.

Þar fyrer attu ecke ad alijta Da udann so sem hañ er j þijnum Lijf-kama/ helldur j Christo Daudans Sigurvijñara/ þar hañ reis vpp fra Daudum/ z vard Veitare Lijf-sins og eilijfrar Saluhialpar.

So attu ecke helldur ad alijta Syndena so sem hun er j þinne

Jv Sam

Samvisku/helldr so sem hun ligg ur a Nerdum Christi þess Blessa da Guds Lambs/ å þijnar og alls Heimsins synd'ker z i burt tekur.

Ecke aktu helldur ad allgia Nelvikte/nie þær Freistingar vm wisku þan þijna fra Rædenne/so sem a þier liggiande/helldur a Christo/ sem þar leid og yrervañ a Krosse num vorra vegna.

J sama Mata aktu ecke ad setia þier fyrer Sioner Løgmæled so ȝ þad stændur skrifad til i þijnu Niarta/helldur so sem Christur vpp pyllte þad og neglde þad med sier vppa Krossen.

Sa hin̄ þreistade

Akløgun Samvitskunar.

Sam

SAmt vottar Samviska mijn med Lögmalsins Aklogun/hun bellður a mote mier so sem ein riettlatur Domare/og er minn Aklagare/þo ad eingen annar aklage nie bere mig neinu/sa Heimeles Domstoll er þess vattar/ eg kann vann ecke ad vmflyä. J þeirre stoorri Bok eru oppskrifadar allar mijnar Synder med Stijl Samuleikans/huar af eg skielff est næsta mieg. Gud næde mig aumann Mann/ huor mun fa mig frelst fra þeim Dome sem a þui Hijnge geingur; a huerin ad same er sa huj Sakads og Sakaraberenn/Votturenn og Domarenn/Refsarenn & Refsing ar Verkfæred/sa sem Domenum fram fylger og Bodullen.

Sa sem Huggar.

J vs Ef

Ef þitt Hiarta fordæm° þig/ þa er þo samt Gud meire eñ þitt Hiarta. Ef þu kuelst j Briofte þýnu af vmliðnum Syndum og Misgiørdum/ samt er Endurlausnarenn Christur/ sem hefr Fullnægiu giørt fyrer Synder þýnar/ langtum Kroptugre/ hann seiger þig friaň/ frelsar þig og holpenn giører/ þui hann hefur afmað Handskrift þa sem var a mote oss/ huoria hann hefur neglt med sier nidur a Krossenn. Coloss. 2.

Naglar þeir sem Christur var med negldur a Krossenn / sundur skiera z onyta giora þessa Handskriftena/ so hun er onyt/ og verdur alldrei giegnt fyrer Gude hiedann af. Þuiad þegar þu ert Riettlatur

ur ordeñ wt aþ Truñe/ þa hefur
þu Frid hia Nia Gude. Rom. 5.
Soddañ Frid sem er Samvisk-
unar Rosemd/ og þarsæla Ro og
Nægd Samvisfunnar/ huoria ad
Christur vor Sigurvegare yþer
Dauda Synd z Diøfle/færde mz
sier j Burt wr Grøþeñe/ þa hann
vpprreys/og gaf Lærefueinum sijn-
um þa sømu Sigurvisting.
Þar þyrer eþ þu finnur til naga
nde Orma Samvisfunar/þa kiæþ
þu þa nidur strax j þessu Lyþe/og
geim þu þa ecke til Eilijfdareñar
þuiad modkud Samviska þæder
af sier odaudlega Madka.
Deyd þu þar þyrer Samvisfuñ
ar Orm med riettre Jdran/ bid þu
Gud vm Nægd og Vægd Hiarta
þijns/og vm Fyrergiefning Syn-
J vij da

da þinna/ og varastu ad giøra þi-
ne Säulsku Saar eda Kaun vppa
nytt/ þad er su vesta og hættasta
Sott / er kiemur vppa adra Sott-
fyrerþarande. J þessu Lijfe er
ei nu Jdranar Tijme/ sem er Næ-
dar Tijme / sa Tijme sem Roosa-
ma kan Samviskuna ad giøra.

J þessu Lijþe kan Bok Samvi-
skunnar ad leidriettast wt af Lijf-
sins Bok/ en a jsta Dome opnast
Bækur allar / og a millum þeirra
liggur þa Samvisku Bokeñ j hu-
erre med storū Bokstofum meiga
stast skrifadar sierhuoriar Synd-
og Avirdingar Maña/ sem ecke
eru afmadar med sannre Jdran/
Truñe/og Lijþernisins Leidriettin-
gu. Adur en sa Domadagurinn
kiemur / og medann Nædardagur
er

er enn epter/ kantu ad hafa sterka Tru og stoduga Von/ ad Blodet Jesu Christi huort hann hefur þ N. Anda offrad Gude so sem N. Forn/ ad þ mune þuo Samvisku þijna af daudlegum Syndum/ til ad þiona Gude lifanda. Ebr. 9.

Sa hiñ Freistade.

Sem Jdran..

Af Hiarta og Alvoru angrar mig yfer Sarum og Afomum þeim sem mijn Samviska hefur þeinged/ af Hiarta og Alvoru gyrnest eg ad Sar mijn mætte græd ast/ Hiartanlega Gyrnd hef eg þar til ad eg mætte godre Samvisku fram veiges behallda. Eñ þad ottast eg ad skie meige/ad þesse Yferbot mijn kome of seint fram/eg er hræddr um ad Gudleg Naad/ a mote hueirre eg

hêþe næſta opt ſleiged Nende minne/ minne vm ſijder yþergieþa mig/marga hefur opſein Jdran á Tarlar dreiged og ſinked/ og ſu Jdran ſem ſa daudvona giorer/er vggande ad ſie Daudanum nær.

Sa ſem Huggar.

ANiff er ad lǻta/ad þad ma eckert of ſeint kallaſt ſem ſañarlegt er og alvarlegt/ſo lenge ſem Madur lifer i þeſſu. Neine/þa er hm̃ eingeñ Jdran of ſein ſeiger Lærefaderen Cyprianus.

Þar eru þeir ſem ecke eru kallad er nie koma i Vijngard Drottens firre eñ a elleſtu Stundu/ og þa þo ſijn Laun wt af Nadeñe þeiged. Matth. 20.

Eingeñ Tijmaleingd kañ ad vera

vera so mikel/ad hun sneide j min
fra Gud Giæsku sinne/edur Godsy-
se. Jdraneñ er j Guds Auglite
alldrei opsein/ þyrer huørs Augli
allt er nærverande/ bæde þad vm
lidna og epterkomanda.

Bird þu þyrer þier Dæme Ræn-
inglans a Krossenum/huør ad ja
tade Christum med Vorum sijnu
vid huøriar Sæl hans var þa ri
ett so ä vidskila ordeñ/fieck samt z
adur Syndaña Fyrergiefning/ z
Arf Paradysar.

So leinge sem þar seigest/ j Dag
so leinge bydur Gud epter Jdran
vorre/ og vill heñe þeigeñsamlega
giegna.

Alla þa Stund/sem sa Himne-
ske Brwdgumeñ dregur vndañ til
Komu sijna/þa er ecke aptur loked

K Hurdu

Nurdu Nadareſtar/og Fyrergiep ningareſtar. Matth. 25.

Allur Lijpſins Tijme z lijka vel hans hiñ ſijdaſte Tijme er oſſ gief eñ til Idranar Freſts. Drottenn wtbreider allañ Dageñ ſijnar Hendur. Eſai. 65.

Og alldrei heþur ſkied edr hent nockurn/ a huorium Tijma ſem hann heþur komed/ ad Drottenn haþe haft pra ſier reked aptur.

Þeinktu þui vandlega þar vm/ z ſia þu ſo til/ ad Idruneñ þijn ſie ſoñ og aluarleg/ z þarþtu þa ecke ad kuſtda þar þyrer ad hun kome offſeint.

Eþ ad þu a mote Daudanum giörer Idran þeſs vegna/ ad þu hefur ecke Tileþne til ad ſyndga leingur/ þa er ſu þijn Idran ecke riett

riett/Syndeñ yþergiefur þig þa/
eñ þuecke Syndena.

Og ef þu giører þar þyrer Jd
ran/ ad þu hrædest ad eins Laun
Syndaña/ þa er þad ecke helldur
riett Jdran/ þui hun framkiemur
meir af elsku þiñe til sialfs þins/
enn af Elsku þeirre sem þu ætt
ad hafa til Guds/ hñ framkiemr
ecke af Andstygd ꝛ Hatre til Sy
ndaña/ helldur af Kuñda Kual-
anna sem Syndeñ leider epter sig.

Þar þyrer so ad þu kuñer rie
tta Jdran ad giøra/ þa jdrastu þ
þiñar so opt drygdar Synder ꝛ
Misgiørder / ꝛ lat þig þad ta-
ka sarast/ad þu hefur þinn goda
Gud so grimlega styggt/ leita þu
þier j Christo Fyrergiefningar
Syndaña/ og aset þu þier stadþa

Kñ stle

lega huort þad er meira edur min
na af Æfe þinne/ þa skaler þu gie
fa þad Gude til Þienustu og Þo-
cknunar.

Legg þu þig Gude a Valld/ z
audmyk þu þig af Hiarta fyrer
honum/ legg þu honum og hans
Vilia j Valld/ huad mikid Str-
aff edur marghatted hañ vill vp
pa þig leggia/ so ad audsied verde/
ad þu hefur Idranena giort/ meir
af Natre til Syndarennar/ eñ af
Kuijda þ Kuolunum.

Þuilijkt sundurknosad z kram-
ed Hiarta/ mun Drottne vera hid
þægasta Offur. Psalm.51. Þui
o seiger hñ fyrer Muñ Spamañ
sins Esaie.

Til huors skal eg lijta/ nema
hins Fatæka/ sem hefur sundur kn
osa

oſadann Anda / og hrædeſt fyrer mÿnu Orde. Eſa. 66.

Sa hiñ Freiſtade

Kßaſeme vm Guds Nad.

EG ßinn ad ſeñu til alvarlegs Kuñda og Angiſtar j mÿnu Hiarta vegna Syndaña / ꝛ ecke orvænte eg mier helldur olldunges Guds Nadar / ſamt berſt mitt Hiarta ſo ſem vid nockurſkonar Bylgiur Efaſemdaña / ꝛ ecke er eg ſo ßullviſſ vm Fyrergießning oßorþienta Syndaña. Eg vænte gods ad ſönnu / eñ eßa þo aß Audmykt ꝛ Overdugleika mÿnū / Mig huggar og ſtyd[u]r þ / þegar eg yßerveg Guds mykla Nad ꝛ Myſkuñſeme / eñ þar a mote veyklaſt eg aptur aß Vmþeinkingu mÿns Overdugleika og Synda. Eg ſnyſt til Guds mÿns / þui ßæ eg goda Von / eñ þ

Kiiſ ad

ad eg heþe þad so seint giort / kiemur mier til ad nockru Leite ad efa+

Sa sem Huggar.

Hinne Veykleg re Tru skal þeg sterkár stoder sitia / vid hỏ tiar þu meiger hana orugglega stidia / þt su efasēme er ecke aud miwk jafning vors overdugleika / hēlldur Truarēnar Næskasamleg Asteyting / sem alldrei ætte sig a nockru Guds Fyrerheyte ad steyta / edur nock Motmæle ad veita. Og þo ad Idranen kome seint fram / þa gioraſt þar af eingeñ stad fost-Motmæle / ad Menn meige Nad hlioota / þa þeir snuaſt til Drottenns / med þui Gud leg Mylldе pranibydur ollum obtigdanlega Fyrergiefnig Syndanna 3

na sem sier snua til Guds.
Nugleid þu þui og gief þu god ann Gaum ad/ huad sterkur og O bifanlegur sie Sanleike Gudleg ra Fyrerheita.
Nuorier helst sem þeckia fyrst ꝛ kãnast so vid Synder sijnar/ ꝛ bid ia grætlega og audmiwklega Fy rergiefningar þeirra enu somu j Nafne Jesu Christi/ og setia sier stoduglega ad leidrietta Lijferne sitt og Framferde/ þeim hefr Gud oriwfanlega lofad Nad/ Synda fla Fyrergiefning ꝛ eilijfu Lijfe/ so ad þad bregst alldrei/ so sem Kl ar Ord Guds votta / Huor hann truer a Sonen/ sa fordæmest ecke helldr hefur eilijft Lijf. Joh. 3. Item/ Huor hann hefur Sonen sa hefur og so(med honum)eilijft
K iiij Lijf

Lysp. 1 Joh. 5. Nuor hann tru er og verdur skyrdur/sa verdur hol pest. Marc. 16.

Sa sem þessu hefur lofad og þ hetted/er sannur Gud/huors Ord ad sterkara standa/enn Himeñ og Jord/hañ er Sañleikurenn sialþ ur/og kann ecke ad afneita sialpu̅ sier/edur Orde sijnu.

Nuar fyrer/huad sem Hellst Drottenn so lofar og fyrerheiter j sijnum efalausum Ordum/þad ættu med efalausre Tru til þijn ad medtaka/ og þar vid þier brigd unarlaust ad hallda.

Nier þarftu huorke nie mætt be ra þad fyr" þig/ad Náttwra þijn sie ofveyk til ad trua edur treysta slijku/ edur lata þier sijnast so sem þu gieter ecke med slijkre Stadfe stu

ſtu Truareſtar ō ber/ad þier fadm
ad ſoddan Guds Nꝍdar Fyrerheit
þui þann Ankaſta Nattwru þiñ
ar attu med Krapte H. Anda ad
leidrietta.

So ſem þu truer ecke aþ Mañ
legum Nattwru Kroptum a Ch
riſtum/ helldur aþ H. Anda Hia
lp og Adſtod/ ſo kantu og ſo þyrer
Nꝍd H. Anda viſſ og Ępalaus
ad vera vm Nꝍd og Myſkunſeme
þyns Guds z Fødurs a Himnū/
a mote allre þeirre Efaſeme ſem
j þiſſe Nattwru lǫder. Þui huør
ſem ecke truer Gude/ ſa giører hañ
ad Liwgara. 1 Joh. 5.

So miked ſem þu eþaſt vm/ ſo
miked vantar þig vppa þad Tru
nadar trauſt/ ſem þu att a Gude
ad hafa/ þui vit þu vyſſt/ ad þu

 att

att fast ad standa a mote þeirre Efaseme/og virdt þu alldrei so mi kels nockurt Audmyktar Skyn ed ur Alit/ so sem stadfastast Trunadar Traust a Gude. Þuiad þegar vær athügum vorn Ostelmotlegleika/þa a þar wt af ad koma Audmiukt/enn ecke Efaseme/ Enn þar þuert a mote/af Jhugā Guds Fastmæla og Fyrerheita/ Styrkleike Trunadar Traustsins til Guds.

Þar fyrer hefur Gud so ō geinged wt af Fylsnum sinnar Dyrdar og Majestatis/ z hefr opinberad sig z Vilia sin̄ j Orde sijnu/so vier vær um so visser vm hans Vilia/ ad vier efum þar eckert vm.

Þar fyrer hefur og so Gud fr amsett og wtganga lated af sijn um

um Blessada Muske/ecke alleina-
sta Logmalsins Fyrerheit/sem ha
þa j sier jsiebaled Fortak þullkom
legrar Hlydne/huers vegna þau-
kusta oss ecke ad stoda/ helldur
Evangelij Fyrerheit/ sem Grund
vollud eru a skiærre og einþalldre
Nad z Myskū Drottens sialþs/
so ad vier kunum ad stydia oss vid
þess hattar Guds Nædar Fyrerhe
it/med stodugu Hiartans Truna
dar Trauste/ þess vegna wt af
Truske seiger Postulen̄. Rom'4.
So ad Fyrerheited sie stodugt.
Manna Loþord eru brigdul og o
viss/þuiad ollum Mønum hætter
til ad vera lygegiornum. Ps.116.
Enn Guds Fyrerheit og Loþ
ord eru stodug/þuiad Gud er Sa-
nleikuren̄ sialþur. So sem Gud er
K vj saft

sannordur j sijnum Netunum/ so er Hann og so saliordur j sijnum Fyrerheitum/ so sem viss Fyrerdœming liggur pyrer þeim ollum sem eru pyrer vtan Christum/ og ecke trua a hann/ so liggur og so viss Sæluhialp pyrer ollum Truudū/ og þeim sem snuast og leidrietlast j Christo.

Kanstu nockud ad efa þar vm/ huort þad mune skie edur pramko ma sem Gud lopar/þar Hann er sialpr Sañleikurenn / huors Ord ad er eilijpt og obrigdullt ollum truudum?

Ef eirn Radvandur og halldinordur Dannumañ lofade þier nockud/ þa tryder þu honum vppa hans Ord/ og tryder þuj alldrei/ ad hann munde þig pretta edur a

Tcal

Tålar draga/ þar þu visser vel/ hann munde hallda vel vid þig Ord og Giørder. Enn nu talar sialfur Gud vid þig/ skilldir þu þa mistrua hønum/ z vera tuflande j þinu Sinne vppa hans Sannleika? Giørt þu hier ad auk ad D rastanlegleika þess Elds sm Gud hefur suared þier.

So sannarlega sem eg lifþe seig er Drottenn/ vil eg ecke Syndugs Mans Dauda/ helldur ad hann snue sier og lifþe. Ezechi. 33.

Sannlega Sannlega seige eg ydur seiger Christur/ huør hann he yrer mÿn Ord/ og truer þeim sem mig sende/ sa hefur eilÿfft Lÿf/ og hann kiemur ecke j Fordæmingu helldur er hann framgeingenn fra Daudanum j Lÿfed. Joh. 5.

Kvij Sann

Sannlega Sannlega seige eg ydur huor hn̄ geimer min̄ Ord/ sa skal ecke sia Daudan̄ ad eilijfu. Joh 8
Þetta hefur Gud sagt z þessu hefur Gud lofad/lati þier ydur þar ecke med nægia/ þa vited/ ad Gud hefur hier vppa suared eirn Eyd. Sæler erū vier þa vegna huorra Drottenn suer eirn Dyran̄ Eyd/ en̄ aumer og allra Skiepna vesælast er/ ef vær truum ecke Gude þo hn̄ suerie.

Kastastu þui hier vid þa furdanlega z ouumrædelega Guds Myskunseme/ huad hid sama han̄ vill en̄ framar audsyna Erfingiū Fyrerheitesins/sem er/Stodugleika z Ohræranlegleika sijns asetta Rædo/þa lagde han̄ þar Eyd a ofann. So ad vier hefdum
þad

þad ǫruggvaſta Huggunartrauſt
aþ tveimur Hlutum (þ omǫgulegt
ſie/ ad Gud liugie) þetta er Huggū
yfer allar Hugganer/ ſem flyum
til þeirrar Vonar ſem oſſ er fyrer
ſett. Heb. 6.

Sa hiñ Freiſtade.

Efaſeme ad Guds Fyrerheit heyre
ſier ecke til.

Hægt er mier aþ ollu þeſſu þar
til ad koma/ ad eg eþe ølldung-
es eckert vppa Stodugleika
Guds Fyrerheita/ ſamt er þad þa o
vyſt huort ad þang Fyrerheit ſnerta
mig edur eige/ eda huort ad eg ſie i
Tolu þeirra/ ſem Gud þrambydur og
lofar þuilijku Godu.

Sa ſem Huggar.

JA vissulega og sannarlega
ert þu j þeirra Tølu/ þui-
ad þessu heiter Drottenn oll-
um þeim sem til hans flya j sanre
Jdran/ þar fyrer heiter hann þier
og so hinu sama/ þar þu ert eirn
aff þeim sem a Christum trua.
Gieff þu þar Gaum ad/ huørn
ed H. Ande jnnsiglar þig/ hid jnra
til Guds Sonar Erffdarijkes/ þui
ecke ber H. Ande alleinasta Vit
ne hid ytra j Ordenu/ helldur z so
hid jnra j þijnu eigenn Hiarta/ sia
lfur H. Ande gieffur Vitnisburd
þijnu Anda/ ad þu siert Gudsbarn
Rom. 8.
Siert þu hans Barn/ so ertu
og so hans Erfinge/ þu heffur þe
iged og medteked þann Anda sem
aff Gude er/ so ad þu kuñer ad þe
ckia

eckia og kastast vid huad þier er af Gude veitt og lient. 1 Cor. 2.

Sa same Ande styrker þig/ og stadfester / so sem alla adra Gud hrædda Menn/ sem treysta vppa Christum. Gud er hann sem þig hefur smurt/ hann same er sa sem þig hefur jnnsiglad/ og giefed þier Pant Andans j þijnu Hiarta/ þar vppa/ ad þu siert Guds Barn.

Þess vegna sende Gud Anda sijns Sonar j þitt Hiarta/ sem hr opa skyllde þar og kalla ABBA Elskulege Fader. Gal. 4.

Huor þu ert sem truer Orde Saklleikans/ þa skalltu vita/ ad þu ert jnnsigladur med H. Anda Forerhettesins/ huor ad er so sem Trigdar Pantur þinnar Erfdar/

C med

med huorium þu ert jnsigladur til Dags Endurlausnarenar.

Þuiad lyka so sem Brwdgum, eñ sem Brwdurie heþur gieþed so na Truloþun/gieþur heñe sin Tr ygdar Pant/z er Skyrteikned vp pa epterfylgiade Ektaskaparmal edur Nonaband/ So heþur Gud truloþast vid þig j Turke/ hann heþur truloþast þier j Myskunse mene. Ose. 2

Eñ ecke er enn nu fraskomed edur augliost orded/ Brwdkaup Lambsins/ þar fyrer gieþur hñ þi' N. Anda j Pant a medañ/ huar vid þu meiger styrkia þiñ Hug og Sted vid þulla Fraskuæmd Fyrer heitaña Loksins/og vm epterkom atide Jüleidslu j þ Nimneska Br udkauped. Þesse hinn same er

Ande

Ande Arfleidslukiar vorrar/huiad
hañ ber Vitne þar vm/ ad þu sie
rt wtvaled Guds Erfdabarn.

Þesse er þad Jñsigled/ sem stad-
fester og Krapt gieþur ollum Gu
ds Fyrerheitum j þiinu Hiarta.

Þesse er sa Trigdar Pantureñ/
fyrer hvorn ad Orded Sakleikſi
ns verdur þier ſtyrkt og ſtadfeſt.

J þeſſum ſeer þu þad ſkyniad z
ſkyled/ad þu ert j Gude og Gud j
þier/ þuiad hañ gaf þier af ſinū
Anda. 1 Johañ. 4.

Sa hiñ Freiſtade.

Vmſeme vm Jbwd h
Anda.

HVar af ſkal eg vera viſſ þar
vppa/ad mitt Hiarta ſie Jbwd
z heimele H. Anda/ſyndareñar Kam

 og

og Fleckur slijma sig vid Nattwru mijna/ og þiñ ad j mijnu Hollde byr eckert gott/huorneñ kañ þa sa verduge H. Ande/ sem er sialfur Heilagle ikeñ j mier ad bua?

Sa sem Huggar.

FRumgroda eda fyrsta Avext Andans þeaum vær ad eins j þessu Lijfe/enn j eilijfu Lijfe vonum vier hid fyrsta epter þullum Mæler/ og epter þullum Tiundum. Rom 8.

Nier j Lijfe stendur Ætijd yþer su Glijma/ þar Andeñ gyrnest a mote Hollldenu/og Hollded a mote Andanum. Vier erum ad nockru Leite Holldleger/ og so sem selder vnder Syndena. Rom. 7.

Eñ samt og ædur verdum vær/ ad

ad Mustere H. Anda/ fyrer Ad- stod Endurpædingareñar og En durnyungareñar/ eñ þad ad Ande Guds bue j þier skalltu taka til Marks þar af og þeckia/ ad þu syter og grætur fyrer þijnar Syn der/ og hefur Andstigd og Natur a þui/ þuiad sa H. Ande hñ byr ecke j þess Nattur Lijkama/sem vn dergiefeñ er Syndunum. Sap.1 Cap. J þann Mata ad hañ læt ur Syndernar j sier stiorna/ og yf er Nond hafa. Þad ad þu tr uer a Christum og hefur hañ Ki- æran og elskanlegañ/ þad er añad Merke þar til ad H. Ande bue j þier/ þuiad sa Ande er Truareñ- ar Ande. 2 Cor. 4.

Þad er hid þridia Merke þar til/ ad H. Ande bue j þier/ ad þu

med hiartanlegre Andvarpan at
allar Gud/ so sem eirn Hiartann
legañ Fodur/ Zach. 13.

Þuiad H. Ande er Naada An-
de/ og Bæna Ande/ hropande z ka
llande j Hiortum þeirra Gudh ræ
ddu/ Abba elskulege Fad'. Gal 4.

Þad er og eitt Teikn til ad H.
Ande hafe sist Bustad j þier/ ad
þu fyseft og gyrnest til alls hins
goda/ þad ad fram̃kuæma/ þuiad
þeir sem eru Mustere og Bustadz
H. Anda/ þeir verda fram̃drifn
er z fram̃knuder af honū. Rom. 8

Saññarlega til þess hins goda/
had þu fær opt og Tijdum j Hia
rta þijnu so sem Forsmeck nockurn
eilijfs Lijfs/ edr z so oruggua Be
vissing þar til ad H. Ande byr j
þier/ Þuiad Guds Rijke er ecke
Mat

Matur og Dryckur/ Helldur Riettlæte/ Fridur og Fognudur j H. Anda. Rom. 14.

Nuar þyrer ef ad þijn Sal fiñur einhuørn Tijma j Aþvyknum Filsnum þinar Samvisku/ til þess sañarlega Andans sem kallar Abba kiære Fader/ þa lattu þitt Hiarta hallda þ^r fast vppa/ ad þad er elskad af Hiartanlegu Elsku Peirre Guds/ þar þarftu huørke ad tuijla nie efa vppa/ þar þu fiñur ad þu hefur þañ sama Anda/ sem einum Syne ber z hæfer ad hafa. J Anda Sonarens ma Ond þijn þeckia sig ad vera Dottur Fødur sins/ og Sonarens/ bæde Brødir og Syster. Eñ þo ad allt þetta vilie Stundum verda ostyrkvara og veyklegra enn kære og vier ætt-

 um

um ad oſka / þa lat þier ſamt þar vid et ofin og bleſſa / eda lata þier þalla allar Hondur / helldur bid þu vm Aukning Andans / Þi Gud mun giefa þin H. Anda / ſein hn̄ þar vm bidia. Luc. 11.

Vppvek þa Nædargioſ / Heila gs Anda j ſialfum þier / vertu bid iande leitande og aknyande / vm Ordeo Drottens hyrande / og motſta ndande raungum Syrndum.

J ollu þeſſu finſt eingen Fullko mlegleike / helldur er þetta ſa Veg uren / ſem oſſ leider til Fullkomleg leikans vm ſider. Ad auk þeirrar jnre Vitnan Heilags Anda z Jn ſiglan / þa hefur Gud giefed þier þar a ofan Sacramentenn hid yt ra / huor ad eru ſo ſem annad Jn̄ ſigle vppa Guds Fyrerheit / og ſo ſem

jem Vagn og Flutnings Verkfære Heilags Anda.

Þaug eru og so eirn kroptugt Midell/ til ad tendra Truna þijna/ ad auka hana z avaxta/ stoda hana z styrkya ad giora/ so ad þu þyrer sialfann þig z þijna Persónu/ ert viss og orsaadur þar uppa/ ad þier heyra til aller Christi Velgiorningar.

Fyrer Skyrnena ertu jnnsett i Sattmala Nadarenar/ j þeirre Heilogu Kuølldmaltijd Christi verdur þu saddur og dryckiadur a Hollde og Blode Christi Blessudu. J Aflausnenne þa ertu leistur af øllum þijnum Syndabøndum/ og wthropadur frials z frij. Þar þu ert nu styrkur ordenn og stad

 festt

þestur med þessum Insigli Gude til handa/ þa tru þu Ordinu hans.

Huad viltu eþa/ huad er þad s þier kan ad veiþa? Huad er slikt Efaseme/ anad enn trua/ ad þar sie eingen Gud til/ huad er þad annad enn stiggia Christi Meystara allra riettruadra/ med Vantruar Syndene / Huad er þ anad enn ad vera j Goþnudenum/ z haþa ongvo Tru j Nuse Truarennar?

Hugleid hier ad auk z vird þu þyrer þier/ huad ovallt Guds Fyrerheit þad er j sialþu sier. Drotten hiet med Eyde/ ad hann skyllde z villde heyra Bæner vorar/ og ad oss skyllde gieþast og veitast huad helst sem vier hafu umbidium/ eptir hans Vilia og Þocknan.

Sannlega Sannlega segie eg ydur/ seiger Herran Jesus/ huers

hier bidied Fódureñ j mínu Nafz
ne/ þad mun hañ veita ydur. Joh
16. Ef tueir af ydur hafid
samtok hier a Jordunie vm no-
ckurn Hlut ad bidia/ þad skulu þi
er odlast af Fodur mínum/ sem er
a Himnum. Matth.18.

Þetta er þad Trunadartraust
er vier hofum til Guds/ad ef vier
bidium nockurs epter hans Vilia
þad sama munum vier fa .1.Joh 5
Sa hiñ same s lofade ad bænhe
yra oss/ hann skipar oss z so ad bid
ia vm Syndanna Fyrergiefning/
Huor villde þa finna sier nockra
Astædu þar til/ ad giefa efad vm
Syndaña Fyrergiefning? Chri
stur hefde ecke lagt þetta Ordkorn
ed (AMEN) Saßlega/ vid nid
urlag vorrar Drottenlegrar Bæn

ar/ hefde hñ viliad/ ad vær skylld
um hid minsta Efa hafa vm
Bænheyrsluna.

Giæt þu og eirneñ ad/ huør ad
sie Eigenlegleike Truareñar/ sem
er þesse/ ad Trueñ ridur oss Rwm
til þeirr' Nadar j huørre vier sto
ndum/ og Sigre hrosum/ j þeirre
Dyrdar Von/ sem oss er af Gude
heiteñ/ j huørre vier med Nughre
iste frafsigaungum fyrer Nædar
stoleñ/ so ad vier ødlunst Myskunse
mena/ z fiñum Nædena/ j huørre
ad vær af Styrkleika Guds verd
um bevarader til Sæluhimlfar-
eñar. 1 Pet. 1.

J þessare Nædeñe vitum vier þ
ad vier erũ burtu leidder/ fra Dau
danum til Lífsins. Þesse Næd-
eñ kiemur oss til ad standa fast þ'

a/ ad

a/ad huorke Daude nie Lijf/ huorke Einglar nie Høfdingiaskietter/ecke Kraptarner/ecke þad nalæga/nie þad okomna/ huorke Hæd nie Dypt/ og einges ønur skepud Skiepna/kuñe ad giora oss vidskila/ vid þa Elsku DRottens sem er j Christo Jesu Drottne vorum Rom. 8.

Þa þitt Jstødulejse og þinn Beikleyke yfervegur allt þetta/ þa hugge þitt Hiarta sig aptur/ ꝛ orvænte ecke/ lat þad ecke rasa ap Asteytingu frame fyrer sier/ nie vykta aptur vm Hæl.

Christur hefur lofad ad þu skyllder þar vera/ sem hañ være. O þu Madur/ lijt hier a huoriu ad Gud hefur þier fyrerheited/ sem er þui/ ad þu skuler lifa ad eilijfu.

L vij Ef

Ep þu truer þessu ecke þa ber þu
þig þo ad trua / þui meir heþur
hañ giort / eñ þyrerhepted. Enn
huad giorde hañ? Þad hann do
þiña vegna. Eñ huoriu hiet hñ
þier? Þessu / ad þu skuler lifa hia
honū. Otruanlegra er þad ad ſa
eilijþe deye / helldr eñ þo ſa daudle
ge life eilijflega. Nu veistu þad
hefur skied ſem otruanlegra var /
þui skylldter þu þa efa vm hitt / ð
þu veist ad skie meige? Drottenn hi
et þier Ninnenum / Enn gaþ þier
Sonen ſinn / huør Saka ad meire
og ꝍdre er eñ Nimeneñ.

Sa hiñ Freistade

Eyaſemc vm Grødu glinde
j Truñe.

Eg

Hef eþa þad j ongvann Maata ad þyrer Christum/ mune eg þa komest a Fũd minis Endo/ eg true og so/ad eg mune vera j Gu ds Nad/ samt efa eg huort eg stend þar stodugur jñe allt til Endaloka eds ur ecke. ... Eg veit vel ad þeir einer fa þa Koronuna sem hallda Stadþes stenne allt til Enda/og þeir einer Ko ronast/sem standa stoduger allt til En da. Matth. 10. Þad heiter riett Dygd/ecke alleinasta gott ad byria/ helldur ꝛ so þad sama ad fullkomna/ Og hia þeim christnu verdur framar leitad epter Endalokunum enn Upp hafenu. Judas byriade vel/ enn endade jlla. Paall Postule þar a mote/byriade jlla/ enn skildest vel vid ad Endalokum. Sie ecke stadfast lega afram halldid j þui goda/ þa fær huorke sa Sigurenn sem strijder/ og ecke sa sem sigrar Koronuna.

Eg þikest so sem heyra til hans sem Sigurvuiingar Koronunum rtbyter/ so seigianda/halltu þui sm þu heƒur ƒastlega/ so eingenn annar ƒae þijna Koronu. Apocal. 3. Þetta heyre eg/ z kuijde ƒyrer þessu og eƒa/ Ja eg eƒa og fra mier legg þad Trinadar Traust sem mier ber ad haƒa.

Suar Þess sem Ruggar.

Hvgleid þu þria þa Hlute vnd' hœrri øll þijn Ruggun er komen/ sem er Kiærleika Artƒleidslunar/ Gasleika Fyrerheitesins edur Loƒanarennar og Makt Aƒhendingarennar edur Endingarennar. Lat þu þijna Heimsku Þanka møgla og murra sem þeir vilia seigtande. Huad

ligg el

lytelmotlegur ertu og overdugr/og huad mikels Nattar er su Dyrd/ edur mz höre Forskulldū edur For þienustu villtu hana wtvega/ þar til skalltu suara okundest/ a þenn añ Natt. Eg veit huornenn eg heþe truad/og eg er viss þar vppa ad hū heþur af sine oseigianlegre Myskun giefed mier min Arþleid siu Riett/ þui hañ er sañordur j sinum Loþunum/ og mektugur j Framkuæmdeñe alls þess sem hañ loþat.

Þetta er sa þriþatte Steingur sem ecke verdur audvellega sliteñ/ huor ad nidur til þyn er kastadur wr Fodurlande voru/ j þetta þitt Fangelsis Nws/sia þu til þu hā nder honum þast og slepper ecke/ so hañ lipte þier vpp hiedañ/og vr

age þig vpp allt til Aspndar og Skodunar þess mikla Guds/ og hans Dyrdar.

Þetta er þad sterkasta Atkier þinar Vonar/ þetta eru þeir þrijr Stolpar/ vid huoria þu kant ad styda þig/ a mote Bylgiū z Baarum Ezasemdanna/ sē er/ Gi æsku Vilie Guds sem þig leider til þessa Arpsins/ obrigdanleg Trygd hans/ sem þier ollu þessu godu heiter/ og eilyft og omælanlegt Almætte hans til ad þilla og þramkuæma synar Lofaner. Sa gode Gud þyrerhiet Godu/ og byriade gott Verk j þier/ Sa sem þad vpþyriade/ hann mun fullkomna þ epter spnum godum Vilia og Þocknun. Phil. 2. Cap.

Sa gode Gud fyrerhiet godu/ haſ

hañ sem pyrerhiet/er bæde trupa-
stur og sannordur/hann lætur pig
ecke freistast yper Megn prañ/
helldur mun hañ med Freistingu-
ñe pa wtpør og Endalikt giora/
ad pu paer stadest. 1 Cor. 10.
Sa gode Gud pyrerhiet godu/
eñ hinn same sem pyrerhiet/er ma
ttugr til ad hallda sijn Neit. Ve
rtu pui viss par vppa/ ad hañ giet
ur petta pitt Geimslu Fie vel for-
varad allt til Doms Dags.
Eingeñ mun gieta hrifsad hñs
Saude wr hñs Nondum/sa Nim
neske Faderen sem Saudakindur
pessar gaf Synenum/er ølluñ mei
re/ og eingenn gietur hrifsad pær
wr hans Nondum. Joh. 10.
Christur sem er sa ædste Biskup
pess Nya Testamentis/bad pyrer

ollum þeim sem truader mundu ve
rda a hañ þ Orded/ so þeir mætte
vera hia honum/og sia þa Dyrd/
sem Faderen heþur honū giefed.
Joh. 17. Cap.
Þar þyrer/ad med þui ad þu tr
uer a hñ/ þa heþur þu þann Vit
nisburd j sialþum þier 1. Joh. 5
Ad Christur hañ heþr eirnen bed
ed fyrer þier/ huørnen mattu þa
eþa þar vm/ad su Bæn sie aþ hm
Nimneska Fodurnū heyrd/ og þei
gen og veitt/Sonuren sem er j Sk
aute Fodursins. Joh. 1. Skillde
hñ ecke vera aþ Fodurnum Ban
heyrdur? Skillde nockud Sonur
en a huørium Faderen heþur all
sijna Velþocknan. Matth. 3. o
ecke verda heyrdur vm Ban sijna/
edur skillde honum nockurs aþ ho
num

num ſiniad verda ? Þad ſie langt fiærre/ hitt er helldur(ſo ſ Ritnin-
gen vottar) ad þegar hann offrade a Dogum ſijns Holldo/ Fodurnū
Bænum og Fyrerbeidſlum/ mz ſt
ugu Kalle z Tarafollum/ Og vard Bænheyrdur eirnen ꝼ þ/ hā vegſamade Gud. Ebr 5
Þar fyrer hefur Christur bed-ed fyrer þier/ hann hefur beded z bænheyrdur ordet/ þad þu faer ad
lifa mz honum z verda Hluttak are Himneſkrar Dyrdar.

Sa hiñ Freiſtade.

Dioſpulſins Vmſatur og
Makt.

Viſt true eg ad eg mune ſiñ ein
truud Saudar Skiepna gei-
md verda j Hende mijns Hird
ers/ ſamt kuijde eg fyrer Dioſpulſins

Vmsaatrum/huør ad so sem eirn Nel
vptskur Vlþur geingur vm kring leit-
ande ad þeim sem hann fae vpp suel
gt. 1 Pet. 5   Eg er hræddur þyr
er hans Sterkleika og Aple/þar hañ
er þrangiarn j siñe Diorþung/ramur
ad Afle/slægur j synum Suikrædū/
ohreitanlegur j Asiundan og Snar-
ræde synu/ þullur allra Nanda Vy-
gviela/þinur a allra Nanda Stryds
Konster/ Nuorneñ kann eg ad þorda
mier hans Vmsaatrum edur standa
aþ mier hans sterku Makt? Nañ a
stryder mig & onædar ætyd/Stundū
leinelega med Slægdum/Stundū op
enberlega & med ofur vallde/eñ ætyd
giorer hañ þad hreckvyslega og grim
lega.

Suar Þess sem
Nuggar.

Chr

Christur seiger hier a mote ad eingenn skule hrifsa Saude sijna wr sine Hende. Joh. 10 Þar fyrer fær þui og ecke helld ur orkad sa Helvytiske Vlfurenn/ huorsu Hreekvijs og oflugur sem hann er. Hofdinge þessa Heims kom/og hafde med Christum eck- ert ad giora. Joh. 14. So porer hann og ecke helldur neitt ad giora vid þa sem ad eru j Christo þ Tr una/og i huorra Hiortum ad Ch ristur bigger pyrer Truna. Eph. 3. Cap.

Christur stryder sialfur pyrer þier og j þier/tru þu þui fyrer vis sl/ad Diofullenn kann ecke ad ve ra honum yferstterkare. Christi var ꝛ so freistadur af Dioflenu/ enn vann samt a honum sagrann

Sigur/ eñ Sigurvinnig þessa He-
rrãs er Sigur Hroosun hans Þien-
ara. Christur med sijnum Dau-
da eydelagde hañ/ sem Daudans-
Valld hafde/ þad er Diøfullenn.
Heb. 2.

Hann hefr afklett Høfdingia
Doina og Wolldug a/ og til Synes
framleitt openberlega/ og Sigre
hrosad yfer þeim fyrer sig sialf-
añ/ Hann so sem annar Himnesk-
ur Davyd vann þann Helvytiska
Goliath med Suerde syns Kross/
þetta Christi Strijd/ og þesse ha-
ns Sigurvinning er Heill og Ble-
ssun allrar Christnenar/ huørrar
Sigurhrosunar Vers og Vijsa er
þetta. Nu er Heilsa og Kraptur/
Rijke og Mattur vors Guds ord
eñ hans Christs/ med þui ad hñ
er

er wisnaradur sem þa asakade Dag og Nott fyrer Gude/ og þeir hafa hann yfervunned fyrer Lambsins Blod/ og fyrer Orded þeirra Vitnesburdar. j Openb. 12.

Þar fyrer lattu Stadfeste þinnar Truar vera grundvallada j þessum Jesu Christi sigre. Stattu j Christi Styrkleika a mote Diofl enum/ þa mun hann flya fyrer þier. Jac. 4.

So lenge sem þu veiter Motstodu Dioflenum þa er þier Sigurenn vijs a hönnu/ so opt sem edur þu Einglana/ og giefur Christo Dyrdena. Nu skipar þier ad þu skuler strijda/ Hann hialpar þier til Sigurenn ad vinna/ hann horfer vppa huornenn þu ber þig ad j þessu Strijdenu/ og þa þu vanme

gnast þa stidur hañ þig z giepur
þier Koronuna þa þu hepur yf-
erunned. Nann er nálægur St
iornare j Striþdenu/og Sigur Ko
rona þeirra sem Sigrenū hallda.
Styrkstu þar pyrer j DRottne
og j Styrkleika hans Kraptar / j
klæd þu þig Guds Herskrwda/ so
þu gieter stadeð j giegn Umsat-
rum Diofulsins.
Þui vier hofum ei vid Holld z
Blod ad beriast/ helldur vid Hop
dingia og Wollduga/ sem er vid
Drottna Verallðarennar/ þeir j
Myrkrum þessarar Verallðar Dr
ottna/ vid Illsku Andana vnder
Himnenum/ þat fyrer þa hondla
þu Guds Harnesktu/so ad þu giet
er j mote stadeð a hinum Vonda-
Deige/ og vertu j ollum Hlutum
reidu

reiðubueñ. So skalltu nu vmgyrtur þinar Lendar med Sannleikanum/ og jskryddur med Brinju Riettlætesins/ og vm Fæturnar skopadur/ so sem reiðubueñ ad fram fylgia Evangelio Fridarens. Enn vmfram alla Hlute þa hønd la þu Skiolld Truarennar/ med hüørium þu kunner wt ad slockva øll elldleg Skeyte hins hreckuñ sa/ og grijp þu Hiælm Hialpræde sins/ og Suerd Andans hüørt ad er Guds Ord. Eph. 6. Kom þu til Stridsins j þessu Herskøda/ z mattu vissulega þañ med Sigre af furkoma/ Christur stridde þinna vegna og vann Sigureñ / Hann same mun og so j þier strijda/ og Sigureñ vinna / hañ same mun og setta þier Sigur Koronuna a

Nepud,
Vm Freistall margra fra Truske.

Sa hiñ Freistade.

HVad marga kann eg vpp ad tel ia þa Christi Striids Menn/ sem vr þuilijku Freistinganna Striide hafa aptur komed/ ei mz Sig re helldur med Osigre? Marga giet eg þa reiknad/ sem j þyrstu vel hiriu dú/ einn þiellu siidann aptur fra Guds Naad/ z mistu Laun eilijfs Lijfs/ þui offtast eg þyrer Leindum Dome Drottens/ og þegar eg hugra vm hiis Leindar raad/ þa kiemur Kuijde j alla mijna Saal og allann minn Lijkama.

Suar Þess sem.
Huggar.

Þu

Hvt giører riett j þui/ ad þu
yverkar þijna Sálar Velfer
rd med Vgg og Otta. Phil
2. Og kanntast vid Veykleika þi
ns Hollds/ z vid suikafulla Magt
og Vmsatur Dioþulsins/ þad er
og so riett giort ad gaumgiæfa
vel Dæme þeirra/ sem falled hafa
j Synder og Leste/ og þar med ta
þad aptur Sáluhialpeste.

Enn þar skalltu taka þig varañ
fyrer/ ad þu meiner huørke nie ha
llder/ ad Ordsøk þuilijks Frafalls
sie fra Gude/ og þuilijk Mannsins
Sálar tøpun hun kome so til/ ad
Gud vilie suma Menn alldungis
ecke til Nádar taka. Þuiad ein
geñ er Tilgangur hia sialfū Gu
de þar til/ edur obreitanlegur Aset
ningur neirn/ ad haũ late suma þa

Mvst. sem

sem rietfruader eru þra sier þalla/ og ad nyu forkynast/ þuiad hñ ydrar alldrei þess goda sem hañ hefur eitt siñ giefed/ ꝛ ecke helldur þeirrar Kollunar med huørre hañ hefur Meñena eitt siñ kallad. Rom. 11. Enn so marger af þeim truudu ſ sijdañ þalla þra Guds Nad og sine eigen Saluhialp/ þeir ha þa sialfum sier sijna Sælarteþun ad kienna/ eñ ecke neinum ovidspornande Asetninge Guds/ þyrer huørn þeir hliota endelega ad tapast/ þuiad þuilijker snua sier aptur þra Gude sialþkraþa og epter sijnum eigeñ Vilia. Þui þesser Hluter þylgiast Aller ad/ ꝛ ijtrdesfast samteingder/ sem er/ Truen/ Christus/ Guds Nad/ Heilagur Ande/ Astunden Helgunarennar

og

og eilijft Lijf. So leinge sem eirn endurfæddr blijfur j Truñe/ so leinge blijfur hañ og so j Christo/ eñ huer hann er j Christo/ sa er og so j Guds Nad/ enn sa sem er j Guds Nad/ j þeim sama byr H. Ande/ enn huar H. Ande er buande/ þar fylgia a epter Heilagz Anda Aversler. En so marger sem fra sier kasta Astündan Helgunarennar og hennar Jdkun/ og taka til ad giefa Syndeñe Taum/ þeir utreka aptur fra sier Heilagann Anda/ missa Truna/ og giora sig sialfa overduga eilijfs Lijfs. Þar fyrer skalltu a þann Hatt vera viss þar um/ ad þu muner fa stødugur stadeð til Enda og ædlast um sijder eilijft Lijf/ ad þu samt og ædur fordest ad

M viij falla

ꝼalla j Nockdlegt Vggleise. Guds oriuꝼanlegar Loꝼaner og Fyrerheit ꝼrija þig ꝼra allre Eꝼaseme/ Aminningar Guds og Notaner ꝼrija þig fra Nockdlegu Vggaleyse/ huörge er j þessu lijfe Vggaleyse/ vtan alleinasta j Von Guds Fyrerheita.

Huør sem hellst j þessu Lijꝼe lætur sier þickia ad hann stande/ siae hann til ad hann falle ecke/ þui þetta vort Lijꝼ a Jordunne er ecke annad enn sijꝼelld Freisting. Epter Guds godre Forsia og Vilia er huor a medal annars vmgangande/ bæde þeir sem stadꝼaster bliꝼa j Trunne og Guds Otta/ og hiner sem þar ꝼra ꝼalla/ So vier lætum þad sem stendur hia Postulanum ad stunda ecke epter þui sem hætt er

er helldur lwta ad þui sem lagt er Rom. 12. Og verkum so vora eigen Saluhialp j Otta og Vgg aseme. Phil. 2.

Þar fyrer lyt þu med þui eina Auga þyns Hiarta til Guds myskunsemdar/ enn þui ødru til hns Riettlætes/ og af truudu til Lifs til Guds Myskunsemdar/ þa lat þu upprenna j þynu Hiarta Stadfestunar Truuaortraust/ enn aþ til Lifs og Otta Guds Riettlætes/ þa lat þu upprenna j þynu Hiarta Bidsta vid Hollolegu Vggaleyse. Gudlegur Otte særi og stinge þitt Hiarta/ so Elska Hollleg suyke þig ecke. Drottne eru vel þecker þeir sem hanu ottast og til hns Myskunar vona. Psalm. 147. Vor jnnre Madur a ad vona og

na og freista/ enn sa ytre Madur-
eñ a ad vera mz Otta z Hrædslu.

Sa hiñ Freistade.

Efasemd þar vm huørt Madur sie jñskrifadur a Lÿfs Bokena edur ei.

KEir alleina standa stoduger og
na Koronu sÿns Stodugleika
sem jnn eru skrifader j Lÿfs
Bokena. Enn huørneñ skal eg vita
ad eg sie jnnskrifadur j þa somu Lÿfs
sins Bok?

Sa sem Huggar.

SU Lÿffsins Book er sialfur
Christur/ þar fyrer kallast
hann Lÿffsins Bok Lambsi-
ns. Apocal. 13. Ad jnnskrifa-
st j þessa Lÿfs Bokena er ecke añ-
ad/ enn ad otvelast j Christo til
eilÿfs

eilijfs Lijfs. Þuiad so sem þeir truudu seigiast ad vera j Christo wtvalder adur enn Grundvollur Heimsins var logdur. Ephe. 1.

So seigest ad þeirra Nøfn sie j Lijfs Bokena jnnskrifud adur enn Heimur þesse stood/ edur var bigdur. Apocal. 17 Cap.

Villtu þu vita bæde huort þu ert wtvalenn og jnnskrifadur j Lijfs Bokena/ þa verdur þu ad taka til a Nedrenu enn ecke Ofanum/ a þui firra enn ecke seirna.

Þar eru wtgiefenn viss og obrigdanleg Teikn og Merke huorier Sæluholpner mune verda/ so ad hia huorium helst sem þaug teikn finnast/ þa er obrigdullt ad sa hinn same verdur Sæluholpenn.

Þuiad so marger sem þra Eilif

N ij · þo eru

þō eru wtvald' til ad verda Sælu
hølpner/þeir heyra Ord Saluhi
alparennar a sijnum Tijma/ trua
a Christum og standa stoduger j
Trunne. So sem þar stendur/ Hu-
ør sem ad truer a Christum hann
hefur þann Vitnesburd j sialfum
sier. 1 Joh. 5 Þuiad Heilagur
Ande vottar j Hiørtum þeirra tru
udu ad þaug sieu Guds Børn/og
sieu þui jnnskrifader a Lijfsens
Bok. Luc 10.

Þa sem DROttenn hefur fra
Eilijfd fyrerhugad/ᵹ huørra No
fn hann hefur a Himnum uppskr
rifad/þa somu kallar Gud j sijnu
Heilaga Orde a Tijmanum / og
giør' þa riettlæta fyrer rietta Tru
a Christum. Rom. 8.

Su Tru auglyser sig og læt
sig

sig sia/ j Þolenmædeñe/ j Bænræk-
nenne/ j Afundan Heilagx Fram
ferdis. Þui skulu vorer Heilager
Þankar vm wtvalning vera og þa
Lijfsins Bok taka til og hafa sitt
Vpphaf j Christi Sarum/ þar
hann hanger a Krossenum/ huør
hañ truer a hñ og stendur stødug
ur j Trunne/ sa er riettlætur ord-
enn/ og er innskrifadur j þa Book
Lifande Manna. Rom. 10

Ertu ecke j Skyrnenne jñtekeñ
j Nadar Sattmala vid Gud/ og
þueigenn og hreinsadur j Christi
Blode af þijnum Syndum/ Ertu
ecke og so af Heilogum Anda end
urfæddur og endurnyadur? Þad
Teikn er obrigdanlegt þar vppa/
ad þu sierd innskrifadur j Bok Lij
fsins. Þui vier erum aller ordner

Nis Guds

Guds Born yver Truna/ mz þui ad so marger af oss sem skyrder eru/ vier hofum jklædst Christo. Gal. 3. Cap.

Nuornenn kiemur þad til ad þu af Veykleika þijnum fieller j Synndena epter þad þu varst skyrdur/ ad þad var þa ecke strax wtgiort vm þig? Nuor breidde sijnar Nenndur wt yfer þig/ so þu fortyndest ecke? Nuor tok þig aptur til Naadar og Sættar? Einginn vtann DROTTENN sialfur.

Þetta er miked Teikn til þinar wtvalningar/ ad þo sa wtvalde hrase/ þa skal hann ecke slasa sig til Dauda.

Þegar DROttenn wtvalde oss/ adur enn Grunndvollur Heimsins var lagdur/ þa skrifade hann ecke

Log

Log Forlagaña/helldur pa Lijfsi-
ns Book/ Leitadu þui j Christo j
Truñe nær þu hefur vtvaleñ ver
ed og j Bok Lijfsins jñskrifadur/
Sæk þu þrañ j Truñe/so-muñtu
hitta fyrer/huad vm þig er fyrer-
hugad af Gude. Þeir sem af Of
dyrd siñe grenslast epter Guds Le
yndardomum fyrer Auglan Guds
Orda/þeir sockva vm sider og dr-
ucknaj þui Afgrunne.

Sa hiñ Frejstade.

Mote Daudans.

Ad er mier gott og þægelegt ad hallda meir vid Gud miñ/ og hönum skal eg engvañeigenn sleppa vr mijnu Hiarta fyrre helldur enn ad hann blessar mig/Eg hefe asett mier ad standa stødugur j riett-

er Tru til Christum/so eg mætte od
last ad rykia vm sijder med Christo.
Samt sem ædur medkienne eg/ad eg
er enn nu ecke ollduuges oknijdenn þ
Daudanum/ og eg þinn ecke enn nu
til so mikels Styrkleika og Hialpar e
Adstodar Andans/ad eg hafe so sem
Postulenn brennande Gyrnd ad skil-
jast hier vid.

Sa sem Huggar.

Annlega þa er þetta Veyk
leike vors eigenn Holldz og
Eigennlegleike vorrar spillt
rar Nattwru/ ad vier hofum mei-
re Gyrnd og epterlangan epter þe
ssu fallvolltu Lijfe/ helldur eñ epter
er þui eilijfa Lijfenu/ sem alldrei
verdur a Prot nie Ende. Og
þadann kiemur sa Kuijde z Otte-
fyrer

pyrer Daudanum. Par pyrer so ad þu þaer þeſſan Otta z Kuyda yperuſted pyrer Krapt Heilar Anda/og þier meige fraſſpara j Styrkleika þeſſ jnnra Manuſias pa hugleid þu þetta epterfylgiande/ſem eg vil praſſ ſetta pyrer þig wt ap Sannleika Heilagrar Ritningar.

Fyrſt er þad viſſt og obrigdulit/ ad hia Gude eru taleñ øll vor Hoffud Haar. Matt. 10. Og ad þar er tilſett hia honū viſſ Manada Tala vors Lijfs/DROttenn hefur þad Takmark oſſ ſett/yper huort vier kunnum med ongvo Mote ad komaſt. Joh. 14. Og all er Dagar vors Lijfs voru ſkrifader j hans Bok/ adur enn nockur þeirra kom yper oſſ. Pſalm 139.

N v Par

Þar ſprer attu med riettu ad lata þier vel lijka og linda med þennañ hans Fodurlegann Vilia. Aꝼ Nadenne ſiñe þa hefur hañ þier Lijfed gieꝼed/ ꝼyrer eckert og an allrar þinnar Forſkulldūar/ Furd anlega heꝼur hañ og ſo leidt þig wt aꝼ Þreyngſlum þinnar Mod ur Kuidar/ Og ſo leinge ſem hañ heꝼur viliad lijda þig j þeſſu Lij-ꝼe/ þa vardveitte hañ þig heilañ og heilbrigdann/ og verndade þig ꝼyrer Þuſund morgum Næſkaſem dum.

Nu vill hann hafa aptur til ſijn Sælena ſem hañ hefur þier ad-giefed / ſo tekur hann ecke ꝼra þi er þad ſem þu att ſialꝼur/ helldur þad ſem honum ſialꝼum tilheyr er þa heimter hann aptur.

Huørn

Huorneñ ma þa aklaga þann sem heimter aptur þann Hlut sem hann hefur lanad? Þar ad auk þa somu Sal sem hann nu aptur heimter/ tekur hañ til syn j eilijfa Saalu og Fagnud/ Henne mũ hñ og so þier aptur skila/ prijddre og skrijddre med meire Dyrd og Veg semd enn hun var nockurn Tijma adur. Þar ad auk mun þesse þiñ Lijkame sem j Grøpena verdur nid ur lagdur/ verda langtum dyrdar legra og vegsamlegra þinar Sal ar Herberge enn þad var adur. Hann verdur nidur sadur j Van semd z Rotnun/enn rijs vpp aptr j Oforgeingelegleika og Vegse md/ hñ verdur nidur sadr j Veyk leika/ eñ rijs vpp aptur j Krapte/ hann verdur nidur sadur holldleg

ur/enn rijs vpp aptur andlegur Lijkame. 1 Cor. 15.

Bepaladu þar pyrer þijna Sal audmiuklega og alvarlega j trupastar Hendur Guds þijns/ huer ad skapud er ap Fodurnū/ frelsud ap Syninum/ og til Herberges hopd ap Heilogum Anda/ so sem astad dyrmatt Geimslu Fie/ Brestande hier wit vpt' Dæme hins goda Davids Ps. 13. Og hins Heilaga Stephani. Act. 7. Og þo einkālega epter Dæme sialps Christi. Luc. 23 Sem er þitt Hopud/ og seigdu so. J Hendur þijnar Drottenn fel eg minn Anda/ þu Gud sannleykans hepur mig endurleyst.

Þar a epast kiemur þad og so ad þu matt obrigdanlega og vefad vona þier og vænta j sialfum Andarslit

darslitrunum Guds Nædarlegs Styrks og Adstodar. Þuiad mz þui þu ad þier. þadmar Medalga ngaran Christum j riettre Tru/ þa mattu vera viss og ceþadur þ" vppa/ad med sijnum Dauda heþr hn yþerunned þin Dauda/ og med sine Vpprisu þa heþur han fært þier aptur bæde. Riettlæted og Lijþ ed.

Þar þu ert nu so fyrer Truna riettlatur ordeñ / þa heþur þu od last Frid hia Gude. Rom. 5 Og matt mitt j Daudanum hugga þig vid Hialp og Adstod þess Himnneska Fødursins. So þu matt nu seigia mz þeim sæla Job/þo DR otteñ deyde mig/ þa skal eg þo sät vona a han. Eg er med hon um j Neydeñe seiger DROttenn/

skal henn̄ þadan̄ wtryckia og hn̄ vegsamlegan̄ giora/ eg skal sedia hn̄ med Leing ð Lijfdaganna z syna hm̄ mitt Nialprǽd. Psalm. 91.
Fra þessare Elsku Guds kan̄ þig ecke ad skilia/ huorke Lijf nie Daude/ og eingen̄ Skiepna. Rom. 8.
Med þui þu ert j Christo Jesu s̄ er vor Sáluhialpare og eilijfur Kongur vm Allder Allda.

Aklogun Logmálsins giorer Daudans Asijnd fyrer oss hrǽdelega Syndarennar Liotleyke/ og su Freisting ad Madur verde fra Gude wtskwfadur giorer þad sama/ m̄ þui ad Synden̄ er Broddur Daudans. 1 Cor. 15. Og Styrkur Syndarennar er Logmáled. Enn a mote þessum anskaplegum Nlutū skalltu hugleida ádur sagdar Nuggunar

gunar Greiner/z þa mun hiadna og ad ongvo verda Daudans Asjnd/og mun verda ad hinum hæg asta Værdar Suefne.

Sa hiñ Freistade.

Daudans Broddur.

Fyrer Syndena kom Daudenn inn j Heimeñ/og hañ er makleg Laun Syndarennar/Huerneñ skillde eg þa gieta vered okuñdeñ fyrer Daudanum?

Suar þess sem.

Huggar.

Þad er vijst og vel satt/ ad Daudenn er j sialfum sier Verdkaup Syndarennar/z Hefndar og Reide Vondur Guds enn þeim sem trua a Christum/ve

rdur hann ad þeim sǽtasta Suef-
ne.
Þui þo þeir endurfǽddu sem tr
ua a Christum hafe nockrar Me-
iar Syndasia j sijnu Hollde/ hu-
rs vegna að þeirra Lijkamer eru
Daudanum vnder giefner/ þa er
þo samt Andenn Lijf vegna Riett-
lǽtesins. Rom. 8. Pad er/ vegna
þess þeir eru fyrer rietta Tru a
Christum/ ordner riettlǽter/ og þe
ir fyrer H. Anda standa a mote
Syrndum Hollds ins/ þar fyrer ve
rdur þeim ecke Synden tilreiknud
sem epter loder j þeirra Hollde/ he
lldur verdur hun skyld og hulenn vn
der Skugga guddomlegrar Nad*/
þar fyrer kiuest huorke nie tapast
j Daudanum þeirra andlegt Lijf/
helldur byriast þad þa nu þad fyr
sta

rka/ og hlytur Daudenn skalþur ad
vera so sem Yperseta Kona þessa
Lijþsins. Þadann wiskiota þessar
Nuggunarsomustu og elskulegustu
Naþnkenningar/ sem N. Ande gi-
efur Dauda Christenna Manna.
Þui þeir sem fyrer Augu Fardt-
ra Manna synast ad deya/ vm þa
seiger Heilagur Ande ad þeir safn
nest til sijns Folks. Gen. 25
Þad er ad koma til þra j Sofnud
wtvaldra sem vndann oss hafa far
ed/ þad sem vær kollum Dauda þ
ma helldur heita Vtfør/ þad er
ecke Burtfør / helldur Framfør/
þad ma ecke heita Burtfør/ hell-
dur so sem Flutningur/ fra verre
Kiørum til betre. Daudenn er
Burtlekning Sælarennar j Guds
Myskunar Hønd/ huor ecke verd-
O ur

ur aþmœd/helldur flutt og þærd j betra Stad/ sællra og jnndællra.

Sœlest verdur apftur heimt aþ Gude Skapara hennar/ og flutt heim j sitt Nuslvar Plæts/so læ-ngt er þar fra hun burtdeyr.

Þad er Vistarskipte og Uppfahning til eilijfs Lijfs fyrer hen̄e ad Filia vid Lijkamann vm Stun dar Saker. Daudenn er so sem nœckurskonar wtfør/þui fyrer hn̄ fara þeir Gudhrœddu hiedan̄ wr þessum Þrældome til Frelsesins/ Aliskt og Jsraels Folk fordū for burt wr Egyptalande jnn j þad ꝼ heilna Landed. Þad seigest riett elega vm þa Gudhrœddu ad þeir komest j giegnum Daudan̄ jnn j Fridenn/ og ad þeir take Náder a sig j sijnum Sœngar Huslum/ þui ad

ad þeir komast burt wr þessu sk-
pecka og standande Strijde sem
hier er a Jordunne/ j þañ Fridar
Stadeñ/þeir komast wr Olguþull
um Sio/ þessara Lijfdaga jnn a-
Hoþnena/ Vr eroides seinu Þræl
doms Nwse jñ til Nuñldarenñar.

Þad seigest vm þa ad þeir leyse
vpp edur skiliest vid z kome til Ch
ristum. Phil. 1. Vegna þess
ad þeir verda leidder so sem burt/
wr Giesta Herberge þessa nalæga
Lijfs jñ j þad Himneska Fodurla
nd vort/ j burt wr Sotte Ogudleg
ra og Oradvandra Manña/til þei
trar Blessudu Vmgeingne Chri-
sti a Himnum/ þeir frañlidnu eru
leyster fyrer Daudann af Lijkam
ans Bondum/ þuiad þeir verda le
ysteer og lauser giefner/ so sem Sk

Oñ leyniñ

num þeim sem vier erum a allañ Dageñ/ verdur Lokſins ſlept ad Kuollde Dags/ þa þær haſa yþer ſtaded ſitt Erfvide/ og lijka ſo ſem þeir ſem ſitia j Myrkva Stoſu j Fiotrum/ verda vm ſijder leyſter/ ſo verda og þeir Gudhræddu Lokſins wtleidder þyrer Daudann vndann þui þunga Oke Pijninganna og Harmkuælaña/ og wr þui Andſtiggelega Syndaña Fangelſe/ og þyrer þaug þarſæluſtu Vmſkipte j ſiflutter til betra og Aſkelegra Lijfs. Heb. 11.

Þad ma ſeigiaſt ad þeir þerdeſt burt wr Lande ſinnar Pilagryms Reyſu og wtlegdar/ þegar þeſſare Lijkamlegre Tialldbwd þeirra er ſuipt/ og ad þeir ſieu þa j Naveru og Nalægd ſialfs Guds/ Þuiad þeir

þeir komast þa j burtu wr hrørnu du Hwse z losnu Heims þessa til þeirrar Himnesku Hallarestar/wr Leirveggia Hwse/ til þeirrar Bolgarestar sem ecke er med Hondum vppbygd/og er a Himnum vppe/ wr Tialldbwd Jardlegs Lijkama jnn j þa Himnesku Jerusalem/ og til þeirrar Blessudu og sælu Vmgeingne hia Christo.

Nrædest þui sa Daudan sein ecke vill koma til Christum/ þad er hans ad vilia ecke koma til Christum/sem ecke truer sig ad verda rijklande med honum.

Þad seigest vm þa godu og Gudhræddu ad þeir huijlest epter Erfvide sitt edur wt fra Erfvide sijnu/ þui ecke deyr sa Gudhrædde/helld ur deya ad eins Eymder hans/ eþ

Diij ad

ad þetta Lijf er fullt af Hungas/ Sannlega er þa Daudenn Lietter þess Hungans/ enn allur Lietter er godur/ þar fyrer er Daudenn og so eirn godur Nlutur/ Nu er Daudenn Ending Hyngsl anna/ þa er hn og so godur Nlutur ad reikna.

Þad seigest um Lijkame vora ad þeir sem eitt Hueitekorn nidur saest j Daudanum z Greftranenne j Akur DRottens huadann þeir sku lu aptur vppspretta til epterkomande Lijfs Alldar. Bein þeirra Gudhræddu munu groa og Blomgast. Esa. 66.

Vm sijder þegar Vortijme þess eilijfa Lijfsins er ad Nondum kommen. Esa. 26. Þad seige st og vm þa godu og Gudhræddu og þeirra Lijkame ad þeir sofne mtaf so

so sem j eirn sælann og hægaim Suepn Nøþga Dan. 12.

Þviad so sem ad vær j Suepnenum hugsikst fra voru Erviide og Lua/ og þaum þar med aptur nya Nrepske epter ysferstadna Mædu/ og samt engvu sijdur er Sælenn ad sine Jdiu og Aþepnum/ so verdum vær fyrer Daudañ burtleidd er fra allre Onnad og Ervides munum/ og ødlunst nyañ Krapt Mætt og Megn til ad praktisæra þau Verk til hvørra vier vorum j fyrstu skapader og sijdañ en durlepster/ Enn Sælen er a med ann j Himnarijke verande z þaganande.

J ødru Lage so sem vier hugum lijted huad gioreft j kringum oss/ þegar vær sofum/ z skarlustū ecke

af Onnd nte Vmsuifum annara Manna/ so sofa þeir burt soþnudu an allrar Vmhygglu edur Onadar/ og eru ecke leingur vnderorpner Motlætingum þessa Lijfs þar næst so sem vær voknum apt af Suefnenum/ so mun Daudenn ecke verda oss eirn tilkfur Suefn/ helldur mu su Stund koma þegar vier munum heyra Christi Rødd sem oss kallar vpp vr Grøfunum aptur/ og þa munum vier aptur ad nyu til Lijfsins framganga.

Onguum er mogulegt ad vppvekia so audvellega soþada Mañ af Nottinne/ so sem Christo ad vpvekia eirn framlidenn Mann vr Grøfenne. Af øllu þessu er aug liost ad sia og skilia huad riettelega ad Postulenn kallar j Dauda

Gud

Gudhræddra. Abata. Phil.1.
Huiad Abate er þad vyst/ ad Syn
nd aukest ecke leingur a Synd ofā
ann/ Abate er þad ad hata þad
jlla og Ogudlega/ Abate er þad z
so/ad taka betra vid fyrer þad ver
ra. Dyrmætur er Daude Gud-
hræddra j Auglite DROttens/sei
ger David. Psalm.116. Ja hā
er sialfā þō godur vegna Rosem
eftar/eā betre vegna Kuydaleysesi
ns/eā allra bestur vegna Farsæll d
arestar.

Sa hiñ Freistade.

Kuyde pyrer Daudanum.

EG kuisde ecke so pyrer Daudan
um/so sem pyrer Kuolū Daud
ans/huiad eg sa opt Augu þei
rra sem dou bresta og ofskign verda/z

D v þeirra

þeirra Syru missa Neyrnena/ Eg hefe vornumed ad þeirra Tunga hefur stirnad og ecke gietad leingr hrært sig/ Eg hefe sied opt a Suita þeirra sem burt daed hafa/vppa Skialþra þeirra og Klædlepse. Opt hefe eg heyrt vppa sarlega Beinun og Kueinun Salarennar sem neydest til ad skilia vid Lijkamann.

Suar þess sem Ruggar.

HEir sem trua a Christū/verda frij fra þeim Daudans Kuolum/ elleg ad minsta koste ad þær Kualer verda þeim særelegar og hægar. Þad sem allra hardast og særast er j vorum Dauda/sem er Tilfinning til Gudz Reide/þad sama hefur Christ ur

ur sialfur burt tekeð með synu Da
uda/ Kostum þui Krossens Trie
j vorn Dauda sem Christur hef
ur a daed/og munum viet þa sia z
reyna/ad Daudenn verdur oss þa so
sem eirn Rosamur Suefn.

Sannlega Sannlega seige eg yd
ur. (seiger Endurlausnarenn) Ef
nockur vardveiter myn Ord/ hann
skal ecke Daudann smacka ad ei
lyfu. Joh. 8. Þad er/ Nau sk
ecke ad eins vera fryi fra eilyfum
Dauda/ helldur z so fra hrædeleg
re Asynd Lykamlegs Dauda. Og
þo so sie ad oss verde skeinkt lytel A
kening Beyskleikans af Daud
ans Kaleik/ Nuad er þad þo ad
reikna/a mote þeim Beyska Nrig
dar Læk sem Jesus drack vorra ve
gna a Beige sina Lyfdaga? Nu

ad er ſa Smeckunar Drope ad reina hia þeim Bikarnum/ ſem ſa Himneſke Faderenn ſkeinkte Herranum Christo/ vorra vegna pullaſt aþ ad drecka. Matth.26.

Daude vor er ſo ſem Heilſubot Dryckur ad reiekna/ heilnæmur bæde pyrer Sal og Lijkama/ þui ad pyrer þann Bikar / burt hreinſ aſt Banvænt Eytur Syndarennar vor Hollde voru/ enn ecke ſkullū vær kippa oſſ vid þad þo ad nockur litell Beyſkiu Smeckur ſie j þeſſum Kaleik.

Daudenn er ſo ſem Yperſetu Kona ſem aphender oſſ:ñ j eilijpt Lijp/ Pad eru einges Undur þott oſſ hende þad ſama ſem Barnakindurnar ſker/þaug ed pædaſt aþ Þringsſum Modurlegs Lijps j Heimenn

menn/ huoriar ad nockru Leite ke
ña til Fædingar Kualanna. Ein-
geñ Fæding ſkedur Narmkuala-
lauſt/ ſu hrÿđo varer ſtutta Stund/
og ſia þu ad Daudadagur vor ver
dur Fædingar Dagr vor til eilij-
þs Lijþs.

Þad Ported er þraungt jñ vm
huort vier eigũ ad ganga/ til Lijþ
ſins/ þui er ecke Furda þo vier fiñ-
um til nockra Þreinginga j þeim
vorum Flutninge og Viſta Vm-
ſkiptum. Christur er vor Leid
toge/ og ſa ſem þraũ bryſt vndañ
oſſ. Mic. 2. Hañ ridur Veig
eñ vndañ oſſ/ vid hañ eigum vier
ad hallda oſſ med ſtødugre Tru/
ſo ad vier faum komeſt med hon-
um j giegnum Port Daudans/ ⁊
ad vier giet um þunded Veigenn til

Lijfsins/huør ad honum er sialpur Kuskugastur. Psalm. 16.

Synden byr enn nu j voru Holde/ þui er ecke Kin þo ad vær fyrer þessar Epterleifar Syndanna/ hliotum Þreyngingar nockrar ad lijda. Samt og ædur hefur Samvitskan vor a medan Huggun j Christo/ huør ad er vor sanne Fridur. Rom. 5. Huør ad vppreis fra Daudanum/ ꝛ værde oss þar med þann eilijfa Fridenn. Dauden hefur nu eckert Spiot nie Skeyte epter/ med huørtu hann kunne oss ad særa edur meida Sæler vorar/ hann bijtur oss ad sønnu j Hælenn/ enn þad Eytur sem þui Bite fylgde/ er fyrer Christum fra honum teked/ so þo hann feste a oss Tennur sijnar/ þa flytur þad Eitur ecke j Særed oss til

Skada

Skada hiedann af.

Sa hiñ Freistade.

Skindelegur Daude.

MJer þiker þad afatt/ ad eg verd Sneiña kalladur wr þessu Life/ Gud flyter mig burt hiedañ ad valla hœlfaudum mijnum Lijfdøgum. Psalm. 103. Þui vgger mig/ ad þetta mune vera Teikn Gudlegrar Reide/ Med þui þar stendur skrifad. Blodgyruger Meñ og vnderforuler/ munu ecke vtenda hœlfa Daga sijna. Psalm. 55.

Sa sem Huggar.

ÞAd er ecke fyrer Gude ad reikna ofsnemt sem fullkomnad er/ Længer Dagar eru ad soñu Guds Gafa/ samt og ad

O viss ur

ur er ecke skamlykre alltjafnt teikn Guds Grimdar Reide. Pui vier siaum Gud kallar Stundum sijna Elskulega burt wr pessu Lijfe/ pegar Snemendes/ so hañ frelse pa fra Næstu Syndakka/ og setie pa pangad sem peir eru ohætter fyrer/ ad peir mune alldrei leingur syndga. Nonum geingur pad og so til ad kalla Stundum sijna snemma j burtu/ adhañ vill ecke lata pa purfa ad reina Almeñelegar Synder og osiur Olucku leg Tilfelle/ huor ad optsinnes eru Daudanum beyskare.

Guds Meñ fara j burtu/ og ganga jñ j Suepn Herberge sijn/ og likia aptur Dyrunum yfer sier/ og pelast par jnne alleinasta vm eitt Augna Blik/ a medann Reidenn

fram̄ hia geingur.

Sa riettlate vndergeingur/ og þar er eingenn sem saknar hans/ Menn Myskunsemdarestar verda vpp tyndet/ og þar er eingenn sem þar vid kannast/ sa riettlate verdr vpplesenn j fra Olucku̅nne/ hon̄ mun Fridur ad Hondum koma/ og hann sem riettelega heþur fram̄ geinged/ mun Hugld taka j Sæng ar Herberge sijnu. Sa Riettlate mun Hugsuolun hafa/ þott ad Daude hans kome fyrr en̄ seirna. Þui þad er virdugleg Elle/ ē ad ecke er længiæd nie ad Aara To lum reiknud/ Mannsins Skilning ar Vit eru hans Elle Hærur/ og Æfe Alldurdomsins er Oflæckad Lijþerne/ hann giordest Gude kiær og þeckur/ og þar hañ lifde j Bla

nd þeirra ſyndugu/ þa var hann
burt þadañ hafdur/ hañ var burt
numenn ſo ad Vondſkann vmbret
tie ecke hñs Skilninge/ z ad Fals
Lærdomur ſukke ecke Sal hañs.
Þuiad Vond Epterdæme villa z
fordiarfa þad goda/ og ſu ahuet
iande Lyſt vmſnyr Hiortum Sakl
auſra/ Hañ vard ſnart algiordur
z hafde fyllt morg ær/ þuiad ha
ñs Sal þocknaſt Gude/ þar fyr
er tok hañ hñ ſo ſnart fra þeſſu
vonda Liſe. Sp ek. B. 4. Þar þ
huort helldr ad Gudhræddr Mad
ur deyr ſneñña edur ſeint a Alldurs
ærum ſinum/ þa er hans Daude
farſæll og godr ad reikna. Huad
er lijf vort annad enn Þrauter og
Pianingar/ huad er Liſkameñ vtã
ſo

so sem lifande Grøf? Skillder þu þa lata þier misthka þo þu verder sem fyrst fra ollu þessu jllu? Þess fyrre sem sa Nimneske Ners Nofdingenn kallar þig j burt wr Flocka Fylkingu þeirra sem hier lifa/ þess fyrre setur hañ þig hia sier j Sæte Sigurvinningarennar Fridarens og Nuðldarennar.

Sa hiñ Freistade.

Gyrnd leingre Lijfdaga til ad þiena Christi Søfnude.

KAnn skie eg hefde mætt j Jdiu og Embætte mijnu/ giøra eitthuort Gogn Guds Christne/hefde eg mætt vera leingur vid Lyde/ þar fyrer oska eg ad leingia mætte afram teigiast Æfe mijn.

Suar þess sem

Huggar.

Allt þad a Guds Vmhyggiu bepalad ad vera/ z hans Forsorgun/ huad leinge hann vill hallda þier heilum a Holle j christeliafe sinne. Seigdu þar fyrer med þeim Agiæta Lærefodur Biskup Ambrosio. Ei hef eg so lifad/ ad eg skammest mijn leingr hia ydr ad lifa/ samt kuidde eg ecke þyrer ad deya/ þui vær eigum eirn good ann Herra og DROttenn.

Sa same sem þig giørde hentugann til ad kienna j Sofnudenum/ kann og so ad giøra annann þar til hentugann epter þig. Þar fyrer ef þier þiker mikid fyrer a bæda Sijdur/ so sem Postulann hente.

Phil.

Phil. 1. So þu viter ecke huort þu villt helldur wivelia af þessu tuennu/ sem er/ ad vera md Christo edur þad sem gagnlegra er Sofn udenum ad lifa enn nockra Stund til/ þa vit þu ad Daudenn er þier Abate/ enn ad lifa gagnlegt fyrer christnena.

Einginn vor lifer sialfum sier/ og einginn af oss deyr sialfum sier/ þar fyrer huort vier lifum edr deyum þa erum vier DROTTens. Rom. 14. Fra huors Kiærleika huorke kann oss ad skilia Lijf nie Daude. Þad þu wt af riettelegum Kiærleika lætur þier vera vm hugad vm Gagn og Nytseme christnenar þa giorer þu riett/ enn samt og medur ollu epter riettre Truarennar Reglu ad befala Gu-

Þ iij de vm

Vmsorg og Vmhyggiu vm Stio
en christnestar z hestar. Vmsion-
p[r] er eckert heilnæmara/ eckert be
tra eckert Gudrækneste lÿkara nie
meir samhliodande/ helldur eñ ad
aphenda sig allann godum Guds
Vilia z/ þela honum med Gudræ
kelegum Vænli þullkomlega a Hen
dur allt huad hañ vill vera lata/
vm Lÿf vort og Dauda/ þutad añ
ars huørs af þessu tueñu meigum
vier epunarlaust vænta og vona/
ad annad huørt mune hann giepa
oss þad vær vmbidium/edur hitt ꝫ
oss er gagnlegra og betra. Be
fala þu Gude Vegu þÿna og hñ
mun lata sier þar vm vmhugad
vera. Psalm. 37.

Sa hiñ Freistade.

Efa

Efasemc ad Madur hafe med Syndum synum stitt Lyfi daga syna.

EG ottast ad eg mune med Syndum mijnum hafa stitt mijna Lijfdaga/ Enn huornenn ma eg þa vænta mier Nærveru z. Hialpar af DRottne j Daudanum? Þeir sem seker eru j sialfs sijns Dauda/ hafa sier ecke betra Lijfs ad vænta.

Suar þess sem Huggar.

SLijkt hlyder vppa þa sem sialfer taka sig af Dogum/ wt af Ofolennmæde og kunna Smælena til ad ganga wt af Lijkama sijns Herberge/ þuert a mote Guds Villia/ Slijkr Asetningr sie langt fra þinne Gudrækne/ Þui þ

 er

er øngvum leiþelegt ad deyda sig
epter sijnu eigen Vilia/ edur ford
ast so tijmanlegann Motgang/ ad
Men steppe sier j eitstar Eymd'
og Kualer, Pad leyþest øngvum
ad taka sialþann sig af Døgum/
huorke annara vegna/edur sialfs
sijns/so han giøre sier ecke þa Sy
ndena þyngsta aþ huorre han var
ædur saklaus.

Pad er øngvum leiþelegt ad giø
ra vegna ædur drygdra Synda/ve
gna huørra oss er stor Þørþ a ad
lijþa so vier giętum þeirra jdrast.

Pad leiþest og øngvum þott all
drei længe han so miøg til anars
betra Lijþs/ þui þeir sem seker eru
j sialþs sijns Dauda/ eiga ecke
Von a betra Lijþe epter Daudan.

Nu eþ Nugskot þitt hrelleſt aþ
þessu

þessum edur þuilijkum Þonkum/ ad þu haper sialpur sitt Lijpdaga þijna med Oþneytslu/ Oþdryckiu edur annarskonar Ohoþe/ þa and varpadu þar yfer af Alvoru/ og læt þig þad þullkomlega angra af Hiarta/ z set þu allt þitt Trunadar Traust vppa Forþienustuna Jesu Christi/ og aset þier stad pastlega ad leggia þuilijkt af Fra snyeiges/ og haga þier æ betur og betur/ Og mun Gud vægia Misgiorningum þijnum/ huor ed fyrer heited hefur ollum þeim sem riettelega jdrast allra þeirra Synda Fyrergiefning.

Manases Kongur sem var eirn Blodgyrugur Madur/ hafde þar med forkortad Lijf sitt/ En samt og ædur þegar hann giorde sanna

Jdran/ þa nęde hañ aptur Dyrd eilijfs Lijfs.

Ræningenn a Krossenum med tok makleg Giolld epter þui sem hañ hafde þorskulldad/ eñ sem hñ snere sier af Alhuga til Guds/ þa nade hañ ad jnnganga i Paradys med Herranum Christo.

Huad vilium vær seigia þar vm/ ad þo ad vorer þyrstu Forelldrar s̃ cyþte Daudanum yfer sig og alla sijna Nidia/ samt og ædur þeingu þaug þa Lijfkræptugu Huggũ ad DRottenñ loþade þeim ad Kuinn uñar Sæde skyllde sundur meria Hoggormsins Hoþud. Þar ꝑ haþer þu nu breitt og hagad þier so sem þsser ædur nefnder stor syn darar/ þa hagadu þier epter þui ꝫ þeir giørdu/ sem er/ ad giora sañ

Jd

Idran z græta Synder þijnar.

Guds Hønd er enn nu ecke ſtit
tre ordenn eñ hun var/ z ecke er eñ
hans Myſkunſeme þrettt nie þro
teñ ordeñ/ Ecke eru enn nu laſt
nie lokadar Dyr Fyrergiefningar
ennar/ þar er enn nu og ſo Rwm
nog giefed Idruneñe.

Sa hiñ Freiſtade.

Elſka þeſſa Lijps.

NG þæge giarnan ad eg mætte
niota leingra Lijfs og Lucku/
Eg þæge giarnan ad eg mætte
leingur niota Guts Bleſſunar j þeſſu
Lijþe ſem hann ſialþur heþur mier gi
eþed.

Suar þeſs ſem

Nuggar.

Varadu þig ad þu giører m3
Hoſmikelle Elſku þſſa Lijfs
audſkiled ꝛ auglioſt/ ad þu
elſker ecke þañ ædſta Goda. So
mikel Skyllda liggꝛ a Hiarta vo
ru til ad elſka Gud/ ad huad ſem
fra hans Elſku er dreiged/ þad
formı̄ŋkar þa Elſku ſem vær eig
um Gude giallda.

Sa elſkar Gud ſik oflıt̃t/ ſem
elſk" nockurn Hlut jafnframt hō
num/ þann ſem hn̄ elſkar ecke ha
ns ſialfs vegna.

Hiarta þitt er ſo ſem aſlad Ki
erkorn/ ſem fullt er af Elſku þſſa
rar Verralldar/ ſteyptu þui þeſſare
oleifelegre Elſku burt þadañ/ ſo
ad Guds Elſka kome þar jſt aptꝛ.

Nuorneñ ma þier þikia ſuo jnn
dællt þetta Lijf/ ſem fullt er med

Mæſka

Næſkaſemder og ſo ſem̃ eirn Bar dage ? Huad er añad leinge ad liþa/enn lijda margt og ſyndga lei nge ? Ef ad Hws þijn og Nyby le tæke ad hrørna af Elle/ z Ria fred vpp yþer þier tæke til ad ſkial þa og titra/ og alldrei viſſe nær eñ Hwſed munde nidur hrynia z vm Koll kaſtaſt/ mund^r þu þa ecke ha fa þig burt þadañ med meſta Sk undaſ? Ef þu værer a Siglingu og ſær þu þyrer ad Sioar Olga af Stormvedrum vppæſt munde ſockva Skipenu vnder þier/ nlynd er þu þa ecke ſiñ þegnaſtur verda ad koma med þad fyrſta įſt a Nøſ nena ?

Sia þu nu til huørſu þeſſe Nei mur hañ ſkridnar hrikter og krikt er/ og ſijner a ſier ecke alleinaſta

 aþ

aþ Fyrnd allra Hluta/ helldur z so
aþ Endingunne ad hun mune señ
falla/ skylldur þu þa ecke þacka
Gude og verda þeigeñ/ ad þu ver
dur frelsadur og frials giordur fyrir
enn seirna / vnndann Nidurhrune
og Nysbrote Heims þessa? Og
frelsadur fra yferhangande Ekip
brote og Harmkuælum.

Þuiad so sem Siøreñ geysest af
Stormenum / brysar og belgest
a mote Siglingarmonnunum/ so
er vared Heims Olldu þessare/ ad
aþ Samblastre og Rꝫdagiordum
þeirra Bondu/ þa onꝫdast Hior
tu og Hugskot þeirra rietttruudu/
og med soddann Hreckvise fer Di
ofulleñ/ ad Menn vita ecke huad
þeir skulu þyrst þordast. Þuiad
eþ Valldstiorneñ lætur af ad ha
lldа

lla a mote oss/ þa vppæs' Dioful
en Hiortu z sijne Alþyduñ' þ'til/
en stillest Alþydann til Frids/ þa
sendrar Diofullenn samt Ofridar
Elld j vorum eigeñ Hwsu z Heim
ilu. En sløckne sa Elldur/ þa gi
ører hñ Osamþycke a millu Bræd
rana j nbyrdes/ so ad Hwsed asokt
aþ ollum Hornñ Fridnar og pellur
Lofsins einhuørstadar/ Þui ættu
aller christner samræda ad vera/
ad flya burt hiedañ/ og pordg sier
þad fyrsta. Þui þeir ætte ad bre
ita epter Dæme hins H. Manns
sem gyrntest þui ad leysast burt hi
edañ med Fride/ þui hann sa ad
hier var sijfelldlega ad strijda a
mote Suikum og Prettum.

Þetta Lijf er eins Aspñdar so s
ein þogur hnot hid ytra/ edur þog:
Þ viß Nit/

Nu/enn verde hefie uppleked med Knijse Skilleikans/þa finst þar ecke jstann j hefie vtan Hijme og Niegome/ Sie nockud j þessu Lijfe sem gott meige kallast/ þa er þ sama ojafnanlega og ofeiganlega betra j ødru Lijfe.

Þad stundlega Lijfed stydst vid Truna / en þad eilijfa Lijfed gledur sig af Medtekningu z Skodun þeirra Hluta/sem vier hofdum hier truad.

Þetta Lijf er so sem onnur Pilagrijms Reysa/ enn hitt annad Lijfed er vppriotkäleg Heimiles Vist j Dyrdenne og Sæluñe.

Þetta Lijf er j Praut z Þraningu/en þad epterkomanda j Huijld og Hressingu/ Þetta Lijf er a Reysuñe/ en hitt epterkomãda j Fødurland

ürlandenu. Þetta Lijf er j Þræl=
an Idjuftar/ en þ epterkomanda
j Verdkaupe Skodunareftar.

I þessu Lijfe pordunst vier þad
jlla/enn aftundum þad goda/Enn
j ødru Lijfe høfum vær eckert jllt
ad pordast/enn miked gott yper ad
pagna og glediast.

I þessu Lijfe/ høllduni vær St
rijd vid Ovine vora/enn j ødru Lij
fe rijkium vier med allra Ovina.

I þessu Lijfe reynunst vier hraū
ster j Motlætenu/en j ødru Lijfe er
eckert Motlæte. Þetta Lijf temur
og aptur helldur høllldlegum Syr
ndum/ en epterkomande Lijf gior
er eckert annad enn vner sier j an=
dlegre Sællo og Epterlate. Þetta
Lijf er Sigurvinningareftar Ahyg
gia edur Ahuge/enn þad okomna

Tijed er Bggleysesins Fridur/og fridsamlegt Bggleyse Sigurvin-gareñar. J þessu Lijfe þigg-ium vier Adstod j Freistingűum/ enn j þui epterkomanda gledíunst vier an allra Freistinga j Frelsa-ra vorum.

J þessu Lijfe fær sa þurfuge Hialp/ enn j epterkomande Lijfe er eingin Þorf nockrar Hialpar.

J þessu Lijfe fyrergiefa Menn ødrum þeirra Misbrot/ so oss fyr-ergiefest vor Misbrot/ enn j ept-komanda Lijfe lijdum vær eckert þ sem vier þurfum ad fyrergiefa og eckert giørum vier þad þ sem vi er þurfum Fyrergiefningar a ad beidast.

J þessu/Lijfe verdum vier hyrt-er med Motlætenu/so vier verdum eckj

ecke Drainbsamer j Medlætenu/ enn j ødru Lijfe verdur so mikel Nægd Nadarennar ad vier erum frij fra ollu jllu/og verdum alldrei freistader af Drambsemenne/ hell dur holldum oss einfalldlega vid þann æzsta Goda æfinlega. Þetta Lijf adgreiner þad goda fra þui jlla/ En j eilijfu Lijfe siaum vier ecke vtan Gott eitt. Kiostu nu hu ort Lijfed þier til Handa sem þier þiker betra og æskelegra vera.

Legg þu fra þier oleifelega ept er Langan til þessa Flotta Lij-fs/ so þu misser ecke Erfd þess ei lijfa Lijfsins.

Hallt þu so vid þa Hlute sem Heimsins eru/ad þu verd^s ecke af þeim halldenn. Jardneska Hlute mattu vijst j þann Mata eiga/

 ad

ad þeir eige þig ecke ſialpan/ Hugſkot þitt drottne yfer ollu þui ſem þu att/ſo ad þad falle ecke ſo til ad þar Hugſkot þitt verdur yfer-bugad af Elſku Jardneſkra Hluta/þa kome þ j Eigu þeirra Hluta ſem þad ædur atte.

Þui ſkillder þu ecke villia flyta þier til þeſſ betra? Þui nu kiemur þad Himneſka epter þad Jardneſka/þad Mikla epter þad Litla og þad eilijfa epter þad ſtundlega og fallvallta.

Sa hiñ Freiſtade.

Adſkilnadur fra Ruſku
Børnum og Ma
ungum.

Eg

MEg hlyt hier ad skiliast vid mijn astkolgen Børn/ og vid miñ astar Maka/sem og mij-na elskulega Naunga/Huor mū For sorgun veita Kuiñu og Bornum ept er minn Dag? huor mun verda þeirra Fyrersionar og Forsvars Madur?

Suar Þess sem Huggar.

GVd sialfur kallar sig Fødr Fodurlausra/og Forsvars Mañ Ecknanna/ befala þu þar fyrer/ hanns Umsion þetta allt samañ. Sa Gud sem hefr vered þiñ Gud hingad til/ hañ same mun og so vera þijns Sædes Gud epter þig. Gen. 17. Børnenn eru ecke all einasta þijn Børn/ helldur miklu helldur Guds Børn/ og þo rietta-

ra ad seigia Guds Børn/ eñ þyn
Børn/ þui hann hefur miklu mei
ra veitt þeim enn þu/ Kantu þa
riettelega ad efa vm hans Fodur
lega Fyrerhyggiu fyrer þeim?
Ongvañeigest.

Spamadurenn seigest vngur ha
fa vered/og vera ordeñ gamall/ z
seigest alldrei hafa sied þañ Rie
ttlæta yfergiefeñ vera/ edur þad
ad hñs Afkuæme hafe leitad sier
ad Braude. Psalm. 37.
Gud hefur fyrerheited Børnum
þynum Himneskū Fiesiodū/ Tru
þu mier til/ ad hann lætur þaug
ecke j Hungre deya.
Hañ gaf þeim Lijfed/ hañ mun z
ecke neita þeim Lijfsins Vpphell
des/hann gaf Lijkamann/ huorn
hñ furdanlega skapade/og mysku
sam

samlega vid Magt hiellt/ hann
mun og so hann prasiveiges por-
sorga. Enn varaſtu ad vera so
Ahyggiusamur vm Lijkamlega
Velferd Kuinnu þinnar z Barna/
ad þu læter ecke þier miklu þram
ar vm hugad vera vm Sæalu þy-
na sialfs. Nuor hann kiemur
til mijn og hatar ecke (edur aprœk
er þar pyrer) Fødur og Modur
Konu og Born/ Brædur og Sys-
ur/ ja sitt eiged Lijf / hann kann
ecke ad vera miñ Lærisueirn. Luc.
14 Og sa sem elskar Fødur og
Modur / Systur edur Brodur fr-
amar enn mig seiger DROtteñ j
odrum Stad/ hann er mijn ecke ve
rdugur. Matt. 10 Sia Gud kall
ar þig nu burt hiedann fyrer Da
udan / Varaſtu ad elska so miked

Kuinnu og Børn/ ad þu vilier
ecke aþ þwsu Hiarta fylgia Gude
þijnum sem þig kallar burt hiedan
Miklu þram" ber þier ad elska þi
nn Himneska Fødur/enn þijn eig
en Børn/og miklu þramar og me
ir ber þier ad elska þinn Brwdgu
ma Jesum Christum/helldur enn
þijna eigen Kuinu/Ecke er bærele
gt ad vier elskum meir Godgiorde
na/en hann sem Gott giører.
Huad skal eg þa segia vm skyllda
og teingdar? Sieu þeir kiærer þier
sem þu skilst vid/þa verda þeir þi
er miklu kiærare þegar þu þær
ad finna þa aptur. Þui epter eþsla
usu Fyrerheite vonum vier/ ad þo
vær skilium vid þetta Lijþ/þa mun
um vier samt finna vora þa sem vn
dann eru þarner en ecke mister.

Hiar

Nuar þeir munu verda oss þess ki-
ærkomnare/ sem þeir hafa vered
oss ꝼdur kuskugre. Sie þier Na
prændur þijner ꝼstkiærer/ þa attu
enn kiærara ad hafa Christum/ s
et þin̄ Broder. Hafe þier jsidælt
og Vnunarsamt vered ad vmga-
ngast hier med skilldoñ og venslud
um/ þa er þier enn betra og Vnū
arsamara ad fara til Fiallsins
Sion/ js j Borg þess lifanda Gu
ds/ og j þa Himnesku Jerusalem/
til Safnadar þeirra Frumgietnu
DRottens/ sem ad eru a Himnum
samaāsafnader jeitt/ Til Guds
Domara allra Manna / s til An
da þeirra Riettlætu/ sem fullkomn
ader eru ordner. Heb. 12.

Sa hiñ Freistade.

Kuŋde pyrer Heyrnarleyse j Daudanum.

OG kuŋde þat pyrer ad þegar Heyrneñ yþergiesur mig j mijnu Dauda Strijde/ad eg mune þa missa alla Hiartans Huggun/ og ad Dioþulleñ mune þa kuelia mig med oþmikellre Ogn sem eþ honum stendur.

Suar þess sem

Huggar.

MEira ma hid jnnra Heilar Anda Huggun/ heþdur eñ nockur wtvortes Hugsuelun. H. Ande gieþur vorū Anda Vitnesburd/ ad vier sieum Guds Born. Rom. 8. Sa same H. Ande stidur vorn Anda/ þegar vi er tokum til ad glijma vid Daudann/og þrotna j Hiartanu/ Þui sa

sa Gode Guds Ande er sa riette Assakare vor/ z Adstodarmadur. Joh. 15.

Þegar Augu þijn taka til ad dimmast z ostignast j Daudanum/ þa mun H. Ande giefa þier þa rie ttu Hiartans Upplysing. Og þe gar Eyrun missa sinnar Heyrnar j Daudanum/ þa mun han giefa þier z eina lijfkroptuga Huggū.

Þui þar sem Manlega Hugguñ endar/ þar tekr Guds Huggū til. Skodadu Dæme Pijslarvottanna huad audvellder og reidubuner þe ir voru vnder þær straungustu Pij ser og Kualer/ Hiol z Steglur vo ru þeim so sem adr Roser/ Elldz glædurnar voru þeim so sem eitt andlegt Armband/ Jarnkiediurnar voru þeim so sem adrar Gullkoron

Qvj ur

ur/ Kualernar voru þiñ so sim aflad Skart/ Þau tuteggi udu Suerdeñ voru þiñ so ẽ skiærer lios Geyslar. Huor verkeds sickt j þeirra Hiertum? Edur huor huggade þa j þeirra Harmkuælingum vtann H Ande? Hans Huggun er kroptugre heldur enn Aklogñ alls Hemsins/ ja lijka Diofulsins.

Meinardu nockud ad Heilagur Ande hann hugge oss alleinasta j þessu Lijse/ enn late þa Huggun dutna j Daudanum? Meinar þu ad Gud late þa Mustere sitt nidur brotna/ þegar Lijkamans Herberge nidurþellur? Christur lif er j þier. Gal. 2. Og byr j Hiarta þijnu fyrer Truna/ af hans Blessudu Vorum strasm flytur O þriotande Rad/ Jlmureñ z Sæt
leik

leikureñ þessarar Rædar mun Hu
gga þitt Hiarta og Hugskot.
Og þo þu misser alldrei so Heyrn
arennar/ þa mun Ræda hans og
Ord ganga þier samt til Hiarta.
Huørsu sem Dyr Eyrnanna eru
aptur byrgdar/ þa er Ande DROtt
ens yþer honum/ og DROtten n
sende hann til ad kunngiøra Gled
enn" Bodskap þeim þiædu z sorg
fullu/ z binda vm Sær þeirra Si-
uku/og til ad predika þeim Hertek
nu Frelse/ z þeim þiøtrudu Lausn
þra Fangelsenu. Esa. 61. Cap.
Luc. 4.
DROtteñ gaf honum eina læ-
rda Tungu/ so hann kuñe ad hug
ga og hughreysta þa s̄ þianing
lijda a hæþelegum Tijma z naud
synlegum. Halltu þier þar þyr-
O vij er

er vid hañ med stødugu Hiartans Trunadᵛ Trauste/ Befaladu þig hønum med þijnum Bænum/ hñ mun hugga þig þa þier liggur z mest a/ hann mun hughreysta Hiarta þitt med sijnu Nadar Orde/ og Evangelio. Þegar Skeyte z Pijlur Daudans ganga j giegnum Hiarta þitt / þa mun hañ leggia vid þad/ eirn godañ Lækningᵛ Plastur. Þegar daudleg Sæar veitast þijnu Hiarta/ þa mun hñ predika yprer þui Frijun og Frelse/ Þegar Daudeñ leider þig j burt so sem annad Herþaing/ þa mun hañ predika yprer Hiarta þijnu opnᵛ Dyr Frelsesins/ og þegar þier er þreingt jnn j Daudans Dyblissu.

Sa hiñ Freistade.

Efa

Tþaſeme ad þad ſyneſt ſo
ſem Endurlauſnenn ſie
til Onytes.

HAfe Chriſtur endurleiſt oſs fra Daudanum/ Huar fyrer hlyt eg þa ad deya ? Huørnenn kann Daudenn ad vera ſigradur fyrer Chriſtum/ þar hann hroſar daglega ſin nu Rane/ ſo ſem ødru Sigurmerke yfer Mønnunum.

Suar þeſſ ſem Huggar.

SO ſem Chriſtur holpeñ gioꝛde ſiñ Lyd fra Syndunū. Matt. 1. Ecke j þann Meining ad Syndeñ bue ecke j þeirra Hollde framar meir/ þar þeir eru j þeſſu Lyfe ſo ſem ſellder vnder Syndena/ helldur vnder þa Gr

 ein

Grein ad hañ pordæme þa ecke ad
eilijfu/ Þar þr eru truader og end
urþædder ordner/ j sama Mata þa
endurleyste hũ oss þra Daudanũ/
ecke j þañ Mata ad vier skyllduñ
ecke leingur vera tijmanlegum Da
uda vndergiefn⁹/ þar vor Lijkame
er vegna Syndañа Daudanum
vndergiefeñ. Rom. 8. Nefldur
ad vier verdum lauſ⁹ z lidugar/ frij
er z frialſer þra Bonduñ þſſ eilijfa
Daudans. Sælarennar Daude
er ſa riettkallade Daude/ þra þeſſ
um Daudanum endurleyste Chri
ſtur oss / þegar hann leid a ſinne
Sælu Helvijtiſkar Kualer vorra
vegna.

Sa ſæte Jeſus giörde þar ad
auk þañ tijmanlega Dauda oss ſæ
tañ/ ſo hañ heyter nu ad eins Da
ude

ude enn er i Raun og Sanleika Suepn/ja hañ er so sem Ending Daudans enn Vpphaf Lijfsins.

Þeir Gudhræddu meiga seigiast ad deya Daglega. 1 Cor. 15

Vegna þeirra sifelldra Synda s þeir lijda hier i Heime/ Þar fyrer er þeirra Daude Ending Daudans/ enn inn vm Dyr Daudans ganga þeir til Nadar eilijfs Lijfs/ þui er i Raun riettre/ Daude þeirra Vpphaf Lijfsins. Christi Daude er Eitur og Bane vors Dauda. Ose. 13

Nu þo ad þesse Bane hafe ei gieɼolldunges deydt vorn Dauda/ huors vegna ad hann hefur enn nu nockra Hræring og bytur oss nockud i Hælenn/ þa samt z ꝺdur hefur su Olifian Christi Dau-

da jfrustied j Niarta Daudans / so ad Daudest mun vm sijder wt af deya þ^r af. Daudeñ er sa sijdaste Dvin/ Nón Christi mū a sijdasta Deige olldunges eydeleggia/ z fra þessum Sterka Nervopnada mun hañ so z ypperstercare Strijds Netia allt Nerpæanged taka. Luc. 11.

Vier eigum ad skoda Daudañ med Andlegum Augum/ þa mun oss vera audsynelegt / ad Daudans Neipt er Maktarlaus og Kraptlaus/ sijdann hañ var pistradur z yppervtieñ af Christo. Hañ vmsit ur ad sonu Lijf þeirra Gudhrædðu/ eñ samt hlytur hañ ad jafnleida þa til þess sama Lijfsins. Nann leitar vid ad deyda bæde Sæl og Lijkama mz sijnum Skeytum edur Vrkum/ og sla huortteñ þad gein gur til þyrer Guds Bornum/ Lijf

aṁe þeirra verdur ad sonu særdur eñ Sialeñ sleppur fra honum O særd og oskoddud j allañ Mata/ og mun þa Lykamenn sydarmeir wiſliteñ verda af Daudans Kuerk um. Daudenn leitaſt vid og ber sig ad afhenda þa Gudhrædddu ei lyfum Dauda/ eñ hlyti þo huort hañ vill edur ecke/ad lata þa fara allt iñ j eilyft lyf.

Sa hiñ Freiſtade.

Nidbeodur vid Grøfeñe.

Þ Eſſa koſtar er/þa ſie eg þo ſat ad eg hlyt ad grafaſt j Jord uñe/ & verda ad Mølldu. Mi er verdur vpþbued Rxm j Grøfeñe/ þui ſagde eg Rotnuneñe og Firanum þu ert miñ Fader/ & Modkunū/þid erud Moder mijn & Syſter. Job. 17.

Suar þeſs ſem huggar.

Ief þu onguann Gaum ad Molldeñe/ ad huorre þu hlytur aptur ad verda/ helldur athugadu miklu framar Vpprisuna epter huorre vier vantum/ og vitum og truum oss þa þa ad vakna vpp aptur af Molldeñe.

Naþer þu jatad med Job/ ad Rotnan og Fue vere þiñ Fader/ þa seigdu og so med hønum hinum sama / Ad þu viter ad Endurlausnare þinn lifer. Huor ad þig mun vppvekia aptur a epsta Deige/ og iklada þig aptur þiñ nu Hørunde/ so ad þu siaer Gud þinn j þynu eigeñ Holldẽ. Job 19

Vm þessa Blessada Vpprisu Lijkama vorrra bera Vitne Grein er Ritningarennar/ Þar vm bera adrar Bevijsingar og so Vitne/ og

og Dæme þeirra sem af Dauda eru vppvakter.

Ritningarennar Greiner ma all margar þa og finna bæde j þui Gamla og Nya Testamentenu/ sem bæde eru þær Vikuguspu og aud skilianleguspu.

Blod Abels hropar vpp til DRottens. Gen. 4. Fyrer huors Augum hafi liþer eki nu.

Forfedurner safnast fyrer Tþm aklegafi Dauda til synn Folks. Gen. 25. Nuar af oudsied er ad þeir eru j Tolu Guds Barna og wtvaldra Manna.

Gud er Gud Abrahams/ Isaachs og Jacobs. Cap. 35. Nu er ecke Gud Gud þeirra Daudu helldur þeirra Lisþondu.

Þar fyrer er auglioft/ ad Abra-

ham Isaach og Jacob lifa þ Gu
de/ Ja Saklega lifa þeir so mik
ed sem Skaluste vidvarkur/ sin er sa
adre Partur Manneskiunnar/ og
Lykamer þeirra munu vm siþer til
Lifsins vppvakter verda / Og þ
meira er/ þa verda þeirra Lykam̄
alla Reidu vppvakter af Dauda /
þar þeir risu vpp vr Grofunum
med Christo. Matt. 27.

Nu sæle Job seiger þad/ ad
Endurlausnare sin̄ lifþe/ og ad hn̄
mune a epsta Deige af Jordunne
aptur vppvakenn verda. Job. 19.
Þyner framlidnu munu lifa seig
er Esaias Spamadur og med
sinum Lykomum vpprisa Esa.
26. Vakned vpp og fagned
þier sem bued j Duftenu/ þt ydar
Næturdogg er sem Næturdogg hi
ns

ns Græna Vallarens. Þꝺat Bein munu vppſpretta og blomgaſt/ ſo ſem aὕad Gras. Eſa. 66.
Þetta ſeiger DRotteun vm ſkinen Bein. Siaeð eg mun ſenda Lijfs Anda i ydur/ſo þier munuð lifna. Eg ſkal gieфa yfer ydur Sinar/og ſkal lꝏta vaxa Holld yfer ydur/ꝛ eg ſkal wtbreiða Hwd yfer ydur/og gieфa ydur Lijfs Anda/og þier ſkuluð lifa/og þier ſkuluð vita að eg er DRottenn. Ezechiel. 37
Þar munu marger vppriſa (ſeiger Daniel Spamadr) af þeim ſem ſofa/ ſumer til eilijfs Lijfs/ eẽ ſumer til eilijfrar Smꝏnar. Dan. 12
Sa ædſte Heimſins Kongr(ſeigia þeir ſiø Pijſlar Vottar af Macca

beis) hann mun vppvekia oss ept er Dauda vorn til Fagnadar eilijf ꝑ Lijfs, 2. Macc. 7. Vier vonum ad vier munum aptur ꝑa af Gu de vora lifande Lijkame.

Þar mun koma su Stund (seig' Sialfur Sannleikurenn) a huørre ad aller þeir sem j Grøfunum eru muni heyra Raust Mannsins Sonar/ og munu framganga/ sumer til Vpprisu Lijfsins/ en sumer til Vpprisu Domsins. Joh. 5.

Þad er Vilie Fodursins þess s mig sende/ ad ongvum af þeim er hann gaf mier skyllde eg glata/ he lldur ad eg vppvekie þa a Efsta Deige/ Þetta er Vilie Fodursins þess er mig sende/ ad aller þeir sem sia Soneñ/ og trua a hañ/ hafe eilijfft Lijf/ og eg mun vppvekia

þa

þa a epsta Deige. Joh. 6 Eg er Vpprisan og Lijfed/ huor hen truer a mig skal lifa þo hann sie alla Reidu Daudur/ Og aller þr sem trua a mig skulu ecke deya ad Eilijfu. Joh. 11.

Eg hefe þa Von a Gude seig er S. Paull/ ad eg vona epter Vpprisu þeirra framlidnu bæde Riettlatra og Ranglatra. Stor. Bok 24. Þad byrlar ad þetta forgeingelega jklædest Oforgeingelegheitum/ og þetta hid Daudlega Odaudlegleikanum. 1 Cor. 15.

Þa mun vppfyllast þad Ord ē þar stendur skrifad. Daudenn er vppsuelgdur j Sigur. 1 Cor. 15.

Vier vitum ad hañ sem vpp hefur vakt DRottenn Jesum/ Hann mun og so vppvekia oss fyr' Jesū.

Buſkadur vor er a Himnum/ hua
adann vier væntū og ſo vors Sæ
luhjalpara DROttens vors Je-
ſu Chriſti/ huør ad vmbreyta mū
vorum Fayeingelegum Lijkama/ ſo
hañ giøre hañ ſamlijkañ ſijnum
Dyrdlegūm Lijkama/ eptir Krapte
þeim ſem hann heṗur/ ad ad Plute
ſier vndergieṗna ad giøra. Phil.
3. Eṗ vier truum ad Jeſus er
daeñ/ og þad ad hañ er vpp epft
riſeñ/ þa mun og ſo Gud ꝑrañlei-
da þa med hønum/ ſem j burt eru
ſofnader. Teſſalo. 4.
S. Johañes ſa þa Daudu ſma
og ſtora ſtandande ꝑyrer Auglite
Guds/ og Bokunum vard vpplok
ed/ og Sioreñ framgaf ſijna Da
udu/ z Daudeñ og Heluijte gaꝑu
ſijna Framlidnu ꝑra ſier. Openb.
B. 20 Opañ

Opann a þessar Riткningarennar Greiner/sem skripadar meiga þyk‑ia so sem med skiærum Solar Gey‑slum/koma obifanlegar Stoder Skinsemdanna og Rægsemdanna.

Þui so alıktar Postulenn/sie Ch‑ristur vpprisenn/ þa munum vier og so vpprijsa/ Kiennande þar med/ad Christi Vpprisa sie so sem Lykell ad vorum Grøfum sem þeim vpp luke ꝛ Epterdæme vorrar Vonar.

Christur er ordenn Frumgrode þe‑irra sem so fnader eru seiger Postul‑enn. 1 Cor. 15. Nu so sem ad ept‑er Offrun Frumvaxtarens fylgde Haust jrkiann pordum. Exod. 23. Sa mun epter Frumvoxt Christi Vpprisu fylgia almenneleg Chri‑stelegrar Kirkiu Vpprisa.

Christur er vort Høfud/enn þad

 sem

sem skiedur Næsuded þad mun z so skie hina adra Timena. Þui sei ger Postuleñ Spunarlaust so/ ad vier sieum med Christo vppvakter og setter j Dyrd þeirr" Nimnesku Paradysar. Ephe. 2.
Þuiad j Christo er huors z eins vor Hollð og Blod og Partur vor rar Nattwru. Þui truum vær þui ad þar sem Partur vorrar Nattu ru rijker og stiornar/ þar rijkium vier og stiornum eirneñ/ þar sem ad Blod vort rijker/þar rijkium vi er og eirneñ/ þar sem ad Holldeð vort er drottnande/þar drottnū vi er og eirneñ. Þar ad Auk lijka sem ad Daudeñ jñkom fyrer eirn Mañ sem var Adam/so kom Vp risañ fyrer þañ seirna Adam hu er ad var Christur. 1. Cor. 15.
So

So sem vær deyum j Adam / so endurlipnum vier j Christo.
Fall Adams hapde mz sier Krapt Daudans / skillde þa Jesu Vppri sa ecke vera Megnug z Kroptug til ad wtvega oss aptr Lijfsins vpp risu ?
Christur j sinne Dyrdlegre Vpp risu fra Daudum audsynde þad ad hañ være Sigrare allra siña Ovi na / þui var hann og so Sigrare Daudans / huørn hann mun vm sider afma ølldunges.
Christur er eirn eilijfur Kongur / þar pyrer mun hañ vppvekia pra Daudum Jñbyggiara sijns Rijk-es / so ad þeir life med hønum æ-eñlega. Christur hepur eige all einasta frelsad Ondu vora pra O-ke Syndaña / helldur og eirneñ vo
R vij ra Lij

ra Lÿkame/og hefur huortueggia
skickad til Arfleku eiliffs Lijfs/
þui verdur Lijkamenn ad vpprijsa
wr Duftenu/ so hann niote eirn
eñ/ Fyrerheitesins vm eilifft Lijf.
Af huoriu ollu ma sia ad Christ
ur er Pantur vorrar Vpprisu.
Þ^r ad auk erlu Lijkamer vor^r Nybile
z Mustere H. Anda. 1 Cor. 3.
Þui mun hañ ecke lijda þad ad þe
tta Mustere hans liggie j Dufte
og Ösku til Leingdar/ helldur mū
hañ þad sama aptur vppvekia/og
lata þad verda langtum Vegsam
legra eñ þad var j þessu Lijfe.
Lijka so sem þad/ sijdra Mustere
j Jerusalem hafde meire Prijde z
Vegsemd eñ þad fyrra/ Hagg.2
J Mustere þui er Salomon vpp
bygde voru Palmaviðar trie.1.Ko
ng

ng Bok 6. Sem alldrei kunu ad rotna edur funa/ so munu Lykamer Gudhrædra alldrei Forrotnan lij da ad Eilyfu/ þ' þr eru Musterer og Bustadur H. Anda. Huad skulum vær seigia vm þad sem yþ' tekur/ sem er/ ad Lykamer vorer verda helgader j Nautn og Med tekningu Holldsins ꝛ Blodsins Christi j Kuølldmaltijdenne/ huørnen meiga þeir þa blijfa Eilijflega j Grøfenne? Huørnen ma þad seigiast ad þad sama Holld kome j sijfellda ꝛordiørþū/ ꝛ ecke Lijþed/ sem þædst hefur a Hollde og Blode vors Herra Jesu Christi? Braudid sem af Jørdunne vppvex/ þa þad aþ Helgun' Ordunum mz tekur Krapt Guddomlegrar Skyckunar/ þa er þad eige leingur Al

 meste

meñelegt Braud/ helldur Sacramentum hafande j sier tuo Nlute/ Jardneskañ og Himneskañ/ so eru Lijkamer vorer/ sem Christi Kuoll dmaltijdar bergia/ ecke leingur forgeingeleger/ þui þeir hafa og fa þar af Von obrigdula Vpprisuñar. Af þui ad Christi Holld er ein Lijfkroptug Fæda/ þar fyrer huor sem etur þetta hans Holld/ sa hefur eilijft Lijf/ og Christur mun vppvekia hañ a efsta Deige Joh. 6.

Þad er og athugande ad Sæl. eñ hun verkar/med edur j Lijkamanum/ huort helldur þad er Gott edur Jllt/med þui hun er j Lijkamanum/ þar fyrer utheimter Gudlegt Riettlæte/ ad þeir sem eru til samans j Verknadenum take og so

Verka

Verkalaunen til samans/ og þad
tüent sem samast hepur halldet j
Avirdingunne/fae og so Straffed
til samans / þar pyrer munum vi-
er aller verda kallader pyrer Chri
sti Domstol/ so ad sierhuor eirn
medtake þad sem hann hepur tilver
kad j Lijkamanum/ huort þad er
helldur Gott edur Jllt. 1. Cor. 5
Sealerrlar porþienudu ecke pyrer
vtan Lijkamann j huorium þeir vor
ru og oll Verk sijn praktiseradu.
Ovan a þessar orakamlegar Be
vijsingar koma morg Dæme þeir
ra sem ad ap Daudanum hafa vered
vppvakter/huoria sialpur Chri-
stur/Spamenerner og Postulaarn
er hapa ap Guddomlegum Krapte
af Dauda vppvaked/ til Vitnes-
burdar þar vm/ ad Almenneleg vp
S rijsa

risa munde um ſyder epterfylgia / huad hid sama Þeſt nu vægder til Eilijfdarennar og forframader audſyna oſſ / ſem hofũ ſomu Tru og Jatning ſo ſem Þeir.

Sa hiñ Freiſtade.

Þrætne um Holldsins Upprisu.

SU Truar Grein um Holldsins Upprisu / ſtrijder ſterklega a mote Mannlegum Skilninge / huar aꝼ miog veijkeſt Stundum ecke allijted j mijnu Hiarta ſu Von um Holldſins Upprisu.

Suar Þeſs ſem Huggar.

GRundvollur Truar vorrar er Guds Ord / og Heilags Anda Vitn-

Vitnesburder og Spaſagner/ eñ ecke þad ſem Nugſkot vort diktar/ edur vppþeinker. Vier truum ad þar ſie fyrer Hondū Holldſins Vppriſa fra Daudum.

Vnder Hlydne þeſſarar vorrar Truar/eigum vær ad taka til Fanga Skinſemd vora. 2. Cor. 10. Gud gietur hæglega giort yþergnæþanlegar helldur eñ þad ſem vier vmbidium edur ſkilium. Eph. 3.

Nuxadu þui vm og vird þu ꝧ þier/huor ſa er/ſem ſlijku loþar/ z ſkalltu alldrei eþa þat vm/ ad hn̄ gioret vijſt huad hann loþar/Nuad Gud ſeiger eru ecke tom Ord/ helldur ſtrax Verk z Giørningar.

Jatum ad Gud giete ſumt huad þad giort/ſem vier ſkuſlum ecke mz vorre Skinſeme vpp ad reſſa. J

S ij þui

J þuilickum Hlutum er Beuiſſing
þeſſ ſem ſkiedur Kraptur hans ǎ
talar og Almættugur er. Nuad
ſkulum vier ſeigia þar vm/huorſu
marg' Speiglar ſiñaſt j Nattwr
unne j huorium ſia ma Jmynder Vp
riſuñar? Pad Sæded ſem þu ſa'
nidur/ lifnar ecke vtann þad deye
ædur/og þad þu ſaer nidur/ þa ſa
er þu ecke nidur þm Lijkama/ ſem
vpp aptur mun ſpretta/helldur ein
tomes Sædes Fræe ad eins/ Eñ
Gud giefur Sædenu þeſſ Lijkama
ept' þui ſem hañ vill/og ſierhuor
iu Sædenu ſiñar Tegundar Lijk-
ama. Mun þa ecke hañ ſem en
durlijfgar þ dauda og rotna Fræ
edur Sæde a huoriu þu ætt ad næ
ra þig j Wlld þeſſara Tijma/Mi
klu framar nær a þig og vppvekia
ſo

so þu meiger eilijflega sidan lifa?
Lioſed ſem wtſloeknar daglega
Dags/ljomar aptr ad nyu/ Stiør
nurnar ſem vnd' ganga koma vpp
aptur/ þegar Tijmeſt endaſt/ſo te-
kur hann til aptur ad nyu/ Roo
Vatnſins kiemur aptur þa hun
hefur fullkomnad ſitt Hlaup/ Kor
nſæded' grioþgaſt ecke til Avaxt"/
vtan þ rotne fyrſt og fune j Jord
unne/ Aller Hluter halldaſt þar mz
vid Magt/ad þr frotna og fue
rra adur/aller Hluter ſo ſem end
urſkapaſt epter ſitt Vndergang-
Dagurenn deyr til Natureflas/ og
verdur ſo ſem grafenn j Myrkrunū
allt vm kring/ Daudabragd kiem
ur a Dyrd Veralldarenar/ aller
Hluter ſo ſem ſortna/ aller Hluter
miſſa Fegurd ſijns Litar/ þa gna z
Sig ver

verda so sem ohræranleger/ allstadar er so sem Ponga Pogn/ og Nuþld/ z Ro allra Nluta. So sor ga Mess misser Liossins/sä endurlißnar þetta sama Lioseð aptur j Upprūa Solaren" med ollū sinū Sognū og medfylgiande Giædum so ad Lioseð deyder þa aptur Myrkurenn/sem Lioseð hoþdu ædur þyrre deyft/ og nidur brytur þa Groþsina/sem eru Myrkurenn/og verdz so Lioseð sialþs sins Erþinge aptur ad nyu/þangad til ad Nottenn endurlifnar/ og stygur vpp j sinn Domstol edz Nasæte/ Þuiad aptz kuiknar a Geyslum Stiarnanna/ huoria ad Morgunrodenn haþde ædur wißlockt.

Þar kiemur Nottenn epter/ Nimenns Stiornurnar koma aptur sem hor

ped

fed hǫfdu a Deigenum/ oll þesse Skyckun ber Vitnesburd/ vm Vpprisu þeirra Daudu/ vm huoria Vpprisu/ Gud vottade fyrer med Verkum sijnum/ eñ hann liet vm hana skrifa j Bokum/ liet fyrre priedika vm hana j Krapte Nluf- aña/ enn med hlioniande Roddu/ hñ liet Nattwrunã þetta kienna þier j fyrstu/ so þu giæter helldur giegnt Spadominum vm Nolld- sins Vpprisu/ þad þu hefur lært af synelegre Nattwru/ þui kantu helldur ad giegna epter Heyrn Rit ningañ/ hǫnest skylder þu meiga efa ad Gud munẽ framkuæma Nolldsins Vpprisu/ þar hñ syn' sig so kroptugañ/ j allra hluta vm breyting z endurnyng/ Eda skillde nockud sodda fimynda' til einkis fiñ

 oſt

ast j Nattwrukle þrassettar?
Eda mun ecke Gude þad mattugt
sem Nattwran orkar epter hans
Leiþe og til Elþekun? Eñ hug
leid þu sialþan þig/og skalltu fi-
sta þar og kannast vid/ad þu ber
med þier / j þier sialfum Vottan
og Vitnesburd Vpprisuñar.
Nu gadu aptur til/ Vaka huad
þu hafer vered adur eñ þu varst
gietenn og fæddur/ Huad varstu þa
añad enn eckert? þui hefd þu ve
red aldrie/ þa munder þu nu nu
na þar til/ hafe Gud skapad og by
gt alla Hlute af ongvu Efne/ þa
gietur hann og so giort og forme
rad ad nyu þad sem af ongvu er
orded. Ecke er honum vm Of þ
ad endurbæta sem hann hefur af
ongvu skapad/ Langtum meira
er

er ad ſkapa enn Endurbæta / Ad byria enn ad bæta. Endurbæting Hollðſins er audvelldare enn Skapunenn edur ſu fyrſta Vppbyrian Lykamanna Skøpunar.

Sa hiñ Freiſtade

Augde fyrer Hreinſunar Elldenum.

ÆG kuiſde fyrer Bæle og Loga Hreinſunar Elldſins edur Purgatorij / Vitlad þad fyrſt eg er bladenn allt vm kriṅg ap jmſum Breyſkleika Syndaña / þa kuiſde eg fyrer ad Gud mune vilia ganga j Dom vid mig / og epter Riette ſijnum dæma mig j Kualer Purgatorij.

Suar heſs ſem

Huggar.

Sv Þeir

HEir ſ Gud geingur j Dom vid/ þad er/ þeir ſem ecke koꝛ maſt j Sꝏtt vid Gud/ med riettre Jdran og Yferbot/ þa dꝏm er ecke Gud j Purgatoriū/ ſo þeir kueliest þar vm aſettann Tijma ſ Enda tekur/ helldur dꝏmer hann þa til Heluijtes Ellds/ huar ad er Oſlockvanlegur og varer vm Oen danlegar Allder Allda pper þeim Fordꝏmdu. Enn hiner ſem riett elega kaſtaſt vid Synder ſijnar/ z riettelega trua a Christum/ þeir haꝑa Handſkrift Christi ſijns Sꝏluhiꝏlpara og Lauſnara/ ad þeir haꝑe huorke ad hrꝏdaſt nie kuijda epter Daudann fyrer nein um Kuala Stad/ Þui ſo ſeiger Endurlauſnarenn. Sannlega Sannlega ſeige eg ydur/ huor ſem

heyr

heyrer mijn Ord og truer: honum sem mig sende/ sa hefur eilijft Lijf og hann kiemur ecke pyrer Dóm/ helldur prafirer hañ pra Dauda num til Lijfsins. Joh. 5

Skilrijke Sannleikans kañast alleinasta vid tueggia Handa slags Meñ/ sem er goda og jlla/ Jdrande og Jdranarlausa/ Truada og Vantruada.

Þat verdur og so gleted alleinasta tueggia Heimila epter Daudann/ sem er Hugsvølunarestar/ eñ annad Kualasta/ Himnarijke og Helvijte. Af fleyra Hæstar Mønnum edur þeirra Heimilum kustum vier eckert ad seigia/ z ecke talar helldur Heilog Ritning þ^r um. Þar eru tuær Vistar Verdir/ oñur j eilijfu Lijfe/ oñur j eilijfu

 Elldz

Elldе/ þar fyrer er eckert þridia Plats til/ helldur hlytur sa ad vera j Kuolunū/sem ecke hefur nad ist j Rijked/og huørge kan̄ sa ans arstadar ad vera enn hia Dioflenum/sem ecke er hia Christo.

Nuør han̄ truer og verdur skyrdur seiger Christur/sa skal holpen̄ verda/ en̄ huør hn̄ truer ecke sa mun fordæmast. Mar. 16.

Nuør han̄ truer a Sonen̄ sa verdur ecke dæmdur/en̄ huør sem ecke truer/sa er nu alla Reidu dæmdur þui hn̄ trude ecke a Nafn einget ens Guds Sonar/ Nuør han̄ truer a Sonen̄ sa hefur eilijft Lijf/ en̄ huør han̄ truer ecke a Sonen̄ mun ecke sia Lijfed/helldur blijfur Guds Reide yfer hønum. Joh. 3

Þeir sem Gott hafa giort mūu pram̄

framganga til Lijfsins Upprisu/ enn þeir sem Jllt hafa giort/ munu framgäga til Upprisu Domsins. Þeir Blessudu munu fara j eilijfft Lijf/ en̄ þeir Bolvudu munu fara j eilijfan̄ Elld. Matt. 25

Og ad so skilieft j tuo Nöpa edur Flocka allt Mannlegt Kyn/ ecke alleina a efsta Deige/ helldur strax epter þennan̄ stundlega Dauda ma sia a Dæme hins Rijka Manns/ þar ad Saal þess Rijka var hrakest j Helvijte/ en̄ Saal Lazari var borē af Einglunum j Paradijs. Luc. 16.

Sama bevijsast af Dæme Rænin gians sem jdradest a Krossenum/ huorium Christur lofar ad a sama Deige/ sem var hans Dauda Dagur/skule han̄ komast j Paradijs.

dags. Ande Drottens kienner ad þeir Framlidnu j Drottne, sieu þa þeg ar sæler. Openb Bok. 14.

Þar er eingenn ønnur Hreinsun af Syndunum vtann alleinasta Bl oded Christi/ þui þad þuær oss aff øllum Syndum. 1.Joh. 1.

Hegnd Fridarens la a honum so vier þeingium Fridenn. Esa. 53 Þar fyrer huør hann truer a hñ er Rietflætur ordenn/ og hefur Fr id hia Gude. Rom. 5. Hann er burt flutttur fra Daudanū til Lijf sins. Spek. 4. Og eige þarf hann ad vænta sier huørke Kugla nie Pijsla epter Daudann.

Sa hinn Freistade

Kuqde fyrer, sidasta Dome.

EG kuñde fyrer Strijdu ꝛ Strangleika þess ÿpsta Doms/ þar upp ÿþer mun vera strang ur Domare/enn nidur vnder oped Heluijte/ Nid jñra nagande Samvitska/hid jtra sa brennande Eldur/Vid hægre Sijdu Synndernar aklagande/ til vinstre Sijdu Dioflarner skielfande/ Allt vm kring þeir godu Guds Einglar sem reka þa fordæmdu j Kualernar/og lijka þeir illu sem til sijn draga og toga j Kualernar. Þa mun Dioffullenn aklaga/Samvitskan aklaga Synndernar aklaga. Eg kuñde vid ad koma fyrer Auglit Domarans/ huorium allt er kuñugt sem hier heffur vered hulid/og þa mun eckert ohegnt. Eingenn kiemst vndann hñs Vellde/ edur kan̄ ad viela hans Wijsdom hanns Sannsyne kan̄ eingenn vr Stad ad þoka/hans Dom kann eingenn ad onyta.

Suar þess sem Huggar.

EF þu truer a Soneñ þa kie
mr þu ei þ Dom/ Jho. 3. þ
er/ þu kiemur ecke fyrer For
dæmingar Dom edur strængasta
Riett/ so sem/ þeir koma sem Jesu
hafa ei j Fylge med sier. Ef þu
heyrer Ord Christi og truer a hñ
þa kiemur þu ecke fyrer Dom.
Joh. 5. J Malefnenu mun
ecke dæmast epter strangasta Rie=
tte/ med þui ad Christur hefur fr
elsad alla þá sem a hañ trua fra
epterkomande Reide. þeim jllu er
ad sioku sa Domsdagur miog hrä
delegur vegna Straffsins/ eñ god
um er hañ elskulegur vegna þeirr
Koronu sem þeir munu a honum
fa og odlast. Vpphefsted ydar
Høf

Hofud seiger Christur ꝛ vited ad ydar Endurlausn er nalæg. Luc. 21. Brwdurenn kuider ecke fyrer Heimkomu sijns Brwdguma/ nu er Saala hijn trulofud j Trunne Christo og fyrer Truna/ hann mun og so a efsta Deige aptur koma þess Erendes/ ad hann jsaleide hana j þad Himneska Brwdkauped med sier. Openb Bok. 19. Hvat kann þa j þessu Efne Helma ad eiga Otte edr Kuide nockur? Sa Dagur mun vera Frelsis og Frynunar Dagur/ þui hann mun koma oss Loksins wr Eymdum Syndarennar og Daudans/ til fullkomlegrar Christi Þionustu. Þad er Frelses Dagur/ þuiad hann mun frya oss fra Stærd og Þunga Eymdanna og Motlætana. Þad er Frels

T es

es Dagur/ þuiad hañ mun ollbu-
nges prÿsa giøra off pra þui har-
da Stryde Holldsins og Andans.
Þad er Svolunar Dagur/ þuiad
hann mun leida off burt/ sem erum
þyrster z mødder/ til Nuñld arñad
arens/ þar sem ad er Brunur þess
Lifanda Vatnsins. Opeñb. 21.
Kome þui og kome sepad Brwdg
ñeñ vor Christur/ þar þyrer hust
Sæl sem er riettelegt Christi Br-
wdur og hefur med sier Trigdar
Pant Heilags Anda/ og su s hepur
Christum riettelega Kiærañ hun
seige/ Kom þu DRottenn Jesu.
Ep vier elskum Christum riette
lega/ þa munum vier Sannarle-
ga laata off lange til hans Til
komu / þui þad er Oriett ad kuñ
da fyrer hans Til Komu/ huorn
þu

þu elſkar. Þad er ovidurkuæmele=
gt ad bidia ad tilkoma ſkule hñs
Rijke/ og kuñda ſyrer þui þad þu
muner þar vm bænheyrdur verda
Eñ huadañ kiemr ſijkur Kuñdeſ
þo Chriſtur kome til ad dæma/
Er ecke þeſſe Kuñden Rænglaatt
illgiarn og Opundſamur? Huer
er hañ ſ̄ komande er ad dæma þig
aññar enn ſa ſem kom til ad dæ-
maſt ſyrer þig. Kuñd þu ecke ſyr
er Aklagara þijnum/ / vm huørn
ad Chriſtur ſeiger/ Nøþeingie þe
ſſa Heims er wiſnarad. Ottaſt þu
ecke ad ſa ſem ſtendur ſyrer Mæ
le þijnu iñe þ ecke trulega giora/
þui ſa ſtendur ſyrer þijnu Mæle/
ſem Mæled ſialſur dæmer/ hann
mun vera þier og þiñe Sok hliñt
ur. Þar ſyrer huer þu ert ſem ku

fder fyr° þÿnum Domara/þa leid
riett þu strax þÿna Samvitsku.
Þar fyrer þarftu ecke ad ottast þ
þeim sem dæma mun/ þui sa verdr
Domaren sem sialfur stendur fyr
er Male þÿnu/ z sa same ȳ fyrer-
hiet sÿnum Heilogum/ ad þeir mu
nu med sier dæma Heim þennann.
Sa verdur Domaren j hvøriun
þu ert fra Eilÿfd wtvalen til Lÿ
fsins. Þinn Kongur verdur Dom
aren/ Enn hvørnenn kann Kongur
enn ad fordæma Þegna sÿna og
Vndersata? Sa verdur þinn Do
mare huørs Limur þu ert ordenn þ
Truna/ Enn hvørnenn kann Høfud
ed ad fordiarfa sÿna Lime? Hvør
skal aklaga Guds wtvalda? Gud
er hann sem riettlæter/ Hvor skal þa
fordæma? Christur er sa sem da-
enn

enn er og vpp aptur riſeñ/ ſitur til Guds hægre Handar ꝛ bidr ꝗ oſſ. Rom. 8. Huorneñ mun hã tortyna þeim huorra Forſvar hã hefur ad ſier teked/ huorra vegna hñ kom j Heimeñ/ ſo þeir fortyduſt ecke? Christur mun dæma epter Euangelio: Rom. 2. Nu hafa Truader þad ecke forſmad/ helldur med teked þad med ſañre Tru. Þeir truudu hafa heyrt Rauſt Christi þar hann bydur þeim til Yferbotar ſeigiande/ Komed til myn aller þier ẽ ervided ꝛ Þunga erud Þiſad⁹/ eg vil endurnæra yðr Matt. 11. Þui munu þeir og ſo heyra hañ ſem þeim jnnbydur til eilijfs Lijfs. Komed Bleſſader mj̃ns Fódurs og eigneſt Rijke Himinaña ẽ ydur er fyrer bued fra Vpp

T iſ hafe

hafe. Matth. 25. Sa verdur Domarē/ vndā huors Auglite ad geingur Nad og Sakleike. Nad ē hepur ap mæd Synd' þeirra fruudu/ ē Sakleikurē gop þeim Fyrerhette eilijfs Lijfs. Þu þarpt og ecke ad kuijda fyrer Hrøpun og Falle Himens z Jardar/ Þui Himē og Jord munu forganga ē Christi Ord forganga alldrei. Luc. 21 Ord Drottens blijfur æfenlega/ Ep þu helldur þier fast og med riettre Tru vid þesse Ord/ þa muntu og so eilijflega stødugur standa. Þu misser eckert af þeim Hlutum/ z þu hepr ecke eignast mz ostickanlegre Elsku/ þuī Hiestodr er ecke þessa heims Audæpe/ helldur Kræsing' þē eilijfa Lijfsins. Laat þu Heimē æda z brēna/ samt dug

er

er þier nog/ad eff er a Nope Kiesto dur þiñ/sem er Christur. Torky nest og kapest og burt slye og porg ange su stora Bygging Himens z Jardar/enn lꜳt þier anægia ad þu hefur sonn Fyrerheit þar vp pa/ad þᵘ mũe koma a epter Nyr Himeñ og Ny Jord. Sia eg ska pa Nyann Himenn og Nya Jord seiger DROtten. Esa. 65. Nuar jñe bua mun Riettlæted. 2 Pet. 3. So ad eingeñ miñest a þ fyrra fr omar meir. Þo ad nidur hrynie Herberge þiñar Pilagrꝛms reisu/ þa varer samt æpennlega Bustad ur þess Himneska Fodurlandsins Þu þarft ecke ad ottast pyrer Dis pulsins/Logmꜳlsins edr þiña Sy nda/þui Syndum þꝛnum er kast ad j Diwp Siafarens/ þad er/ j

 Ap

Afgrunn Guds Myskũsemda / OR otten kastade þeim ster til Baka so Hann misiest þeirra ecke pram ar meir / wr þui Napenu skalltu vita ad Diopulenn gietur ecke vppveitt. Synder þijnar / og ei mn̄ hn̄ þora ad koma med þær fram̄ fyrer Auglit Domarans. Hier eru þijnar Synder pyrergiepnar / þær eru huldar og apmædar / þær skullu ecke framar koma fyrer Dom. Su Aklogun sem Diopullen vill bpria mote þeim Gudlegu / mũ vera dau og Maktarlaus / Þui þ^r mun prassberast a mote honum su Handskriptenn sem apmaad er med Christi Blode. Aklogun Syndanna mun og eckert Añ hapa / þui mote henne mun prassborenn verda su Syndanna Fyrergiepning / sem

ossi

oss er skied fyrer Christum. A klogun Logmalsins mun og so ónyt verda/ þuiad þa er vnden faren Fridþæging vor vid Gud fyrer Truna. Þar fyrer þarftu ecke ad kuijda fyrer hastarlegre til Komu Christi til Domsins/ þui þo ad Dagur DRottens kome so sem Þiofur a Nottu. Tess. 5. Þa hefur þo Gud ecke sett oss vnder sijna Reide/ helldur erum vier setter til þess ad vier þann Sæluhialpena odlast fyrer DRottenn vorn Jesum Christum/ sem fyrer oss er daenn/ so huort helldur vier sofum edr vokum/ þa sieum vier og lifum ætijd med honum. Þeir þurfa ecke ad kuijda fyrer Deige Domsins/ sem fra Vpphafe er fyrerbued Himnarijke. Matth. 25. Og vtvalder

eru j Christo/adur enn Grundvoll⸗
ur Verolldarennar var lagdur.
Ephe. 1. Bezala þar fyrer
j Truþaſtar Hendur (Guds þijns
þitt Geimſlu Fie/ ꝧ er Sæl þijn/
hann mun geima hana bæde j Da⸗
udanum og a Domenum/ þaḿ mū
hana ſameinga Lijkamanū ſkilet
da j Dyrd Himneſkr" Hollar.

Bæn þeſs ſiuka

Sluka.

Bænheyr þu mig Gud giaf⸗
are Lijfſins/ ſem oſſ hefur
Lijfed aptur ad nyu giefed/
j huers Hondum ad er Lijf og
Daude/ Heilſa ꝛ Krankdæme. Ef
þu vilt þa giefur þu mig lækna/
ſeigdu eitt Ord og mun eg heilbri⸗
gdur verda/ þu ert Leingd Lijfda
ga minna/ j Hondum þijnum er ini

tt Hlutkieste. Enn ey so er ad þu
nu kallar mig fyrer Veg Dauda
ns siā j þad Himneska Fødurland
ed/ þa lat þu burt deya j mier alla
þa Elsku andra Hluta/ sem eg a
ecke ad hafa. Gief þu mier Styr
kleika Andans so eg yfervinne Da
udans Hrellingar/ og þegar myn
Augu taka til ad daprast og myr
kuast/ þa auk þu og vppkueik þu
j mier Lios Hiartans/ hia þier er
Vppspretta Lyfsins/ og j þinu Li
ose mā eg Liosed sia. Þitt Daude
Gode Jesu er Lækningsdomur myn
ns Dauda/ og Forskulldan þess ei
lyfa Lyfsins/ Eg elska og vmþ
adma þitt Ord mz truudu Hiarta/
þar fyrer er eg viss þar vppa/ ad
þu munert fyrer Truna bua j myn
nu Hiarta/ eg skal þier ecke sleppa
þar til þu hefur Blessad mig og

reyst mig a Kætur med þinie Lipa
nde Nuggun/ Þu hefur sagt/ ad
hö s kryde a þig skylde ecke deya
ad Eilijfu/ Þetta þitt Ord pra-
mſetur mitt Hiarta pyrer þig/og j
þetrre Tru kiem eg fraſſ þ Nad
arstoleñ/þu munt ecke fra þier wt
ſkwfa þein sem til þijn kiemur.
Þitt Dyrmæta Blod þuoe mig af
mijnum Syndum/ þijn Sar hyl-
te mig/pyrer Guds Reide og hiñs
ſtranga Dome. Eg vil deya j þi
er ef þu lijf j mier eg vil vera j þi
er/og ad þu buer j mier/ ei muntu
ypergiefa mig j Daudanñ z Moll
dene/helldur mun[illegible] vpp vekia mig
til Lijfsins Vpprisu[illegible] Þu stridder
og yperwanst mikla regna / stryd
þu nu og vinn Sigur j mier. Lattu
Kraft þinn fullkomeñ verda j mier.
Sal mijn er pøst og lijmd vid

þig/eg skal ecke lꝏta mig fra þier slitest verda/ þinn Fridur sem yfer gnæfer allann Skilning/vardveite Hiarta mitt og mijn Skilningar-Vit/ J þijnar Hendur befala eg minn Anda/þu Gud Sannleikans hefur endurleyst mig/ medtak þu mijna aumu Sꝏl/huoria þu hefr skapad og endurleyst/ huoria þu hefur hreinsad af ollum Syndū/ med þijnu Blode/og þier til Han da jnnsiglad mz Pante Heilax Anda/og þu hefur fꝏdt og nært a þijnu Hollde og Blode/hūn er þijn þui þu hefur giefed mier hana/ med tak þu þad sem þitt er/og fyr er giet mier þad sem eg hefe ha na saurgad med Sekt og Sok mi ñia Synda. Lꝏt ei tapadann verda j mier Avoxt þinna Kuala og Pij nu/og lꝏt ei Avaxtarlaust vera

þitt Dyrmæta Blod j mier.
A þig DRottenñ hefe eg vonad
lat mig ecke æfiñlega til
Skam̃ar verda Amen.

Registur/ Hafande jnne ad hallda fierhuoriar Freistingar j þessare Book.

 fadur

Pryckt a Hoolum j Hialta Dal.
Año M.DC.L.vj.

FINIS

